

Dziennik Urzędowy L 178

Unii Europejskiej

Tom 49

Wydanie polskie

Legislacja

1 lipca 2006

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 950/2006 z dnia 28 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady przywozu i rafinacji produktów cukrowniczych w latach gospodarczych 2006/2007, 2007/2008 i 2008/2009 zgodnie z niektórymi kontyngentami taryfowymi i umowami preferencyjnymi 1
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru 24
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 952/2006 z dnia 29 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do zarządzania rynkiem wewnętrznym cukru oraz systemu kwot 39

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 950/2006

z dnia 28 czerwca 2006 r.

ustanawiające szczegółowe zasady przywozu i rafinacji produktów cukrowniczych w latach gospodarczych 2006/2007, 2007/2008 i 2008/2009 zgodnie z niektórymi kontyngentami taryfowymi i umowami preferencyjnymi

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 40 ust. 1 lit. e) ppkt iii) i lit. f) oraz art. 44,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 1 ust. 1 Protokołu 3 o cukrze z AKP (zwanego dalej „Protokołem AKP”), załączonego do załącznika V do Umowy o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, podpisanej w Cotonou dnia 23 czerwca 2000 r. ⁽²⁾ (zwanej dalej „Umową o partnerstwie AKP-WE”), i art. 1 ust. 1 Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Indii w sprawie cukru trzcinowego ⁽³⁾ (zwanej dalej „Umową z Indiami”) stanowią, że Wspólnota zobowiązuje się do kupna i przywozu po gwarantowanych cenach określonych ilości cukru trzcinowego, pochodzącego odpowiednio z państw AKP oraz Indii, które to ilości te państwa podejmują się dostarczyć.

(2) Artykuł 29 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że w celu zapewnienia odpowiednich dostaw do wspólnotowych zakładów rafineryjnych w latach gospodarczych 2006/2007, 2007/2008 i 2008/2009 zawieszają się stosowanie należności przywozowych na cukier trzcinowy przeznaczony do rafinacji, objęty kodem CN 1701 11 10 i pochodzący z państw, o których mowa w załączniku VI, w odniesieniu do ilości uzupełniającej.

(3) Artykuł 4 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 2007/2000 z dnia 18 września 2000 r. wprowadzającego nadzwyczajne środki handlowe dla krajów i terytoriów uczestniczących lub powiązanych z procesem stabilizacji i stowarzyszenia Unii Europejskiej, zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2820/98 oraz uchylającego rozporządzenia (WE) nr 1763/1999 i (WE) nr 6/2000 ⁽⁴⁾, stanowi, że przywóz produktów cukrowniczych objętych kodami CN 1701 i 1702 pochodzących z Albanii, Bośni i Hercegowiny oraz obszarów celnych Czarnogóry, Serbii lub Kosowa ⁽⁵⁾ podlega rocznym bezcłowym kontyngentom taryfowym. Szczegółowe zasady dotyczące otwierania i zarządzania tymi kontyngentami zostały ustanowione w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1004/2005 z dnia 30 czerwca 2005 r. ustanawiającym szczegółowe zasady otwierania i zarządzania kontyngentami taryfowymi na produkty cukrownicze pochodzące z Albanii, Bośni i Hercegowiny oraz Serbii, Czarnogóry i Kosowa zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2007/2000 ⁽⁶⁾. W celu zachowania racjonalnego porządku rozporządzenie (WE) nr 1004/2005 należy uchylić, a szczegółowe zasady przywozu i rafinacji produktów cukrowniczych zebrać w jednym dokumencie.

(4) Zgodnie z art. 27 ust. 2 Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, z drugiej strony ⁽⁷⁾, który wszedł w życie dnia 1 stycznia 2006 r., Wspólnota zezwala na stosowanie bezcłowego dostępu do przywozu do Wspólnoty produktów pochodzących z Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii objętych pozycjami 1701 oraz 1702 Nomenklatury Scalonej w granicach rocznego kontyngentu taryfowego wynoszącego 7 000 ton (waga netto). Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2151/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r. ustanawiającym szczegółowe zasady otwierania i zarządzania kontyngentami taryfowymi na produkty

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, str. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 190 z 23.7.1975, str. 36.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 240 z 23.9.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1946/2005 (Dz.U. L 312 z 29.11.2005, str. 1).

⁽⁵⁾ Zgodnie z rezolucją nr 1244 Rady Bezpieczeństwa ONZ.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 170 z 1.7.2005, str. 18.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 84 z 20.3.2004, str. 13.

- cukrownicze pochodzące z Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii zgodnie z Układem o Stabilizacji i Stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, z drugiej strony⁽¹⁾ kontyngent ten został otwarty, poczynawszy od dnia 1 stycznia 2006 r. W celu zachowania racjonalnego porządku należy w niniejszym rozporządzeniu ustalić szczegółowe zasady otwierania i zarządzania tym kontyngentem, poczynawszy od dnia 1 stycznia 2007 r. Należy zatem uchylić rozporządzenie (WE) nr 2151/2005, poczynawszy od tej daty.
- (5) Zarządzanie tradycyjnymi zapotrzebowaniami rynku przemysłu rafineryjnego, przewidziane w art. 29 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, wymaga szczególnych zasad wykonawczych w latach gospodarczych 2006/2007, 2007/2008 i 2008/2009. Zaleca się więc ograniczenie stosowania niniejszego rozporządzenia do tych lat gospodarczych.
- (6) O ile w niniejszym rozporządzeniu nie przewidziano inaczej w odniesieniu do pozwoleń na przywóz wydanych w ramach niniejszego rozporządzenia, należy stosować rozporządzenia Komisji (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na przywóz oraz świadectw o wcześniejszym wyznaczeniu zwrotów dla produktów rolnych⁽²⁾, a także specjalne zasady mające zastosowanie w sektorze cukru, ustanowione w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady zastosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru⁽³⁾ (nowe rozporządzenie „zarządzanie państwami trzecimi”). Ponadto w celu ułatwienia zarządzania przywozem na podstawie niniejszego rozporządzenia i zapewnienia przestrzegania rocznych limitów należy ustanowić szczegółowe zasady dotyczące wydawania pozwoleń na przywóz cukru surowego wyrażonego jako ekwiwalent cukru białego.
- (7) Artykuł 30 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że wnioskom o wydanie pozwolenia na przywóz cukru, któremu przysługują ceny gwarantowane, towarzyszy pozwolenie na wywóz wydane przez władze kraju wywozu, gwarantujące zgodność cukru z postanowieniami przewidzianymi w odnośnych umowach. W odniesieniu do Serbii, Czarnogóry i Kosowa, w celu zapewnienia zrównoważonego rozwoju gospodarczego sektorów cukru na tych terytoriach i biorąc pod uwagę względnie dużą ilość kontyngentu taryfowego, przywóz cukru w ramach kontyngentów powinien podlegać wymogowi przedstawienia pozwolenia na wywóz. Należy zatem określić wzór i kształt tego pozwolenia oraz procedury dotyczące ich stosowania.
- (8) Ponieważ nie przewidziano możliwości przekroczenia ilości ogólnych kontyngentów taryfowych, o których mowa w art. 28 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, pełna stawka celna określona we Wspólnej Taryfie Celnej musi być stosowana do wszystkich ilości, wyrażonych jako ekwiwalent cukru białego, przywożonych poza ilościami wyszczególnionymi w pozwoleniu na przywóz.
- (9) W art. 29 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 ustala się potrzeby tradycyjnego zapotrzebowania rynku przemysłu rafineryjnego dla każdego państwa członkowskiego. W celu zagwarantowania rafineriom przemysłowym zainteresowanych państw członkowskich, że pozwolenia na przywóz cukru przeznaczonego do rafinacji będą dostępne dla ilości określonej w wyżej wymienionych ustępach, jak również uniknięcia nadużyć umożliwiających handel pozwoleniami, należy przewidzieć ograniczenie wniosków o pozwolenia na przywóz cukru przeznaczonego do rafinacji dla rafinerii przemysłowych zainteresowanego państwa członkowskiego do daty ustalonej w zależności od typu cukru preferencyjnego.
- (10) W przypadku cukru preferencyjnego, o którym mowa w Protokole AKP i w Umowie z Indiami, zakładając możliwość zaistnienia nieprzewidzianych opóźnień między załadowaniem przesyłki cukru a jej dostarczeniem, należy dopuścić możliwość pewnej tolerancji w zastosowaniu okresów dostaw, aby uwzględnić opóźnienia. Ponadto, biorąc pod uwagę fakt, że zgodnie z odpowiednimi umowami cukier ten jest przedmiotem zobowiązań dostawy, a nie kontyngentów taryfowych, należy przyjąć zgodnie z bieżącą praktyką handlową możliwość pewnej tolerancji, która dotyczy całkowitych ilości dostarczonych w okresie dostawy, a także w dniu rozpoczęcia tego okresu.
- (11) Artykuł 7 Protokołu AKP oraz art. 7 Umowy z Indiami ustanawiają przepisy, które stosowane są w przypadku gdy państwo nie dostarczy umówionej ilości podczas okresu dostawy. W celu wdrożenia odnośnych przepisów należy ustalić metody określania daty dostawy przesyłki cukru preferencyjnego.
- (12) Przepisy dotyczące dowodu pochodzenia, wspomniane w art. 14 protokołu 1 załączonego do załącznika V do Umowy o partnerstwie AKP-WE, w art. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2007/2000 lub w art. 47 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽⁴⁾, stosowane są odpowiednio do produktów przywożonych na mocy niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 342 z 24.12.2005, str. 26.

⁽²⁾ Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 800/2006 (Dz.U. L 144 z 31.5.2006, str. 7).

⁽³⁾ Patrz: 24 str. niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 402/2006 (Dz.U. L 70 z 9.3.2006, str. 35).

- (13) Po przystąpieniu Austrii, Finlandii, Szwecji, Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji do Unii Europejskiej i w ramach zakończenia negocjacji na mocy art. XXIV Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) Wspólnota zobowiązała się do przywozu z państw trzecich pewnej ilości surowego cukru trzcinowego do rafinacji po stawce celnej 98 EUR za tonę.
- (14) W celu zachowania tradycyjnej struktury przywozu ilości objętych kontyngentem taryfowym, stanowiącej część koncesji określonych na liście koncesyjnej „CXL (Wspólnoty Europejskie)”, o której mowa w art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1095/96 z dnia 18 czerwca 1996 r. w sprawie wprowadzenia koncesji określonych na liście CXL sporządzonej w wyniku zakończenia negocjacji GATT XXIV.6 (¹), począwszy od dnia 1 lipca 2006 r. należy dokonać podziału kontyngentu w wysokości 96 801 ton między kraje pochodzenia, stosując te same kryteria podziału jak dotychczas.
- (15) Aby uwzględnić rok gospodarczy 2006/2007 trwający piętnaście miesięcy, należy dostosować roczne kontyngenty taryfowe na ten rok gospodarczy.
- (16) Aby zapewnić skuteczne zarządzanie przywozem preferencyjnym na mocy niniejszego rozporządzenia, należy przyjąć środki umożliwiające państwom członkowskim prowadzenie dokumentacji na temat właściwych danych i dokonać podziału przekazywania jej Komisji. W celu ulepszenia kontroli należy przewidzieć, aby przywozy produktów w ramach rocznego kontyngentu taryfowego lub umowy preferencyjnej podlegały monitorowaniu zgodnie z art. 308d rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.
- (17) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia w odniesieniu do lat gospodarczych 2006/2007, 2007/2008 i 2008/2009 szczegółowe zasady stosowania dotyczące przywozu produktów cukrowniczych, o których mowa w:

- a) artykule 1 ust. 1 Protokołu AKP;

(¹) Dz.U. L 146 z 20.6.1996, str. 1.

- b) artykule 1 ust. 1 Umowy z Indiami;
- c) artykule 26 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 318/2006;
- d) artykule 29 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 318/2006;
- e) liście koncesyjnej „CXL (Wspólnoty Europejskie)”, o której mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1095/96;
- f) artykule 4 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2007/2000;
- g) artykule 27 ust. 2 Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu z Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii.
2. Ilości przywożone na mocy przepisów, o których mowa w ust. 1 lit. c)–g) (zwane dalej „kontyngentem taryfowym”) oraz przepisy, o których mowa w lit. a) i b) wyżej wymienionego ustępu (zwane dalej „zobowiązaniem dostawy”), na lata gospodarcze 2006/2007, 2007/2008 i 2008/2009, posiadają numery porządkowe, o których mowa w załączniku I.

Artykuł 2

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „cukier z AKP/Indii” oznacza cukier objęty kodem CN 1701, pochodzący z państw określonych w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 318/2006 i przywieziony do Wspólnoty na mocy Protokołu AKP lub Umowy z Indiami;
- b) „cukier uzupełniający” oznacza ilość uzupełniającą, o której mowa w art. 29 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, dla której zastosowanie należy do przywozowych nakładanych na cukier trzcinowy przeznaczony do rafinacji objęty kodem CN 1701 11 10 i pochodzący z państw, o których mowa w załączniku VI do wyżej wymienionego rozporządzenia, jest zawieszony;
- c) „cukier wymieniony w koncesji CXL” oznacza surowy cukier trzcinowy wymieniony na liście koncesyjnej „CXL (Wspólnoty Europejskie)”, o której mowa w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1095/96;
- d) „cukier z krajów bałkańskich” oznacza produkty cukrownicze objęte kodem CN 1701 i 1702 pochodzące z Albanii, Bośni i Hercegowiny, Serbii, Czarnogóry, Kosowa lub Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii i przywiezione do Wspólnoty na mocy rozporządzenia (WE) nr 2007/2000 oraz Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu z Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii;
- e) „cukier pozakwotowy z przywozu” oznacza produkty określone w art. 26 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006;
- f) „cukier przemysłowy z przywozu” oznacza produkty określone w art. 26 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 318/2006;

- g) „Protokół AKP” oznacza protokół 3 o cukrze z AKP załączony do załącznika V do Umowy o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, podpisanej w Cotonou dnia 23 czerwca 2000 r. (zwanej dalej „Umową o partnerstwie AKP-WE”);
- h) „Umowa z Indiami” oznacza Umowę między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Indiami w sprawie cukru trzcinowego;
- i) „okres dostawy” oznacza okres, o którym mowa w art. 4 Protokołu AKP i art. 4 Umowy z Indiami;
- j) „przesyłka” oznacza ilość cukru znajdującą się na określonym statku, która jest faktycznie wyładowana w porcie europejskim we Wspólnocie;
- k) waga „tel quel” oznacza wagę cukru w stanie naturalnym;
- l) „wykazany stopień polaryzacji” oznacza faktyczny odczyt polarymetryczny przywożonego cukru surowego, w miarę potrzeby sprawdzony przez właściwe organy przy użyciu metody polarymetrycznej i wyrażony w ułamkach dziesiętnych do szóstego miejsca dziesiętnego;
- m) „dzień roboczy” oznacza dzień roboczy Komisji zgodnie z art. 2 rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71 ⁽¹⁾;
- n) „rafinacja” oznacza proces przetwarzania cukru surowego na cukier biały, określony w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, a także wszystkie równoznaczne procesy techniczne, którym poddany jest cukier biały luzem;
- o) „rafinerie przemysłowe” oznacza rafinerie, o których mowa w art. 2 pkt 13 rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

ROZDZIAŁ II

POZWOLENIA NA PRZYWÓZ

Artykuł 3

Przywóz dokonany na mocy przepisów, o których mowa w art. 1, wymaga pozwolenia na przywóz wydane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1291/2000 i rozporządzeniem (WE) nr 951/2006, o ile w wyżej wymienionym rozporządzeniu nie określono inaczej.

Artykuł 4

1. Wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz przedstawiane są przez zainteresowane strony właściwym organom państw członkowskich.

2. Wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz mogą być składane każdego tygodnia, od poniedziałku do piątku, począwszy od daty, o której mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, do momentu przerwania wydawania pozwoleń, o którym mowa w art. 5 ust 3 akapit drugi.

Wnioskodawca przedkłada swój wniosek właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym jest zarejestrowany do celów podatku VAT.

Wnioskodawca może złożyć tylko jeden wniosek o wydanie pozwolenia w ciągu jednego tygodnia, który odpowiada danemu numerowi porządkowemu. Jeżeli w ciągu danego tygodnia wnioskodawca złoży więcej niż jeden wniosek odpowiadający danemu numerowi porządkowemu, wszystkie wnioski złożone w ciągu tego tygodnia i odpowiadające danemu numerowi porządkowemu są odrzucone, a zabezpieczenia wniesione w dniu złożenia wniosków przejęte przez zainteresowane państwo członkowskie.

3. Wniosek o wydanie pozwolenia na przywóz oraz pozwolenie zawierają w rubryce 20 jeden z następujących wpisów: „cukier do rafinacji” lub „cukier nieprzeznaczony do rafinacji”. Wpis nie jest objęty kodem CN, na który został złożony wniosek lub pod którym cukier zostanie przywieziony.

4. Do wniosków o wydanie pozwoleń na przywóz należy załączyć:

a) dowód, że składający wniosek wniósł zabezpieczenie w wysokości 20 EUR na tonę ilości cukru wskazanej w rubryce 17 pozwolenia;

b) w przypadku cukru do rafinacji, zgodnie z art. 17 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, producent cukru posiadający uprawnienia jest zobowiązany zapewnić rafinację danej ilości cukru przed końcem trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym kończy się ważność danego pozwolenia na przywóz.

5. W przypadku kontyngentów taryfowych pierwszy termin składania wniosków o wydanie pozwolenia na przywóz rozpoczyna się w dniu otwarcia danego kontyngentu.

W przypadku cukru z AKP/Indii pierwszy termin składania wniosków o wydanie pozwolenia na przywóz rozpoczyna się w poniedziałek poprzedzający dzień 10 czerwca okresu poprzedniej dostawy. Jednakże w przypadku gdy limit ilości cukru, który musi być dostarczony w danym okresie dostawy, został osiągnięty przez jeden z krajów wywozu, pierwszy termin składania wniosków na kolejną dostawę dla tego kraju rozpoczyna się w poniedziałek poprzedzający dzień 6 maja.

Artykuł 5

1. Najpóźniej w pierwszym dniu roboczym każdego tygodnia państwa członkowskie przedstawiają Komisji informacje na temat ilości cukru białego lub cukru surowego, odpowiednio wyrażonych w ekwiwalencie cukru białego, objętego wnioskami o wydanie pozwolenia na przywóz, złożonymi w poprzednim tygodniu i rozpatrywanymi po zastosowaniu w razie potrzeby współczynnika akceptacji przewidzianego w art. 10 ust. 2.

⁽¹⁾ Dz.U. L 124 z 8.6.1971, str. 1.

Wnioskowane ilości są podzielone według ośmioznakowego kodu CN i określają dany rok gospodarczy lub okres dostawy, ilości dla każdego kraju pochodzenia oraz wskazują, czy dotyczą wydania pozwolenia na cukier do rafinacji czy też na cukier nieprzeznaczony do rafinacji. W przypadku gdy żaden wniosek o wydanie pozwolenia na przywóz nie został złożony, państwa członkowskie informują o tym również Komisję.

2. Co tydzień Komisja dokonuje obliczenia ilości, na które złożono wnioski o wydanie pozwolenia.

3. Jeżeli wnioski o wydanie pozwolenia osiągają lub przekraczają ilość jednego ze zobowiązań dostawy dla każdego państwa, określoną zgodnie z art. 12 w przypadku cukru z AKP/Indii, lub jednego z kontyngentów taryfowych w przypadku innych cukrów, Komisja określa współczynnik przydziału proporcjonalnie do dostępnej ilości, stosowany przez państwa członkowskie w odniesieniu do każdego wniosku.

Komisja informuje również państwa członkowskie o tym, że gdy dostępna ilość została wyczerpana, wnioski o wydanie pozwolenia nie są przyjmowane w odniesieniu do danego zobowiązania do dostawy lub danego kontyngentu taryfowego.

W przypadku gdy przekroczenie zobowiązania do dostawy cukru z AKP/Indii dla danego kraju jest mniejsze lub równe 5 % zobowiązania do dostawy i wynosi 5 000 ton, współczynnik przydziału dla tego kraju wynosi 100 %.

4. W przypadku gdy Komisja poinformowała państwa członkowskie, że limit przyjmowania wniosków o pozwolenia został wyczerpany i że obliczenia, o których mowa w ust. 2, wykazują, że ilości cukru są jeszcze dostępne w ramach zobowiązania do dostawy cukru z AKP/Indii lub w ramach kontyngentów taryfowych na inne cukry, Komisja informuje państwa członkowskie o tym, że dany limit nie został wyczerpany.

Artykuł 6

1. Pozwolenia wydawane są w trzecim dniu roboczym od dnia przedstawienia informacji, o których mowa w art. 5 ust. 1. W przypadku ilości, które mają być dostarczone, państwa członkowskie uwzględniają współczynnik przydziału ustalony w stosownych przypadkach, w tym terminie przez Komisję zgodnie z ust. 3 wymienionego artykułu.

2. W przypadku kontyngentów taryfowych pozwolenia ważne są do końca roku gospodarczego, do którego się odnoszą.

3. W pierwszym dniu roboczym każdego tygodnia państwa członkowskie informują Komisję, oddzielnie w przypadku każdego kontyngentu taryfowego lub zobowiązania do dostawy i oddzielnie w przypadku każdego kraju pochodzenia, o ilościach, na które zostały wydane pozwolenia na przywóz w ciągu poprzedniego tygodnia, wprowadzając rozróżnienie pomiędzy cukrem do rafinacji a cukrem nieprzeznaczonym do rafinacji.

4. W przypadku odstąpienia pozwolenia na przywóz, zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, nabywca niezwłocznie powiadamia właściwy organ w państwie członkowskim, które wydało pozwolenie. Zobowiązania przywozowe i rafinacyjne nie mogą być przekazywane.

5. W przypadku pozwoleń na przywóz cukru nieprzeznaczonego do rafinacji i w drodze odstępstwa od art. 35 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000:

a) jeśli pozwolenie zostaje zwrócone organowi wydającemu w ciągu pierwszych sześćdziesięciu dni jego ważności, nabyte zabezpieczenie zostaje obniżone o 80 %;

b) jeśli pozwolenie zostaje zwrócone organowi wydającemu nie wcześniej niż w sześćdziesiątym pierwszym dniu ważności i przed dniem wygaśnięcia jego ważności, nabyte zabezpieczenie zostaje obniżone o 50 %.

6. Najpóźniej w pierwszym dniu roboczym każdego tygodnia państwa członkowskie informują Komisję o ilościach, na które pozwolenia zostały zwrócone w ciągu poprzedniego tygodnia, zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu. W granicach ilości zobowiązań dostawy ustalonych na mocy art. 12 i kontyngentów taryfowych, o których mowa w art. 19, 24 i 28, ilości określone w pozwoleniach zwróconych zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu są dodane do ilości zobowiązań dostawy lub danego kontyngentu taryfowego.

Artykuł 7

1. Każde państwo członkowskie dokonuje obliczenia ilości cukru białego i cukru surowego faktycznie przywiezionego na podstawie pozwoleń na przywóz, o których mowa w art. 6 ust. 1, w odpowiednich przypadkach przeliczając ilości cukru surowego na ekwiwalent cukru białego na podstawie wskazanego stopnia polaryzacji, stosując metodę określoną w pkt III.3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

2. W przypadku gdy dopuszczenie do swobodnego obrotu nie ma miejsca w państwie członkowskim, które wydało pozwolenie na przywóz, państwo członkowskie, w którym nastąpi dopuszczenie do swobodnego obrotu, zachowuje oryginał pozwolenia na przywóz i w odpowiednim przypadku dokument dodatkowy, wypełniony zgodnie z art. 22 i 23, i przekazuje jego kopię państwu członkowskiemu, które wydało pozwolenie na przywóz.

3. Zgodnie z art. 50 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 pełna stawka celna Wspólnej Taryfy Celnej, obowiązująca w dniu dopuszczenia do swobodnego obrotu, ma zastosowanie, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 15 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, do wszystkich ilości cukru białego według wagi tel quel, cukru surowego przeliczonego na ekwiwalent cukru białego lub cukru wymienionego w koncesji CXL i cukru surowego według wagi tel quel przywiezionych w ilościach większych niż ilości wykazane w danym pozwoleniu na przywóz.

Artykuł 8

Państwa członkowskie, oddzielnie w przypadku każdego kontyngentu taryfowego lub zobowiązania dostawy oraz każdego kraju pochodzenia, przekazują Komisji:

- a) przed końcem każdego miesiąca informacje na temat ilości cukru według wagi tel quel oraz w ekwiwalencie cukru białego faktycznie przywiezionego w okresie trzech poprzednich miesięcy;
- b) przed dniem 1 marca w odniesieniu do poprzedniego roku gospodarczego lub poprzedniego okresu dostawy, w zależności od przypadku:
 - i) informacje na temat całkowitej, faktycznie przywiezionej ilości:
 - w postaci cukru do rafinacji, według wagi tel quel i wyrażonej w ekwiwalencie cukru białego,
 - w postaci cukru nieprzeznaczonego do rafinacji, według wagi tel quel i wyrażonej w ekwiwalencie cukru białego;
 - ii) informacje na temat ilości cukru według wagi tel quel i w ekwiwalencie cukru białego, który został faktycznie poddany rafinacji.

Artykuł 9

1. Informacje, o których mowa w art. 5 ust. 1, art. 6 ust. 3 i 6 oraz art. 8, przekazywane są drogą elektroniczną, zgodnie z formularzami udostępnionymi w tym celu państwom członkowskim przez Komisję.

2. Na prośbę Komisji państwa członkowskie przekazują jej szczegółowe informacje dotyczące ilości produktów dopuszczonych do swobodnego obrotu w ramach rocznych kontyngentów taryfowych i umów preferencyjnych w ciągu niektórych miesięcy, które mają być określone zgodnie z art. 308d rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

ROZDZIAŁ III

TRADYCYJNE ZAPOTRZEBOWANIE

Artykuł 10

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 1 i w granicach ilości przypadającej na każde państwo członkowskie, na które pozwolenia na przywóz cukru do rafinacji mogą być wydane w ramach tradycyjnego zapotrzebowania, o którym mowa w art. 29 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) 318/2006, wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz cukru do rafinacji przedłożone właściwemu organowi w danym państwie członkowskim mogą być składane wyłącznie przez:

- a) rafinerie przemysłowe w tym państwie członkowskim, które zaczęły działalność do dnia 30 czerwca roku gospodarczego;
- b) wszystkie rafinerie przemysłowe Wspólnoty, począwszy od dnia 30 czerwca do końca roku gospodarczego.

2. Dane państwa członkowskie dokonują każdego tygodnia obliczenia ilości wniosków o wydanie pozwolenia na przywóz cukru do rafinacji, z wyjątkiem wniosków nieobjętych obniżeniem pełnej stawki celnej stosowanej do przywozu.

Bez uszczerbku dla zastosowania ust. 3 niniejszego artykułu i art. 5 ust. 3, w przypadku gdy w państwie członkowskim wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz cukru do rafinacji w ramach roku gospodarczego, z wyjątkiem wniosków nieobjętych obniżeniem pełnej stawki celnej stosowanej do przywozu, osiągają lub przekraczają wysokość, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, państwo członkowskie informuje Komisję o tym, że limit jego tradycyjnego zapotrzebowania dla przywozu został osiągnięty, i w stosownym przypadku ustala współczynnik przydziału proporcjonalnie do ilości dostępnej, który należy stosować do każdego wniosku o wydanie pozwolenia na cukier przeznaczony do rafinacji.

3. Bez uszczerbku dla art. 5 ust. 3, w przypadku gdy wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz cukru do rafinacji są równe całkowitej ilości określonej w ust. 2 niniejszego artykułu, z wyjątkiem wniosków nieobjętych obniżeniem pełnej stawki celnej stosowanej do przywozu w ramach roku gospodarczego, Komisja informuje państwa członkowskie o tym, że limit zapotrzebowania tradycyjnego dla przywozu został osiągnięty na szczeblu wspólnotowym.

Począwszy od daty przedstawienia informacji, o których mowa w akapicie pierwszym, i do końca danego roku gospodarczego, każda zainteresowana osoba może ubiegać się o pozwolenia na przywóz cukru do rafinacji, z wyjątkiem cukru z AKP/Indii w okresie dostawy rozpoczynającej się w tym roku gospodarczym. W tym przypadku wnioski o wydanie pozwoleń na przywóz cukru z AKP/Indii do rafinacji przedstawia się zgodnie z ust. 1 lit. a) i rejestruje w ramach zapotrzebowania tradycyjnego na kolejny rok gospodarczy.

Artykuł 11

1. W ciągu sześciu miesięcy po upływie terminu ważności danego pozwolenia na przywóz, każdy posiadacz pozwolenia na przywóz cukru do rafinacji dostarcza państwu członkowskiemu, które wydało to pozwolenie, dowód przeprowadzenia takiej rafinacji zgodnie z wymogami państwa członkowskiego. W przypadku gdy cukier nie jest poddany rafinacji w terminie ustalonym w art. 4 ust. 4 lit. b), przed dniem 1 czerwca następującym po danym roku gospodarczym wnioskodawca uiszcza opłatę w wysokości 500 EUR za tonę za ilości cukru, które nie zostały poddane rafinacji, z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej lub z wyjątkowych powodów technicznych.

2. Przed dniem 1 marca następującym po danym roku gospodarczym każdy producent cukru zatwierdzony zgodnie z art. 17 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 zgłasza właściwemu organowi ilość cukru poddaną rafinacji we wspomnianym roku gospodarczym, określając:

- a) ilości cukru odpowiadające pozwoleniom na przywóz cukru do rafinacji, wskazując numery referencyjne danych pozwoleń;

b) ilości cukru wyprodukowane we Wspólnocie, wskazując dane zatwierdzonego przedsiębiorstwa, które wyprodukowało ten cukier;

c) inne ilości cukru, wskazując jego pochodzenie.

3. Przed dniem 1 czerwca następującym po danym roku gospodarczym każdy zatwierdzony producent cukru uiszcza opłatę w wysokości 500 EUR za tonę za ilości cukru, w przypadku których:

a) nie został dotrzymany termin, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. b);

b) nie jest on w stanie dostarczyć dowodów zgodnych z wymogami państwa członkowskiego na to, że cukier, o którym mowa w ust. 2. lit. c) niniejszego artykułu, nie jest cukrem z przywozu nieprzeznaczonym do rafinacji lub — jeśli chodzi o cukier do rafinacji — nie został on poddany rafinacji z wyjątkowych powodów technicznych lub z powodu działania siły wyższej.

ROZDZIAŁ IV

CUKIER Z AKP/INDII

Artykuł 12

1. Ilości zobowiązań dostawy dla każdego zainteresowanego kraju wywozu ustalone są zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 39 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, zgodnie z art. 3 i art. 7 Protokołu AKP, art. 3 i art. 7 Umowy z Indiami oraz art. 14 i 15 niniejszego rozporządzenia.

2. Określenia ilości zobowiązań dostawy w okresie dostawy:

a) dokonuje się tymczasowo do dnia 1 maja poprzedzającego wymieniony okres;

b) przyjmuje się do dnia 1 lutego wymienionego okresu;

c) niekiedy dostosowuje się w trakcie trwania wymienionego okresu, jeśli wymagają tego nowe informacje, w szczególności w celu rozwiązania należycie uzasadnionych szczególnych przypadków.

Zobowiązania dostawy uwzględnione przy wydawaniu pozwoleń określonych w art. 5 są równe ilościom ustalonym na mocy ust. 1 niniejszego artykułu, i w stosownych przypadkach dostosowane zgodnie z decyzjami wydanymi na podstawie art. 3 i art. 7 Protokołu AKP oraz art. 3 i art. 7 Umowy z Indiami.

3. Ilości zobowiązań dostawy określa się przy uwzględnieniu:

a) faktycznych dostaw dokonanych w trakcie poprzednich okresów dostawy;

b) ilości zadeklarowanych jako ilości, których nie można było dostarczyć, zgodnie z art. 7 Protokołu AKP i art. 7 Umowy z Indiami.

W przypadku gdy ilości, dla których wydane zostały pozwolenia na przywóz, przekraczają faktyczne ilości dostaw dokonanych w poprzednich okresach dostawy, bez uszczerbku dla wyników dochodzenia podejmowanego przez właściwe organy, ilości nominalne pozwoleń, których faktyczny przywóz do Wspólnoty nie mógł zostać dokonany, dodaje się do ilości, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a).

4. Dostosowania, o których mowa w ust. 2 lit. c), mogą obejmować przeniesienie ilości między dwoma następującymi po sobie okresami dostawy, pod warunkiem że nie narusza to uzgodnień w sprawie dostaw określonych w art. 29 rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

5. Dla każdego okresu dostawy całkowitą ilość zobowiązań dostawy dla poszczególnych zainteresowanych krajów wywozu przywozi się jako cukier z AKP-Indii w ramach zobowiązań dostawy, przy zerowej stawce celnej.

Artykuł 13

1. Formalną datą dostawy przesyłki cukru z AKP/Indii jest data zgłoszenia organom celnym przesyłki, o której mowa w art. 40 rozporządzenia Rady (WE) nr 2913/92 (¹).

Zgłoszenie formalnej daty dostawy dostarcza się poprzez przedstawienie kopii dodatkowego dokumentu, o którym mowa, w zależności od przypadku w art. 17 ust. 1 lub art. 18 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, w przypadku dostarczenia przez importera deklaracji dowódcy danego statku poświadczonej przez właściwe organy portowe, w której wykazano, że przesyłka jest gotowa do wyładunku w danym porcie, formalną datą dostawy jest wskazany w deklaracji dzień, w którym przesyłka jest gotowa do rozładunku.

Artykuł 14

1. W przypadku gdy ilość cukru z AKP/Indii stanowiąca całość lub część zobowiązań dostawy jest dostarczona po zakończeniu danego okresu dostawy, dostawa jest wliczana do tego okresu, jeżeli dana ilość została załadowana w porcie wywozu w terminie, przy uwzględnieniu normalnego czasu trwania transportu.

Normalny czas trwania transportu to ilość dni otrzymana po podzieleniu przez 480 odległości w milach morskich zwykłej trasy oddzielającej dwa przedmiotowe porty.

(¹) Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1.

2. Ustępu 1 nie stosuje się do ilości, która była przedmiotem decyzji Komisji zgodnie z art. 7 ust. 1 lub ust. 2 Protokołu AKP bądź z art. 7 ust. 1 lub ust. 2 Umowy z Indiami.

Artykuł 15

1. W przypadku, gdy dla danego kraju wywozu całkowita ilość cukru z AKP/Indii wliczana do danego okresu dostawy jest mniejsza niż ilość zobowiązania dostawy, stosuje się przepisy art. 7 Protokołu AKP lub art. 7 Umowy z Indiami.

2. Ustępu 1 nie stosuje się w przypadkach gdy różnica między ilością zobowiązań dostawy a całkowitą wliczoną ilością cukru z AKP/Indii wynosi 5 % lub mniej niż ilość zobowiązania dostawy i 5 000 lub mniej ton cukru wyrażonego jako cukier biały.

3. Nie naruszając art. 50 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, ilości przywożone w granicach dodatniego odchylenia przewidzianego w art. 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 kwalifikują się na mocy uzgodnień dotyczących cukru z AKP/Indii pod warunkiem że są one objęte świadectwem pochodzenia określonym w zależności od przypadku w art. 16 lub 17 niniejszego rozporządzenia.

4. W przypadku zastosowania ust. 2 i 3 saldo różnic jest w zależności od przypadku dodawane przez Komisję do ilości zobowiązań dostawy na kolejny okres dostawy lub od tej ilości odejmowane.

Artykuł 16

1. Wniosek o wydanie pozwolenia na przywóz i pozwolenie zawierają następujące wpisy:

- a) w rubryce 8: kraj pochodzenia (kraje objęte Protokołem AKP lub Indie);
- b) w rubrykach 17 i 18: ilość cukru określona w ekwiwalencie cukru białego, która nie powinna przekroczyć zobowiązania dostawy dla danego kraju, ustalona zgodnie z art. 12;
- c) w rubryce 20: okres dostawy do której się odnoszą i co najmniej jeden z wpisów wymienionych w części A załącznika III.

2. Do wniosku o wydanie pozwolenia na przywóz należy dołączyć oryginał pozwolenia na wywóz ilości równej ilości wymienionej we wniosku o wydanie pozwolenia, wydany przez właściwe organy kraju wywozu zgodnie ze wzorem zamieszczonym w załączniku II. To pozwolenie na wywóz może zostać zastąpione kopią dowodu pochodzenia uwierzytelnioną przez właściwe organy kraju wywozu, przewidzianą w art. 17 dla krajów objętych Protokołem AKP lub art. 18 dla Indii.

3. Pozwolenia są ważne do końca trzeciego miesiąca następującego po dniu faktycznego wydania w przypadku cukru z AKP-Indii nieprzeznaczonego do rafinacji. W przypadku cukru z AKP/Indii przeznaczonego do rafinacji pozwolenia są ważne do końca okresu dostawy, do której się odnoszą, lub — w przypadku pozwoleń wydawanych od dnia 1 kwietnia — do końca trzeciego miesiąca następującego po dniu faktycznego wydania.

4. W drodze odstępstwa od art. 18 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, pozwolenie na przywóz zawierające w rubrykach 15 i 16 opis i kod CN 1701 99 10 może być używane przy przywozie:

- a) cukru objętego kodem CN 1701 11 10 w przypadku pozwolenia na cukier do rafinacji;
- b) cukru objętego kodem CN 1701 11 90 w przypadku pozwolenia na cukier nieprzeznaczony do rafinacji.

Artykuł 17

1. Wraz ze świadectwem pochodzenia kreślonym w art. 14 protokołu 1 załączonego do załącznika V do Umowy o partnerstwie AKP-WE przy przywozie należy przedstawić dokument dodatkowy zawierający:

- a) co najmniej jeden z wpisów wymienionych w części A załącznika III do niniejszego rozporządzenia;
- b) datę załadunku towarów oraz dany okres dostawy;
- c) podpozycję Nomenklatury Scalonej CN dla danego produktu.

Dowód pochodzenia jest ważny niezależnie od okresu dostawy określonego w lit b).

2. Dowód pochodzenia i dokument dodatkowy zawierający opis cukru objęty kodem CN 1701 99 może w odpowiednich przypadkach być wykorzystany przy przywozie cukru objętego kodem CN 1701 11.

3. Zainteresowana strona dostarcza właściwemu organowi w państwie członkowskim dopuszczającym do swobodnego obrotu, do celów kontroli okresu dostawy i ilości, kopię dokumentu dodatkowego, określonego w ust. 1, zawierającą:

- a) datę zakończenia załadunku w porcie wywozu, ustanowioną na podstawie odpowiedniego dokumentu przewozowego;
- b) datę, o której mowa w art. 13 ust. 1;
- c) informacje dotyczące operacji przywozu, w szczególności wskazany stopień polaryzacji oraz faktycznie sprowadzoną ilość według wagi tel quel.

Artykuł 18

1. Do celów niniejszego rozdziału cukier, którego pochodzenie zostało określone zgodnie z przepisami obowiązującymi we Wspólnocie i dla którego dostarczony został dowód pochodzenia w postaci świadectwa pozwolenia wydanego zgodnie z art. 47 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, uważa się za cukier pochodzący z Indii.

2. Podczas przywozu organom celnym przedstawia się dokument dodatkowy zawierający:

- a) co najmniej jeden z wpisów wymieniony w części A załącznika III;
- b) datę załadunku towarów oraz dany okres dostawy; przy czym wskazany okres nie ma wpływu na ważność świadectwa pochodzenia w momencie przywozu;
- c) podpozycję Nomenklatury Scalonej CN dla danego produktu.

3. Świadectwo przywozu i dokument dodatkowy zawierający opis cukru objęty kodem CN 1701 99 może w odpowiednich przypadkach być wykorzystany przy przywozie cukru objętego kodem CN 1701 11.

4. Strona zainteresowana dostarcza właściwemu organowi w państwie członkowskim dopuszczającym do swobodnego obrotu, w ramach kontroli okresu dostawy i ilości, kopię dokumentu dodatkowego, określonego w ust. 2, zawierającą:

- a) datę zakończenia załadunku w porcie wywozu Indii, ustanowioną na podstawie odpowiedniego dokumentu przewozowego;
- b) datę, o której mowa w art. 13 ust. 1;
- c) informacje odnoszące się do czynności przywozowych, w szczególności wskazany stopień polaryzacji oraz faktycznie przywiezioną ilość cukru surowego według wagi tel quel.

ROZDZIAŁ V

CUKIER UZUPEŁNIAJĄCY

Artykuł 19

1. Ilości brakujące, o których mowa w art. 29 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, ustala się zgodnie z procedurą określoną w art. 39 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 dla każdego roku gospodarczego lub części roku gospodarczego na podstawie wyczerpującej prognozy bilansu dostaw cukru surowego do Wspólnoty. Ilości te przywożone są jako cukier uzupełniający.

Do celów określenia takich ilości każdego roku na podstawie przekazanych Komisji przez państwa członkowskie danych dotyczących ostatnich lat gospodarczych szacuje się ilość

cukru z francuskich departamentów zamorskich i ilości cukru preferencyjnego przeznaczonego do bezpośredniego spożycia, które powinny być uwzględnione w każdym bilansie.

2. Określenie ilości, o których mowa w ust. 1, po raz pierwszy odbywa się przed dniem 31 października i jest poddawane przeglądowi przed dniem 31 maja. Jeżeli nowe informacje tego wymagają, określenie ilości może być poddane przeglądowi w innym terminie w trakcie roku gospodarczego.

Artykuł 20

1. Minimalna cena nabycia cukru surowego standardowej jakości (wolna od cif, w europejskich portach Wspólnoty) płacona przez zakłady rafinacyjne ma zastosowanie do przywozu objętego ilościami, o których mowa w art. 19.

2. Minimalna cena zakupu dla każdego roku gospodarczego odpowiada cenie gwarantowanej, o której mowa w art. 30 rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

Artykuł 21

1. Wniosek o wydanie pozwolenia na przywóz i pozwolenie zawierają następujące wpisy:

- a) w rubryce 8: kraj lub kraje pochodzenia (kraje, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 318/2006);
- b) w rubrykach 17 i 18: ilość cukru surowego wyrażona jako ekwiwalent cukru białego, która nie może przekroczyć początkowej ilości określonej zgodnie z art. 19;
- c) w rubryce 20: rok gospodarczy, do którego się odnoszą, i co najmniej jeden z wpisów wymienionych w części B załącznika III.

2. Do wniosku o wydanie pozwolenia na przywóz załącza się:

- a) oryginał pozwolenia na wywóz wydany przez właściwe organy kraju wywozu lub jeden z krajów wywozu, zgodnie ze wzorem zamieszczonym w załączniku II dla ilości równej ilości wymienionej w pozwoleniu. To pozwolenie na wywóz może zostać zastąpione kopią świadectwa pochodzenia uwierzytelnioną przez właściwe organy kraju wywozu, przewidzianą w art. 22 dla krajów objętych Protokołem AKP lub art. 23 dla Indii;
- b) zobowiązanie rafinerii zatwierdzonej zgodnie z art. 17 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 do zagwarantowania, że zapłacona cena jest co najmniej równa minimalnej cenie zakupu, o której mowa w art. 20 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 22

1. Wraz ze świadectwem pochodzenia, określonym w art. 14 protokołu 1 załączonego do załącznika V do Umowy o partnerstwie AKP-WE, przy przywozie należy przedstawić organom celnym dokument dodatkowy zawierający:

- a) co najmniej jeden z wpisów wymienionych w części C załącznika III do niniejszego rozporządzenia;
- b) kod CN 1701 11 10.

2. Zainteresowana strona przedstawia właściwym organom państwa członkowskiego przywozu, do celów kontroli okresu dostawy i ilości, kopię dokumentu dodatkowego, o którym mowa w ust. 1, zawierającą informacje dotyczące czynności przywozowych, w szczególności wskazany stopień polaryzacji i ilości według wagi tel quel faktycznie dopuszczone do swobodnego obrotu.

Artykuł 23

1. Do celów niniejszego rozdziału cukier uzupełniający, którego pochodzenie zostało określone zgodnie z przepisami obowiązującymi we Wspólnocie i dla którego dostarczone zostało świadectwo pochodzenia w postaci świadectwa pochodzenia wydanego zgodnie z art. 47 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, uważa się za cukier pochodzący z Indii.

2. Podczas przywozu organom celnym przedstawia się dokument dodatkowy zawierający co najmniej jeden z wpisów wymienionych w części C załącznika III do niniejszego rozporządzenia.

3. Zainteresowana strona dostarcza właściwym organom państwa członkowskiego przywozu, w szczególności do celów kontroli ilości, kopię dokumentu dodatkowego, określonego w ust. 2, zawierającą informacje odnoszące się do operacji przywozu, w szczególności wskazany stopień polaryzacji oraz rzeczywiście sprowadzone ilości cukru surowego.

ROZDZIAŁ VI

CUKIER WYMIENIONY W KONCESJI CXL

Artykuł 24

1. W każdym roku gospodarczym ilość 96 801 ton surowego cukru trzcinowego do rafinacji, objętego kodem CN 1701 11 10, przywożona jest jako cukier wymieniony w koncesji CXL w ramach kontyngentów taryfowych po stawce celnej w wysokości 98 EUR za tonę.

Jednakże w roku gospodarczym 2006/2007 ilość ta wynosi 126 671 ton surowego cukru trzcinowego.

2. Ilości, o których mowa w ust. 1, rozdziela się w zależności od kraju pochodzenia, jak następuje:

– Kuba	58 969 ton,
– Brazylia	23 930 ton,
– Australia	9 925 ton,
– Pozostałe państwa trzecie	3 977 ton.

Jednakże na rok gospodarczy 2006/2007 podział w zależności od kraju pochodzenia jest następujący:

– Kuba	73 711 ton,
– Brazylia	29 913 ton,
– Australia	17 369 ton,
– Pozostałe państwa trzecie	5 678 ton.

3. Stawka celna w wysokości 98 EUR za tonę dotyczy cukru surowego jakości standardowej określonej w pkt III załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

W przypadku gdy ustalenie polaryzacji przywożonego cukru surowego odstępuje od 96 stopni, stawkę w wysokości 98 EUR za tonę zwiększa się lub zmniejsza w zależności od przypadku o 0,14 % za każdą jedną dziesiątą stopnia ustalonej różnicy.

Artykuł 25

Wniosek o wydanie pozwolenia na przywóz i pozwolenie zawierają następujące wpisy:

- a) w rubryce 8: kraj pochodzenia (jeden z krajów, o którym mowa w art. 24 ust. 2);
- b) w rubrykach 17 i 18: ilość cukru wyrażona jako ekwiwalent tel quel nie może przekroczyć początkowej ilości przewidywanej w art. 24 ust. 2;
- c) w rubryce 20: okres roku gospodarczego, do którego się odnoszą, i co najmniej jeden z wpisów wymienionych w części D załącznika III;
- d) w rubryce 24: co najmniej jeden z wpisów wymienionych w części E załącznika III.

Artykuł 26

1. Do celów niniejszego rozdziału cukier wymieniony w koncesji CXL, którego pochodzenie określone jest zgodnie z przepisami obowiązującymi we Wspólnocie, a którego dowód pochodzenia dostarczony jest w postaci świadectwa pochodzenia, wydanego zgodnie z art. 47 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, uważa się za cukier pochodzący z Australii, Kuby i Brazylii.

2. Podczas przywozu organom celnym przedstawia się dokument dodatkowy, zawierający co najmniej jeden z wpisów wymienionych w części C załącznika III do niniejszego rozporządzenia.

3. Zainteresowana strona dostarcza właściwym organom państwa członkowskiego przywozu, w szczególności do celów kontroli ilości, kopię dokumentu dodatkowego, określonego w ust. 2, zawierającą informacje odnoszące się do operacji przywozu, w szczególności wskazany stopień polaryzacji oraz rzeczywiście sprowadzone ilości cukru surowego.

Artykuł 27

W odniesieniu do ilości dotyczących Kuby, wskazanych w art. 24 ust. 2, i ilości 23 930 ton pochodzących z Brazylii, dla których pozwolenia na przywóz nie zostały wydane przed dniem 1 lipca bieżącego roku gospodarczego, Komisja może postanowić, biorąc pod uwagę programy dostaw, że w granicach wyżej wymienionych ilości pozwolenia mogą być przyznawane innym państwom trzecim, o których mowa w tym artykule.

ROZDZIAŁ VII

CUKIER Z KRAJÓW BAŁKAŃSKICH

Artykuł 28

1. W każdym roku gospodarczym bezcłowe kontyngenty taryfowe, wynoszące łącznie 200 000 ton produktów cukrowniczych objętych kodami CN 1701 i 1702, otwarte są jako bezcłowe kontyngenty cukru z krajów bałkańskich.

Jednakże na rok gospodarczy 2006/2007 ilość produktów cukrowniczych objętych kodami CN 1701 i 1702 wynosi 246 500 ton.

2. Ilości, o których mowa w ust. 1, rozdziela się w zależności od kraju pochodzenia, jak następuje:

– Albania	1 000 ton,
– Bośnia i Hercegowina	12 000 ton,
– Serbia i Czarnogóra	180 000 ton,
– Była Jugosłowiańska Republika Macedonii	7 000 ton.

Jednakże na rok gospodarczy 2006/2007 podział w zależności od kraju pochodzenia jest następujący:

– Albania	1 250 ton,
– Bośnia i Hercegowina	15 000 ton,
– Serbia i Czarnogóra	225 000 ton,
– Była Jugosłowiańska Republika Macedonii	5 250 ton.

Kontyngent dla Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii na rok gospodarczy 2006/2007 zostaje otwarty dopiero, począwszy od dnia 1 stycznia 2007 r.

Artykuł 29

1. Wniosek o wydanie pozwolenia na przywóz i pozwolenie zawierają następujące wpisy:

- a) w rubryce 8: kraj pochodzenia (jeden z krajów, o którym mowa w art. 28 ust. 2);
- b) w rubrykach 17 i 18: ilość cukru według wagi tel quel nie może przekroczyć początkowej ilości przewidzianej w art. 28 ust. 2;

- c) w rubryce 20: rok gospodarczy, do którego się odnoszą, i co najmniej jeden z wpisów wymienionych w części G załącznika III.

2. Do wniosku o wydanie pozwolenia na przywóz cukru z krajów bałkańskich, pochodzącego z obszarów celnych Czarnogóry, Serbii lub Kosowa, należy dołączyć oryginał pozwolenia na wywóz wydanego przez właściwe organy obszarów celnych Czarnogóry, Serbii lub Kosowa zgodnie ze wzorem zamieszczonym w załączniku II dla ilości równej ilości określonej w pozwoleniu.

ROZDZIAŁ VIII

CUKIER POZAKWOTOWY I PRZEMYSŁOWY Z PRZYWOZU

Artykuł 30

1. Ilości cukru pozakwotowego z przywozu i/lub cukru przemysłowego z przywozu, dla których całość lub część należności przywozowych zostanie zawieszona, ustala się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 39 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, dla każdego roku gospodarczego lub części roku gospodarczego.

2. Do celów ustalenia ilości cukru przemysłowego z przywozu, o którym mowa w ust. 1, sporządza się wyczerpującą prognozę bilansu dostaw cukru do Wspólnoty niezbędnej do wytwarzania produktów określonych w art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006. Ten bilans dostaw uwzględnia w szczególności ilości i cenę cukru pozakwotowego dostępnego na rynku Wspólnoty i przewidzianą w art. 19 ust. 3 wymienionego rozporządzenia możliwość uwzględnienia cukru wycofanego z rynku jako nadwyżki cukru, który może być zaklasyfikowany jako cukier przemysłowy.

Artykuł 31

Wniosek o wydanie pozwolenia na przywóz i pozwolenie zawierają następujące wpisy:

- a) w rubryce 8: kraj lub kraje pochodzenia;
- b) w rubrykach 17 i 18: ilość cukru według wagi tel quel nie może przekroczyć początkowej ilości określonej zgodnie z art. 30;
- c) w rubryce 20:
 - i) rok gospodarczy, do którego się odnoszą;
 - ii) co najmniej jeden z następujących wpisów:
 - w części H załącznika III w przypadku cukru pozakwotowego z przywozu,
 - w części I załącznika III w przypadku cukru przemysłowego z przywozu.

ROZDZIAŁ IX

Artykuł 33

PRZEPISY UCHYLAJĄCE I KOŃCOWE*Artykuł 32*

Rozporządzenie (WE) nr 1004/2005 traci moc ze skutkiem od dnia 1 lipca 2006 r.

Rozporządzenie (WE) nr 2151/2005 traci moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2006 r.

Jednakże do kontyngentu, o którym mowa w art. 1 lit. g), niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 czerwca 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Numery porządkowe dla cukru z AKP-Indii

Państwa trzecie	Numer porządkowy
Barbados	09.4331
Belize	09.4332
Wybrzeże Kości Słoniowej	09.4333
Republika Konga	09.4334
Fidżi	09.4335
Gujana	09.4336
Indie	09.4337
Jamajka	09.4338
Kenia	09.4339
Madagaskar	09.4340
Malawi	09.4341
Mauritius	09.4342
Mozambik	09.4343
Saint Kitts i Nevis — Anguilla	09.4344
Surinam	09.4345
Suazi	09.4346
Tanzania	09.4347
Trinidad i Tobago	09.4348
Uganda	09.4349
Zambia	09.4350
Zimbabwe	09.4351

Numery porządkowe dla cukru uzupełniającego

Państwa trzecie	Numer porządkowy
Indie	09.4315
Kraje objęte Protokołem AKP	09.4316

Numery porządkowe dla cukru wymienionego w koncesji CXL

Państwa trzecie	Numer porządkowy
Australia	09.4317
Brazylia	09.4318
Kuba	09.4319
Pozostałe państwa trzecie	09.4320

Numery porządkowe dla cukru z krajów bałkańskich

Państwa trzecie	Numer porządkowy
Albania	09.4324
Bośnia i Hercegowina	09.4325
Serbia, Czarnogóra i Kosowo	09.4326
Była Jugosłowiańska Republika Macedonii	09.4327

Numery porządkowe dla cukru pozakwotowego i przemysłowego z przywozu

Cukier z przywozu	Numer porządkowy
Pozakwotowy	09.4380
Przemysłowy	09.4390

ZAŁĄCZNIK II

Wzór pozwolenia na wywóz, o którym mowa w art. 16 ust. 2, art. 21 ust. 2 lit. a) i art. 29 ust 2

1. Eksporter (nazwa, pełny adres, kraj)	ORYGINAŁ	2. Nr	
	3. Rok gospodarczy lub okres dostawy		
4. Importer (nazwa, pełny adres, kraj) (nieobowiązkowe)	POZWOLENIE NA WYWÓZ CUKIER		
5. Miejsce i data załadunku — środek transportu (nieobowiązkowe)	6. Kraj pochodzenia	7. Kraj przeznaczenia	
	8. Informacje dodatkowe		
9. Opis towarów		10. Kod CN (8-znakowy)	11. Ilość (kg)
12. POŚWIADCZENIE PRZEZ WŁAŚCIWY ORGAN			
13. Właściwy organ (nazwa, pełny adres, kraj)	Miejscowość: dnia :		
	(podpis) (pieczęć)		

ZAŁĄCZNIK III

A. Wpisy, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. c), art. 17 ust. 1 lit. a) i w art. 18 ust. 2 lit. a):

- w języku hiszpańskim: Aplicación del Reglamento (CE) n° 950/2006, azúcar ACP-India. Número de orden (insértese con arreglo al anexo I)
- w języku czeskim: Podle nařízení (ES) č. 950/2006, cukr ze zemí AKT/Indie. Pořadové číslo (pořadové číslo vložte podle přílohy I)
- w języku duńskim: Anvendelse af forordning (EF) nr. 950/2006, AVS-/indisk sukker. Løbenummer (løbenummer indsættes ifølge bilag I)
- w języku niemieckim: Anwendung der Verordnung (EG) Nr. 950/2006, AKP-/indischer Zucker. Laufende Nummer (laufende Nummer gemäß Anhang I einfügen)
- w języku estońskim: Kohaldatakse määrust 950/2006, AKV/India suhkur. Järjekorranumber (lisatakse vastavalt I lisale)
- w języku greckim: Εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 950/2006, ζάχαρη ΑΚΕ/Ινδίας. Αύξων αριθμός (να τοποθετηθεί ο αύξων αριθμός σύμφωνα με το παράρτημα Ι).
- w języku angielskim: Application of Regulation (EC) No 950/2006, ACP/India sugar. Serial No (serial number to be inserted in accordance with Annex I)
- w języku francuskim: application du règlement (CE) n° 950/2006, sucre ACP/Inde. Numéro d'ordre (numéro d'ordre à insérer selon l'annexe I)
- w języku włoskim: Applicazione del regolamento (CE) n. 950/2006, zucchero ACP/India. Numero d'ordine (inserire in base all'allegato I)
- w języku łotewskim: Regulas (EK) Nr. 950/2006 piemērošana, ĀKK un Indijas cukurs. Sērijas numurs (ievietot sērijas numuru saskaņā ar I pielikumu)
- w języku litewskim: Taikomas Reglamentas (EB) Nr. 950/2006), AKR ir Indijos cukrus. Eilės numeris (eilės numeris įrašytinas pagal I priedą)
- w języku węgierskim: A(z) 950/2006/EK rendelet alkalmazása, AKCS-országokból/Indiából származó cukor. Tételszám (a tételszámot az I. mellékletnek megfelelően kell beilleszteni)
- w języku maltańskim: Applikazzjoni tar-Regolament (KE) Nru 950/2006, zokkor AKP/Indja. Nru tas-serje (in-numru tas-serje għandu jiddahhal skond l-Anness I)
- w języku niderlandzkim: Toepassings van Verordening (EG) nr. 950/2006, ACS-/Indiase suiker. Volgnummer (zie bijlage I)
- w języku polskim: Zastosowanie rozporządzenia (WE) 950/2006, cukier z AKP/Indii. Numer seryjny (numer seryjny zostanie wpisany zgodnie z załącznikiem I)
- w języku portugalskim: Aplicação do Regulamento (CE) n.º 950/2006, açúcar ACP/da Índia. Número de ordem (número de ordem a inserir de acordo com o anexo I)
- w języku słowackim: Uplatňovanie nariadenia (ES) č. 950/2006, cukor AKT-India. Poradové číslo (uviesť poradové číslo podľa prílohy I)
- w języku słoweńskim: Uporaba Uredbe (ES) št. 950/2006), sladkor iz držav AKP/Indije. Zaporedna številka: (vstaviti zaporedno številko v skladu s Prilogo I)
- w języku fińskim: Asetuksen (EY) N:o 950/2006 soveltaminen, AKT-maista/Intiasta peräisin oleva sokeri. Järjestysnumero (lisätään järjestysnumero liitteeseen I mukaisesti)
- w języku szwedzkim: Tillämpning av förordning (EG) nr 950/2006, AVS/Indien-socker. Löpnummer (löpnummer skall anges enligt bilaga I).

B. Wpisy, o których mowa w art. 21 ust.1 lit. c):

- w języku hiszpańskim: Azúcar adicional, azúcar en bruto para refinar, importado de conformidad con el artículo 29, apartado 4, del Reglamento (CE) n° 318/2006. Número de orden (insértese con arreglo al anexo I)
- w języku czeskim: Doplnkový cukr, surový cukr určený k rafinaci a dovezený podle čl. 29 odst. 4 nařízení (ES) č. 318/2006. Pořadové číslo (pořadové číslo vložte podle přílohy I)
- w języku duńskim: Supplerende sukker; rå sukker til raffinering importeret i henhold til artikel 29, stk. 4, i forordning (EF) nr. 318/2006. Løbenummer (løbenummer indsættes ifølge bilag I)
- w języku niemieckim: Zusätzlicher Zucker, zur Raffination bestimmter Rohrzucker, eingeführt in Anwendung von Artikel 29 Absatz 4 der Verordnung (EG) Nr. 318/2006. Laufende Nummer (laufende Nummer gemäß Anhang I einfügen)

- *w języku estońskim*: Lisasuhkur, vastavalt määruste (EÜ) nr 318/2006 artikli 29 lõikele 4 imporditud rafineerimiseks ettenähtud toorsuhkur. Järjekorranumber (lisatakse vastavalt I lisale)
- *w języku greckim*: Συμπληρωματική ζάχαρη, ακατέργαστη ζάχαρη που προορίζεται για ραφινάρισμα, εισαγόμενη σύμφωνα με το άρθρο 29 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 318/2006. Αύξων αριθμός (να τοποθετηθεί ο αύξων αριθμός σύμφωνα με το παράρτημα Ι).
- *w języku angielskim*: Complementary sugar, raw sugar for refining, imported in accordance with Article 29(4) of Regulation (EC) No 318/2006. Serial No (serial number to be inserted in accordance with Annex I)
- *w języku francuskim*: Sucre complémentaire, sucre brut destiné à être raffiné, importé conformément à l'article 29, paragraphe 4, du règlement (CE) n° 318/2006. Numéro d'ordre (numéro d'ordre à insérer selon l'annexe I)
- *w języku włoskim*: Zucchero complementare, zucchero greggio destinato alla raffinazione importato ai sensi dell'articolo 29, paragrafo 4, del regolamento (CE) n. 318/2006. Numero d'ordine (inserire in base all'allegato I)
- *w języku łotewskim*: Papildu cukurs, rafinējamais jēlcukurs, kas importēts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 318/2006 29. panta 4. punktu. Sērijas numurs (ievietot sērijas numuru saskaņā ar I pielikumu)
- *w języku litewskim*: Pagal Reglamento (EB) Nr. 318/2006 29 straipsnio 4 dalį importuotas papildomas cukrus, rafinuoti skirtas žaliavinis cukrus. Eilės numeris (eilės numeris įrašytinas pagal I priedą)
- *w języku węgierskim*: A 318/2006/EK rendelet 29. cikke (4) bekezdésének megfelelően behozott kiegészítő cukor, finomításra szánt nyerscukor. Tételszám (a tételszámot az I. mellékletnek megfelelően kell beilleszteni)
- *w języku maltańskim*: Zokkor komplimentarju, zokkor mhux ipproċessat għall-irfinar, importat skond l-Artikolu 29(4) tar-Regolament (KE) Nru 318/2006. Nru tas-serje (in-numru tas-serje għandu jiddahha skond l-Anness I)
- *w języku niderlandzkim*: Aanvullende suiker, voor raffinage bestemde ruwe suiker, ingevoerd overeenkomstig artikel 29, lid 4, van Verordening (EG) nr. 318/2006. Volgnummer (zie bijlage I)
- *w języku polskim*: Cukier uzupełniający, cukier surowy do rafinacji, przywieziony zgodnie z art. 29 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 318/2006. Numer seryjny (numer seryjny zostanie wpisany zgodnie z załącznikiem I)
- *w języku portugalskim*: Açúcar complementar, açúcar bruto para refinação, importado em conformidade com o n.º 4 do artigo 29.º do Regulamento (CE) n.º 318/2006. Número de ordem (número de ordem a inserir de acordo com o anexo I)
- *w języku słowackim*: Doplnkový cukor, surový cukor určený na rafináciu, dovezený v súlade s článkom 29 ods. 4 nariadenia (ES) č. 318/2006. Poradové číslo (uviesť poradové číslo podľa prílohy I)
- *w języku słoweńskim*: Dopolnilni sladkor, surovi sladkor za prečiščevanje, uvožen v skladu s členom 29(4) Uredbe (ES) št. 318/2006. Zaporedna številka: (vstaviti zaporedno številko v skladu s Prilogo I)
- *w języku fińskim*: Täydentävä sokeri, puhdistettavaksi tarkoitettu raakasokeri, tuotua asetuksen (EY) N:o 318/2006 29 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Järjestysnumero (lisätään järjestysnumero liitteen I mukaisesti)
- *w języku szwedzkim*: Tilläggssocker, råsocker för raffinering importerat i enlighet med artikel 29.4 i förordning (EG) nr 318/2006. Löpnummer (löpnummer skall anges enligt bilaga I).

C. Wpisy, o których mowa w art. 22 ust. 1 lit. a) i art. 23 ust. 2:

- *w języku hiszpańskim*: Aplicación del Reglamento (CE) n° 950/2006, azúcar complementario. Número de orden (insértese con arreglo al anexo I)
- *w języku czeskim*: Podle nařízení (ES) č. 950/2006, doplňkový cukr. Pořadové číslo (pořadové číslo vložte podle přílohy I)
- *w języku duńskim*: Anvendelse af forordning (EF) nr. 950/2006, supplerende sukker. Løbenummer (løbenummer indsættes ifølge bilag I)
- *w języku niemieckim*: Anwendung der Verordnung (EG) Nr. 950/2006, zusätzlicher Zucker. Laufende Nummer (laufende Nummer gemäß Anhang I einfügen)
- *w języku estońskim*: Kohaldatakse määrust (EÜ) nr 950/2006, lisasuhkur. Järjekorranumber (lisatakse vastavalt I lisale)
- *w języku greckim*: Εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 950/2006. Αύξων αριθμός (να τοποθετηθεί ο αύξων αριθμός σύμφωνα με το παράρτημα Ι)
- *w języku angielskim*: Application of Regulation (EC) No 950/2006, complementary sugar. Serial No (serial number to be inserted in accordance with Annex I)
- *w języku francuskim*: Application du règlement (CE) n° 950/2006, sucre complémentaire. Numéro d'ordre (numéro d'ordre à insérer selon l'annexe I)

- w języku włoskim: Applicazione del regolamento (CE) n. 950/2006, zucchero complementare. Numero d'ordine (inserire in base all'allegato I)
- w języku łotewskim: Regulas (EK) Nr. 950/2006 piemērošana, papildu cukurs. Sērijas numurs (ievietot sērijas numuru saskaņā ar I pielikumu)
- w języku litewskim: Taikomas Reglamentas (EB) Nr. 950/2006), papildomas cukrus. Eilės numeris (eilės numeris įrašytinas pagal I priedą)
- w języku węgierskim: A(z) 950/2006/EK rendelet alkalmazása, kiegészítő cukor. Tételszám (a tételszámot az I. mellékletnek megfelelően kell beilleszteni)
- w języku maltańskim: Applikazzjoni tar-Regolament (KE) Nru 950/2006, zokkor komplimentarju. Nru tas-serje (in-numru tas-serje għandu jiddahhal skond l-Anness I)
- w języku niderlandzkim: Toepassing van Verordening (EG) nr. 950/2006, aanvullende suiker. Volgnummer (zie bijlage I)
- w języku polskim: Zastosowanie rozporządzenia (WE) 950/2006, cukier uzupełniający. Numer seryjny (numer seryjny zostanie wpisany zgodnie z załącznikiem I)
- w języku portugalskim: Aplicação do Regulamento (CE) n.º 950/2006, açúcar complementar. Número de ordem (número de ordem a inserir de acordo com o anexo I)
- w języku słowackim: Uplatňovanie nariadenia (ES) č. 950/2006, doplnkový cukor. Poradové číslo (uviesť poradové číslo podľa prílohy I)
- w języku słoweńskim: Uporaba Uredbe (ES) št. 950/2006), dopolnilni sladkor. Zaporedna številka: (vstaviti zaporedno številko v skladu s Prilogo I)
- w języku fińskim: Asetuksen (EY) N:o 950/2006 soveltaminen, täydentävä sokeri. Järjestysnumero (lisätään järjestysnumero liitteeseen I mukaisesti)
- w języku szwedzkim: Tillämpning av förordning (EG) nr 950/2006, tilläggssocker. Löpnummer (löpnummer skall anges enligt bilaga I).

D. Wpisy, o których mowa w art. 25 lit. c):

- w języku hiszpańskim: Azúcar «concesiones CXL», azúcar en bruto para refinar, importado de conformidad con el artículo 24, apartado 1, del Reglamento (CE) n.º 950/2006. Número de orden (insértese con arreglo al anexo I)
- w języku czeskim: Koncesní cukr CXL, surový cukr určený k rafinaci a dovezený podle čl. 24 odst. 1 nařízení (ES) č. 950/2006. Pořadové číslo (pořadové číslo vložte podle přílohy I)
- w języku duńskim: CXL-indrømmelsessukker; råsuukker til raffinering, importeret i henhold til artikel 24, stk. 1, i forordning (EF) nr. 950/2006. Løbenummer (løbenummer indsættes ifølge bilag I)
- w języku niemieckim: „Zucker Zugeständnisse CXL“, zur Raffination bestimmter Rohzucker, eingeführt in Anwendung von Artikel 24 Absatz 1 der Verordnung (EG) Nr. 950/2006. Laufende Nummer (laufende Nummer gemäß Anhang I einfügen)
- w języku estońskim: Kontsessioonisuhkur, vastavalt määruse (EÜ) nr 950/2006 artikli 24 lõikele 1 imporditud rafineerimiseks ettenähtud toorsuhkur. Järjekorranumber (lisatakse vastavalt I lisale)
- w języku greckim: Ζάχαρη παραχωρήσεων CXL, ακατέργαστη ζάχαρη που προορίζεται για ραφινάρισμα, εισαγόμενη σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 950/2006. Αύξων αριθμός (να τοποθετηθεί ο αύξων αριθμός σύμφωνα με το παράρτημα I)
- w języku angielskim: CXL concessions sugar, raw sugar for refining, imported in accordance with Article 24(1) of Regulation (EC) No 950/2006. Serial No (serial number to be inserted in accordance with Annex I)
- w języku francuskim: Sucre concessions CXL, sucre brut destiné à être raffiné, importé conformément à l'article 24, paragraphe 1, du règlement (CE) n.º 950/2006. Numéro d'ordre (numéro d'ordre à insérer selon l'annexe I)
- w języku włoskim: Zucchero concessioni CXL, zucchero greggio destinato alla raffinazione, importato ai sensi dell'articolo 24, paragrafo 1, del regolamento (CE) n. 950/2006. Numero d'ordine (inserire in base all'allegato I)
- w języku łotewskim: CXL koncesiju cukurs, rafinējama jēlcukurs, kas importēts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 950/2006 24. panta 1. punktu. Sērijas numurs (ievietot sērijas numuru saskaņā ar I pielikumu)
- w języku litewskim: „CXL lengvatinis cukrus“, rafinuoti skirtas žaliavinis cukrus, importuotas pagal Reglamento (EB) Nr. 950/2006 24 straipsnio 1 dalį. Eilės numeris (eilės numeris įrašytinas pagal I priedą)
- w języku węgierskim: A(z) 950/2006/EK rendelet 24. cikkének (1) bekezdésével összhangban behozott CXL engedményes cukor, finomításra szánt nyerscukor. Tételszám (a tételszámot az I. mellékletnek megfelelően kell beilleszteni)

- *w języku maltańskim:* Zokkor tal-koncessjonijiet CXL, zokkor mhux ipproċessat għall-irfinar, importat skond l-Artikolu 24(1) tar-Regolament (KE) Nru 950/2006. Nru tas-serje (in-numru tas-serje għandu jiddahhal skond l-Anness I)
- *w języku niderlandzkim:* Suiker CXL-concessies, voor raffinage bestemde ruwe suiker, ingevoerd overeenkomstig artikel 24, lid 1, van Verordening (EG) nr. 950/2006. Volgnummer (zie bijlage I)
- *w języku polskim:* Cukier wymieniony w koncesji CXL, cukier surowy do rafinacji, przywieziony zgodnie z art. 24 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 950/2006. Numer seryjny (numer seryjny zostanie wpisany zgodnie z załącznikiem I)
- *w języku portugalskim:* Açúcar «concessões CXL», açúcar bruto para refinação, importado em conformidade com o n.º 1 do artigo 24.º do Regulamento (CE) n.º 950/2006. Número de ordem (número de ordem a inserir de acordo com o anexo I)
- *w języku słowackim:* Koncesný cukor CXL, surový cukor určený na rafináciu, dovezený v súlade s článkom 24 ods. 1 nariadenia (ES) č. 950/2006. Poradové číslo (uviesť poradové číslo podľa prílohy I)
- *w języku słoweńskim:* Sladkor iz koncesij CXL, surovi sladkor za prečiščevanje, uvožen v skladu s členom 24(1) Uredbe (ES) št. 950/2006. Zaporedna številka: (vstaviti zaporedno številko v skladu s Prilogo I)
- *w języku fińskim:* CXL-myönnytyksiin oikeutettu sokeri, puhdistettavaksi tarkoitettu raakasokeri, tuotu asetuksen (EY) N:o 950/2006 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Järjestysnumero (lisätään järjestysnumero liitteen I mukaisesti)
- *w języku szwedzkim:* Socker enligt CXL-medgivande, råsocker för raffinering importerat i enlighet med artikel 24.1 i förordning (EG) nr 950/2006. Löpnummer (löpnummer skall anges enligt bilaga I).

E. Wpisy określone w art. 25 lit. d):

- *w języku hiszpańskim:* Importación sujeta a un derecho de 98 EUR por tonelada de azúcar en bruto de la calidad tipo en aplicación del artículo 24, apartado 1, del Reglamento (CE) n° 950/2006. Número de orden (insértese con arreglo al anexo I)
- *w języku czeskim:* Dovoz s celní sazbou ve výši 98 EUR za tunu surového cukru standardní jakosti podle čl. 24 odst. 1 nařízení (ES) č. 950/2006. Pořadové číslo (pořadové číslo vložte podle přílohy I)
- *w języku duńskim:* Import til en told på 98 EUR pr. ton rå sukker af standardkvalitet i henhold til artikel 24, stk. 1, i forordning (EF) nr. 950/2006. Løbenummer (løbenummer indsættes ifølge bilag I)
- *w języku niemieckim:* Einfuhr zum Zollsatz von 98 EUR je Tonne Rohzucker der Standardqualität in Anwendung von Artikel 24 Absatz 1 der Verordnung (EG) Nr. 950/2006. Laufende Nummer (laufende Nummer gemäß Anhang I einfügen)
- *w języku estońskim:* Vastavalt määruse (EÜ) nr 950/2006 artikli 24 lõikele 1 tollimaksumääraga 98 eurot tonni kohta imporditud standardkvaliteediga toorsuhkur. Järjekorranumber (lisatakse vastavalt I lisale)
- *w języku greckim:* Εισαγωγή με δασμό 98 ευρώ ανά τόνο ακατέργαστης ζάχαρης ποιοτικού τύπου κατ' εφαρμογή του άρθρου 24 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 950/2006. Αύξων αριθμός (να τοποθετηθεί ο αύξων αριθμός σύμφωνα με το παράρτημα I).
- *w języku angielskim:* Import at a duty of EUR 98 per tonne of standard-quality raw sugar in accordance with Article 24(1) of Regulation (EC) No 950/2006. Serial No (serial number to be inserted in accordance with Annex I)
- *w języku francuskim:* Importation à droit de 98 EUR par tonne de sucre brut de la qualité type en application de l'article 24, paragraphe 1, du règlement (CE) n° 950/2006. Numéro d'ordre (numéro d'ordre à insérer selon l'annexe I)
- *w języku włoskim:* Importazione al dazio di 98 EUR/t di zucchero greggio della qualità tipo in applicazione dell'articolo 24, paragrafo 1, del regolamento (CE) n. 950/2006. Numero d'ordine (inserire in base all'allegato I)
- *w języku łotewskim:* Regulas (EK) Nr. 950/2006 24. panta 1. punktā definētā standarta kvalitātes jēlcukura ieviešana, piemērojot nodokļa likmi EUR 98 par tonnu. Sērijas numurs (ievietot sērijas numuru saskaņā ar I pielikumu)
- *w języku litewskim:* Už 98 eurų muitą už toną pagal Reglamento (EB) Nr. 950/2006 24 straipsnio 1 dalį importuotas standartinis žaliavinis cukrus. Eilės numeris (eilės numeris įrašytinas pagal I priedą)
- *w języku węgierskim:* A(z) 950/2006/EK rendelet 24. cikkének (1) bekezdése alapján tonnánként 98 eurós vám-tellettel behozott szabványminőségű nyerscukor. Tételszám (a tételszámot az I. mellékletnek megfelelően kell beilleszteni)
- *w języku maltańskim:* Importazzjoni b'dazju ta' EUR 98 għal kull tunnellata metrika ta' zokkor mhux ipproċessat ta' kwalità standard skond l-Artikolu 24(1) tar-Regolament (KE) Nru 950/2006. Numru tas-serje (in-numru tas-serje għandu jiddahhal skond l-Anness I)
- *w języku niderlandzkim:* Invoer tegen een recht van 98 euro per ton ruwe suiker van standaardkwaliteit overeenkomstig artikel 24, lid 1, van Verordening (EG) nr. 950/2006. Volgnummer (zie bijlage I)

- w języku polskim: Przywóz objęty stawką celną 98 EUR za tonę cukru surowego jakości standardowej, zgodnie z zastosowaniem art. 1 rozporządzenia (WE) nr 950/2006. Numer seryjny (numer seryjny zostanie wpisany zgodnie z załącznikiem I)
- w języku portugalskim: Importação a direito de 98 euros por tonelada de açúcar bruto da qualidade-tipo, em aplicação do n.º 1 do artigo 24.º do Regulamento (CE) n.º 950/2006. Número de ordem (número de ordem a inserir de acordo com o anexo I)
- w języku słowackim: Dovož s clom 98 EUR za tonu surového cukru štandardnej kvality v zmysle článku 24 ods. 1 nariadenia (ES) č. 950/2006. Poradové číslo (uviesť poradové číslo podľa prílohy I)
- w języku słoweńskim: Uvozna dajatev 98 EUR na tono surovega sladkorja standardne kakovosti na podlagi člena 24(1) Uredbe (ES) št. 950/2006. Zaporedna številka: (vstaviti zaporedno številko v skladu s Prilogo I)
- w języku fińskim: Asetuksen (EY) N:o 950/2006 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti 98 euron tullilla tonnia kohden tuotava vakiolaatua oleva raakasokeri. Järjestysnumero (lisätään järjestysnumero liitteen I mukaisesti)
- w języku szwedzkim: Import till en tullsats av 98 euro per ton råsocker av standardkvalitet med tillämpning av artikel 24.1 i förordning (EG) nr 950/2006. Löpnummer (löpnummer skall anges enligt bilaga I).

F. Wpisy, o których mowa w art. 26 ust. 2:

- w języku hiszpańskim: Aplicación del Reglamento (CE) n° 950/2006, azúcar «concesiones CXL». Número de orden (insértese con arreglo al anexo I)
- w języku czeskim: Podle nařízení (ES) č. 950/2006, koncesní cukr CXL. Pořadové číslo (pořadové číslo vložte podle přílohy I)
- w języku duńskim: Anvendelse af forordning (EF) nr. 950/2006, CXL-indrømmelsessukker. Løbenummer (løbenummer indsættes ifølge bilag I)
- w języku niemieckim: Anwendung der Verordnung (EG) Nr. 950/2006, „Zucker Zugeständnisse CXL“. Laufende Nummer (laufende Nummer gemäß Anhang I einfügen)
- w języku estońskim: Kohaldatakse määrust (EÜ) nr 950/2006, CXL kontsessioonisuhkur. Järjekorranumber (lisatakse vastavalt I lisale)
- w języku greckim: Εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 950/2006. Αύξων αριθμός (να τοποθετηθεί ο αύξων αριθμός σύμφωνα με το παράρτημα I).
- w języku angielskim: Application of Regulation (EC) No 950/2006, CXL concessions sugar. Serial No (serial number to be inserted in accordance with Annex I)
- w języku francuskim: Application du règlement (CE) n° 950/2006, sucre concessions CXL. Numéro d'ordre (numéro d'ordre à insérer selon l'annexe I)
- w języku włoskim: Applicazione del regolamento (CE) n. 950/2006, zucchero concessioni CXL. Numero d'ordine (inserire in base all'allegato I)
- w języku łotewskim: Regulas (EK) Nr. 950/2006 piemērošana, CXL koncesiju cukurs. Sērijas numurs (ievietot sērijas numuru saskaņā ar I pielikumu)
- w języku litewskim: Taikomas Reglamentas (EB) Nr. 950/2006), CXL lengvatinis cukrus. Eilės numeris (eilės numeris įrašytinas pagal I priedą)
- w języku węgierskim: A(z) 950/2006/EK rendelet alkalmazása, CXL engedményes cukor. Tételszám (a tételszámot az I. mellékletnek megfelelően kell beilleszteni)
- w języku maltańskim: Applikazzjoni tar-Regolament (KE) Nru 950/2006, zokkor tal-koncessjonijiet CXL. Nru tas-serje (in-numru tas-serje għandu jiddahha skond l-Anness I)
- w języku niderlandzkim: Toepassing van Verordening (EG) nr. 950/2006, suiker CXL-concessies. Volgnummer (zie bijlage I)
- w języku polskim: Zastosowanie rozporządzenia (WE) nr 950/2006, cukier wymieniony w koncesji CXL. Numer seryjny (numer seryjny zostanie wpisany zgodnie z załącznikiem I).
- w języku portugalskim: Aplicação do Regulamento (CE) n.º 950/2006, açúcar «concessões CXL». Número de ordem (número de ordem a inserir de acordo com o anexo I)

- w języku słowackim: Uplatňovanie nariadenia (ES) č. 950/2006, koncesný cukor CXL. Poradové číslo (uviesť poradové číslo podľa prílohy I)
- w języku słoweńskim: Uporaba Uredbe (ES) št. 950/2006, sladkor iz koncesij CXL. Zaporedna številka: (vstaviti zaporedno številko v skladu s Prilogo I)
- w języku fińskim: Asetuksen (EY) N:o 950/2006 soveltaminen, CXL-myönnetyksiin oikeutettu sokeri. Järjestysnumero (lisätään järjestysnumero liitteen I mukaisesti)
- w języku szwedzkim: Tillämpning av förordning (EG) nr 950/2006, socker enligt CXL-medgivande. Löpnummer (löpnummer skall anges enligt bilaga I).

G. Wpisy, o których mowa w art. 29 ust.1 lit. c):

- w języku hiszpańskim: Aplicación del Reglamento (CE) n° 950/2006, azúcar «Balcanes». Número de orden (insértese con arreglo al anexo I)
- w języku czeskim: Podle nařízení (ES) č. 950/2006, cukr z balkánských zemí. Pořadové číslo (pořadové číslo vložte podle přílohy I)
- w języku duńskim: Anvendelse af forordning (EF) nr. 950/2006, Balkan-sukker. Løbenummer (løbenummer indsættes ifølge bilag I).
- w języku niemieckim: Anwendung der Verordnung (EG) Nr. 950/2006, Balkan-Zucker. Laufende Nummer (laufende Nummer gemäß Anhang I einfügen)
- w języku estońskim: Kohaldatakse määrust (EÜ) nr 950/2006, Balkani suhkur. Järjekorranumber (lisatakse vastavalt I lisale)
- w języku greckim: Εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 950/2006, ζάχαρη Βαλκανίων. Αύξων αριθμός (να τοποθετηθεί ο αύξων αριθμός σύμφωνα με το παράρτημα I).
- w języku angielskim: Application of Regulation (EC) No 950/2006, Balkans sugar. Serial No (serial number to be inserted in accordance with Annex I)
- w języku francuskim: Application du règlement (CE) n° 950/2006, sucre Balkans. Numéro d'ordre (numéro d'ordre à insérer selon l'annexe I)
- w języku włoskim: Applicazione del regolamento (CE) n. 950/2006, zucchero Balcani. Numero d'ordine (inserire in base all'allegato I)
- w języku łotewskim: Regulas (EK) Nr. 950/2006 piemērošana, Balkānu cukurs. Sērijas numurs (ievietot sērijas numuru saskaņā ar I pielikumu)
- w języku litewskim: Taikomas Reglamentas (EB) Nr. 950/2006, Balkanų cukrus. Eilės numeris (eilės numeris įrašytinas pagal I priedą)
- w języku węgierskim: A(z) 950/2006/EK rendelet alkalmazása, balkáni cukor. Tételszám (a tételszámot az I. mellékletnek megfelelően kell beilleszteni)
- w języku maltańskim: Applikazzjoni tar-Regolament (KE) Nru 950/2006, zokkor tal-Balkani. Nru tas-serje (in-numru tas-serje għandu jiddahhal skond l-Anness I)
- w języku niderlandzkim: Toepassing van Verordening (EG) nr. 950/2006, Balkansuiker. Volgnummer (zie bijlage I)
- w języku polskim: Zastosowanie rozporządzenia (WE) nr 950/2006, cukier z krajów Bałkańskich. Numer seryjny (numer seryjny zostanie wpisany zgodnie z załącznikiem I)
- w języku portugalskim: Aplicação do Regulamento (CE) n.º 950/2006, açúcar dos Balcãs. Número de ordem (número de ordem a inserir de acordo com o anexo I)
- w języku słowackim: Uplatňovanie nariadenia (ES) č. 950/2006, cukor z Balkánu. Poradové číslo (uviesť poradové číslo podľa prílohy I)
- w języku słoweńskim: Uporaba Uredbe (ES) št. 950/2006, balkanski sladkor. Zaporedna številka: (vstaviti zaporedno številko v skladu s Prilogo I)
- w języku fińskim: Asetuksen (EY) N:o 950/2006 soveltaminen, Balkanin maista peräisin oleva sokeri. Järjestysnumero (lisätään järjestysnumero liitteen I mukaisesti)
- w języku szwedzkim: Tillämpning av förordning (EG) nr 950/2006, Balkansocker. Löpnummer (löpnummer skall anges enligt bilaga I).

H. Wpisy, o których mowa w art. 31 lit. c) ppkt ii) tiret pierwsze:

- w języku hiszpańskim: Aplicación del Reglamento (CE) n° 950/2006, azúcar «importación excepcional». Número de orden (insértese con arreglo al anexo I)
- w języku czeskim: Podle nařízení (ES) č. 950/2006, cukr výjimečného dovozu. Pořadové číslo (pořadové číslo vložte podle přílohy I)
- w języku duńskim: Anvendelse af forordning (EF) nr. 950/2006, sukker — undtagelsesvis import. Løbenummer (løbenummer indsættes ifølge bilag I)
- w języku niemieckim: Anwendung der Verordnung (EG) Nr. 950/2006, „Zucker — außerordentliche Einfuhr“. Laufende Nummer (laufende Nummer gemäß Anhang I einfügen)
- w języku estońskim: Kohaldatakse määrust (EÜ) nr 950/2006, erakorraline importsuhkur. Järjekorranumber (lisatakse vastavalt I lisale)
- w języku greckim: Εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 950/2006, ζάχαρη εξαιρετικής εισαγωγής. Αύξων αριθμός (να τοποθετηθεί ο αύξων αριθμός σύμφωνα με το παράρτημα I).
- w języku angielskim: Application of Regulation (EC) No 950/2006, exceptional import sugar. Serial No (serial number to be inserted in accordance with Annex I)
- w języku francuskim: Application du règlement (CE) n° 950/2006, sucre importation exceptionnelle. Numéro d'ordre (numéro d'ordre à insérer selon l'annexe I)
- w języku włoskim: Applicazione del regolamento (CE) n. 950/2006, zucchero di importazione eccezionale. Numero d'ordine (inserire in base all'allegato I)
- w języku łotewskim: Regulas (EK) Nr. 950/2006 piemērošana, īpaša ievaduma cukurs. Sērijas numurs (ievietot sērijas numuru saskaņā ar I pielikumu)
- w języku litewskim: Taikomas Reglamentas (EB) Nr. 950/2006, išskirtinio importo cukrus. Eilės numeris (eilės numeris įrašomas pagal I priedą)
- w języku węgierskim: A(z) 950/2006/EK rendelet alkalmazása, kivételes behozatalból származó cukor. Tételszám (a tételszámot az I. mellékletnek megfelelően kell beilleszteni)
- w języku maltańskim: Applikazzjoni tar-Regolament (KE) Nru 950/2006, zokkor ta' importazzjoni eċċezzjonali. Numru tas-serje (in-numru tas-serje għandu jiddaħħal skond l-Anness I)
- w języku niderlandzkim: Toepassing van Verordening (EG) nr. 950/2006, suiker voor uitzonderlijke invoer. Volgnummer (zie bijlage I)
- w języku polskim: Zastosowanie rozporządzenia (WE) nr 950/2006, cukier pozakwotowy z przywozu. Numer seryjny (numer seryjny zostanie wpisany zgodnie z załącznikiem I).
- w języku portugalskim: Aplicação do Regulamento (CE) n.º 950/2006, açúcar importado a título excepcional. Número de ordem (número de ordem a inserir de acordo com o anexo I)
- w języku słowackim: Uplatňovanie nariadenia (ES) č. 950/2006, mimoriadne dovezený cukor. Poradové číslo (uviesť poradové číslo podľa prílohy I)
- w języku słoweńskim: Uporaba Uredbe (ES) št. 950/2006, sladkor iz posebnega uvoza. Zaporedna številka: (vstaviti zaporedno številko v skladu s Prilogo I)
- w języku fińskim: Asetuksen (EY) N:o 950/2006 soveltaminen, poikkeustuonnin alainen sokeri. Järjestysnumero (lisätään järjestysnumero liitteen I mukaisesti)
- w języku szwedzkim: Tillämpning av förordning (EG) nr 950/2006, socker för exceptionell import. Löpnummer (löpnummer skall anges enligt bilaga I).

I. Wpisy, o których mowa w art. 31 lit. c) ppkt ii) tiret drugie:

- w języku hiszpańskim: Aplicación del Reglamento (CE) n° 950/2006, azúcar «importación industrial». Número de orden (insértese con arreglo al anexo I)
- w języku czeskim: Podle nařízení (ES) č. 950/2006, cukr průmyslového dovozu. Pořadové číslo (pořadové číslo vložte podle přílohy I)
- w języku duńskim: Anvendelse af forordning (EF) nr. 950/2006, sukker — import til industrien. Løbenummer (løbenummer indsættes ifølge bilag I).
- w języku niemieckim: Anwendung der Verordnung (EG) Nr. 950/2006, „Zucker — industrielle Einfuhr“. Laufende Nummer (laufende Nummer gemäß Anhang I einfügen)

- w języku estońskim: Kohaldatakse määrust (EÜ) nr 950/2006, tööstuslik importsuhkur. Järjekorranumber (lisatakse vastavalt I lisale)
 - w języku greckim: Εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 950/2006, ζάχαρη βιομηχανικής εισαγωγής. Αύξων αριθμός (να τοποθετηθεί ο αύξων αριθμός σύμφωνα με το παράρτημα Ι).
 - w języku angielskim: Application of Regulation (EC) No 950/2006, industrial import sugar. Serial No (serial number to be inserted in accordance with Annex I)
 - w języku francuskim: Application du règlement (CE) n° 950/2006, sucre importation industrielle. Numéro d'ordre (numéro d'ordre à insérer selon l'annexe I)
 - w języku włoskim: Applicazione del regolamento (CE) n. 950/2006, zucchero di importazione industriale. Numero d'ordine (inserire in base all'allegato I)
 - w języku łotewskim: Regulas (EK) Nr. 950/2006 piemērošana, rūpnieciska ievaduma cukurs. Sērijas numurs (ievietot sērijas numuru saskaņā ar I pielikumu)
 - w języku litewskim: Taikomas Reglamentas (EB) Nr. 950/2006, pramoninio importo cukrus. Eilės numeris (eilės numeris įrašytinas pagal I priedą)
 - w języku węgierskim: A(z) 950/2006/EK rendelet alkalmazása, ipari behozatalból származó cukor. Tételszám (a tételszámot az I. mellékletnek megfelelően kell beilleszteni)
 - w języku maltańskim: Applikazzjoni tar-Regolament (KE) Nru 950/2006, zokkor ta' importazzjoni industrijali. Numru tas-serje (in-numru tas-serje għandu jiddaħħal skond l-Anness I)
 - w języku niderlandzkim: Toepassing van Verordening (EG) nr. 950/2006, suiker voor industriële invoer. Volgnummer (zie bijlage I)
 - w języku polskim: Zastosowanie rozporządzenia (WE) nr 950/2006, cukier przemysłowy z przywozu. Numer seryjny (numer seryjny zostanie wpisany zgodnie z załącznikiem I).
 - w języku portugalskim: Aplicação do Regulamento (CE) n.º 950/2006, açúcar importado para fins industriais. Número de ordem (número de ordem a inserir de acordo com o anexo I)
 - w języku słowackim: Uplatňovanie nariadenia (ES) č. 950/2006, cukor na priemyselné spracovanie. Poradové číslo (uviesť poradové číslo podľa prílohy I)
 - w języku słoweńskim: Uporaba Uredbe (ES) št. 950/2006, sladkor iz industrijskega uvoza. Zaporedna številka: (vstaviti zaporedno številko v skladu s Prilogo I)
 - w języku fińskim: Asetuksen (EY) N:o 950/2006 soveltaminen, teollisuuden tarpeisiin tuotava sokeri. Järjestysnumero (lisätään järjestysnumero liitteeseen I mukaisesti)
 - w języku szwedzkim: Tillämpning av förordning (EG) nr 950/2006, socker för industriell import. Löpnummer (löpnummer skall anges enligt bilaga I).
-

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 951/2006**z dnia 30 czerwca 2006 r.****ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 23 ust. 4 i art. 40 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 318/2006 ustanawia przepisy mające zastosowanie do pozwoleń na przywóz i wywóz, przyznawania refundacji wywozowych i zarządzania przywozami w sektorze cukru. W celu poprawy przejrzystości zasad mających zastosowanie do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru szczegółowe zasady stosowania tych przepisów powinny zostać zebrane w jednym rozporządzeniu.
- (2) Artykuł 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 przewiduje możliwość przyznania refundacji na wywóz do państw trzecich w celu pokrycia różnicy między cenami na rynku światowym a cenami we Wspólnocie.
- (3) W celu zapewnienia równego traktowania w zakresie określania kwoty refundacji wywozowej powinna zostać ustanowiona standardowa metoda ustalania zawartości sacharozy w niektórych produktach. Należy ustanowić szczególne kryteria obejmujące przypadki, w których ta standardowa metoda nie pozwala na ustalenie całkowitej zawartości sacharozy. W przypadku syropów o stosunkowo niskim stopniu czystości zawartość sacharozy powinna być ustalana według jednolitej stawki na podstawie zawartości cukru ekstraktywnego.
- (4) Cukier kandyzowany, wytwarzany z cukru białego lub rafinowanego cukru surowego, bardzo często wykazuje stopień polaryzacji niższy niż 99,5 %. Uwzględniając wysoki stopień czystości używanego surowca, refundacja do cukru kandyzowanego powinna być możliwie jak najbardziej zbliżona do refundacji do cukru białego. W związku z tym należy ustanowić ścisłą definicję cukru kandyzowanego.
- (5) W przypadku podjęcia decyzji o przyznawaniu refundacji wywozowych do izoglukozy powinny zostać ustanowione limity w odniesieniu do zawartości fruktozy i wielocukrów celem zapewnienia, że refundacja przyznawana jest wyłącznie do prawdziwego produktu w stanie nieprzetworzonym.
- (6) Artykuł 23 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że przywóz do Wspólnoty lub wywóz ze Wspólnoty produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 tego rozporządzenia, z wyjątkiem produktów wymienionych w lit. h) tego artykułu, jest objęty wymogiem przedstawienia pozwolenia na przywóz lub wywóz. Powinny zostać ustanowione szczegółowe zasady w celu określenia w szczególności informacji, które należy wskazać we wnioskach o pozwolenie i w pozwoleniach, warunków mających zastosowanie do wydawania pozwoleń, w tym składanych zabezpieczeń, a także okresów ważności wydanych pozwoleń.
- (7) Zgodnie z art. 34 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 gwarancję przestrzegania zobowiązań dotyczących wielkości wywozu, wynikających z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu, powinien stanowić system pozwoleń na wywóz. W tym celu pozwolenia, o które złożono wnioski, powinny być wydawane po terminie umożliwiającym Komisji ocenę ilości, na które złożono wnioski, oraz podjęcie środków w przypadkach, gdy przyjęcie przedmiotowych wniosków spowodowałoby przekroczenie lub niebezpieczeństwo przekroczenia wielkości i/lub środków ustalonych w tych umowach na przedmiotowy rok gospodarczy. W tym celu państwa członkowskie powinny być zobowiązane do bezzwłocznego powiadamiania o wszystkich wnioskach o pozwolenia dotyczących refundacji ustalanych okresowo. Jeżeli zostanie ustalony procentowy współczynnik akceptacji, składający wnioski o refundacje wywozowe powinni mieć możliwość wycofania swojego wniosku na określonych warunkach.
- (8) Dokładne i regularne monitorowanie handlu z państwami trzecimi jest jedynym sposobem umożliwiającym dokładne monitorowanie tendencji rozwojowych w świetle ograniczeń wynikających ze zobowiązań Wspólnoty w ramach umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu, oraz podejmowanie w miarę potrzeb koniecznych działań, w szczególności w celu realizacji art. 19 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 318/2006. Z tego powodu Komisja powinna regularnie otrzymywać odpowiednie informacje, nie tylko na temat przywozu i wywozu produktów, w odniesieniu do których zostały ustalone refundacje, zgodnie z art. 32 i 33 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, ale także na temat przywozu i wywozu produktów wywożonych bez refundacji, z pozwoleniem lub bez, znajdujących się w swobodnym obrocie na wspólnotowym rynku, a także produktów objętych uregulowaniami dotyczącymi uszlachetniania czynnego.
- (9) W celu zapewnienia stabilności wspólnotowych rynków cukru i uniknięcia spadku cen rynkowych poniżej cen referencyjnych cukru uważa się za konieczne przewidzieć możliwość stosowania dodatkowych ceł przywozowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1.

- (10) Artykuł 27 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że przywozy po cenie niższej niż cena progowa przekazana Światowej Organizacji Handlu mogą podlegać dodatkowemu cłu przywozowemu.
- (11) Przy nakładaniu dodatkowego cła przywozowego trzeba uwzględnić cenę przywozową cif dla danej przesyłki. Cenę przywozową cif należy porównać z cenami reprezentatywnymi dla danego produktu na rynku światowym lub na wspólnotowym rynku przywozowym tego produktu. W tym celu niezbędne jest ustanowienie kryteriów stosowanych przy określaniu reprezentatywnych cen przywozową cif dla produktów, na które może być nałożone dodatkowe cło przywozowe. Przy określaniu reprezentatywnych cen przywozowych cif Komisja powinna uwzględnić wszystkie informacje, do których ma dostęp bezpośrednio lub które są jej przekazywane przez państwa członkowskie.
- (12) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2286/2002 z dnia 10 grudnia 2002 r. w sprawie uzgodnień mających zastosowanie do produktów rolnych i towarów uzyskanych w wyniku przetworzenia produktów rolnych pochodzących z państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (państw AKP) i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1706/98⁽¹⁾ otwiera roczny kontyngent taryfowy na przywóz 600 000 ton melasy pochodzącej z państw AKP, w ramach którego cła przywozowe są zmniejszone o 100 %. W tym kontekście — ponieważ mało prawdopodobne jest, że przywóz melasy w takiej ograniczonej ilości doprowadzi do zakłóceń na wspólnotowym rynku — nie uważa się za stosowne nakładanie dodatkowego cła na taki przywóz, gdyż byłoby to sprzeczne z zasadniczym celem, jakim jest ułatwienie przywozu do Wspólnoty produktów rolnych z państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (państw AKP). Całkowite cło przywozowe obowiązujące w odniesieniu do melasy trzcinowej pochodzącej z tych państw należy zatem zmniejszyć do zera.
- (13) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽²⁾ skodyfikowało zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi przeznaczonymi do stosowania zgodnie z porządkiem chronologicznym dat zgłoszeń celnych.
- (14) Szczegółowe zasady ustanowione w niniejszym rozporządzeniu zastępują zasady ustanowione w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 784/68 z dnia 26 czerwca 1968 r. ustanawiającym szczegółowe zasady obliczania cen cif dla cukru białego i cukru nierafinowanego⁽³⁾, rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 785/68 z

dnia 26 czerwca 1968 r. określającym jakość standardową oraz ustanawiającym szczegółowe zasady obliczania ceny cif dla melasy⁽⁴⁾, rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1422/95⁽⁵⁾, rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1423/95 z dnia 23 czerwca 1995 r. ustanawiającym szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące przywozu produktów innych niż melasy w sektorze cukru⁽⁶⁾, rozporządzeniu (WE) nr 1464/95 z dnia 27 czerwca 1995 r. w sprawie specjalnych szczegółowych zasad stosowania systemu pozwoleń na przywóz i wywóz w sektorze cukru⁽⁷⁾ i rozporządzeniu (WE) nr 2135/95 z dnia 7 września 1995 r. ustanawiającym przepisy wykonawcze dla przyznawania refundacji wywozowych w sektorze cukru⁽⁸⁾. Rozporządzenia te należy zatem uchylić dla zachowania przejrzystości i jasności prawnej.

- (15) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie ustanawia — zgodnie z tytułem III rozporządzenia (WE) nr 318/2006 — szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz, przyznawania refundacji wywozowych oraz zarządzania przywozami, w tym nakładania dodatkowych cel przywozowych w sektorze cukru.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- 1) „refundacja ustalana okresowo” oznacza refundację wywozową ustaloną w regularnych odstępach czasu, jak określono w art. 33 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 318/2006;

⁽⁴⁾ Dz.U. L 145 z 27.6.1968, str. 12. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1422/95.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 141 z 24.6.1995, str. 12. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 79/2003 (Dz.U. L 13 z 18.1.2003, str. 4).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 141 z 24.6.1995, str. 16. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1951/2005 (Dz.U. L 312 z 29.11.2005, str. 45).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 144 z 28.6.1995, str. 14. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 96/2004 (Dz.U. L 15 z 22.1.2004, str. 3).

⁽⁸⁾ Dz.U. L 214 z 8.9.1995, str. 16.

⁽¹⁾ Dz.U. L 348 z 21.12.2002, str. 5.

⁽²⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 145 z 27.6.1968, str. 10. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 260/96 (Dz.U. L 34 z 13.2.1996, str. 16).

2) „cukier kandyzowany” oznacza cukier, który:

- a) zawiera duże kryształy o długości co najmniej 5 mm, otrzymane poprzez chłodzenie i powolną krystalizację roztworu cukru o wystarczającym stężeniu; oraz
- b) zawiera wagowo w stanie suchym 96 % lub więcej sacharozy, ustalonej według metody polarymetrycznej.

ROZDZIAŁ II

REFUNDACJE WYWOZOWE

Artykuł 3

Określenie zawartości sacharozy w różnych rodzajach syropów cukrowych podlegających refundacji wywozowej

1. Wysokość refundacji wywozowej dla 100 kilogramów wyrobów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 318/2006 równa jest kwocie podstawowej pomnożonej przez stwierdzoną zawartość sacharozy w danym produkcie plus, jeżeli dotyczy, zawartość innych cukrów przeliczona na ekwiwalent sacharozy.

2. Bez uszczerbku dla ust. 3 i 4, zawartość sacharozy plus, gdzie stosowne, zawartość innych cukrów wyrażona jako sacharoza jest całkowitą zawartością cukru, wynikającą z zastosowania metody Lane'a i Eynona (metody redukcji miedzi) do roztworu inwertowanego według Clergeta-Herzfelda. Zawartość całkowitą cukru ustaloną zgodnie z tą metodą przelicza się na sacharozę przez przemnożenie jej przez współczynnik 0,95.

3. W przypadku syropów o czystości co najmniej 85 %, ale mniejszej niż 94,5 %, zawartość sacharozy plus, gdzie stosowne, zawartość innych cukrów wyrażona jako sacharoza ustalana jest według stałej stawki 73 % wagowo w stanie suchym. Procent czystości syropów oblicza się, dzieląc zawartość całkowitą cukru przez zawartość suchej masy i mnożąc wynik przez 100. Zawartość całkowitą cukru ustala się według metody określonej w ust. 2, a zawartość suchej masy według metody areometrycznej.

4. W przypadku karmelu otrzymanego wyłącznie z cukru nienienaturowanego, objętego kodem CN 1701, zawartość sacharozy plus, gdzie stosowne, zawartość innych cukrów wyrażona jako sacharoza ustala się na podstawie zawartości suchej masy. Zawartość suchej masy ustala się na podstawie gęstości roztworu rozcieńczonego w proporcji wagowej 1:1. Wynik ustalenia zawartości suchej masy wyraża się jako sacharozę poprzez przemnożenie go przez współczynnik 1.

Jednakże na wniosek, uwzględniając karmel określony w akapicie pierwszym, możliwe jest ustalenie rzeczywistej ilości wykorzystanej sacharozy plus, gdzie stosowne, zawartości innych cukrów wyrażonych jako sacharoza, jeśli karmel został wyprodukowany zgodnie z procedurą składu celnego lub strefy wolnocłowej, zapewniających równoważne gwarancje.

5. Kwota podstawowa, o której mowa w ust. 1, nie ma zastosowania do syropów o czystości niższej niż 85 %.

Artykuł 4

Refundacje wywozowe w odniesieniu do izoglukozy

Refundacje wywozowe mogą być przyznane do produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. d) i g) rozporządzenia (WE) nr 318/2006 wyłącznie w przypadku produktów:

- a) otrzymanych bezpośrednio poprzez izomeryzację glukozy;
- b) zawierających wagowo w stanie suchym co najmniej 41 % fruktozy; oraz
- c) których całkowita zawartość wagowa w stanie suchym wielocukrów i oligosacharydów, włącznie z zawartością di- i trisacharydów, nie jest większa niż 8,5 %.

Zawartość suchej masy izoglukozy ustala się na podstawie gęstości roztworu rozcieńczonego w proporcji wagowej 1:1 lub, w przypadku produktów o bardzo wysokiej konsystencji, poprzez suszenie.

ROZDZIAŁ III

POZWOLENIA NA WYWÓZ

Artykuł 5

Wymóg pozwolenia

1. Pozwolenie na wywóz wymagane jest we wszystkich przypadkach wywozu produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, z wyjątkiem produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. h) tego rozporządzenia.

2. Do celów stosowania art. 4 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999 ⁽¹⁾ tworzy się następujące grupy produktów:

- a) grupa produktów I: produkty wymienione w art. 1 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 318/2006;
- b) grupa produktów II: produkty wymienione w art. 1 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 318/2006;
- c) grupa produktów III: produkty wymienione w art. 1 ust. 1 lit. d) i g) rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

⁽¹⁾ Dz.U. L 102 z 17.4.1999, str. 11.

Artykuł 6

Pozwolenia na wywóz z refundacją

1. W przypadku gdy refundacja jest ustalana przy zastosowaniu przetargu organizowanego we Wspólnocie, wniosek o pozwolenie na wywóz składa się we właściwym organie państwa członkowskiego, w którym zostało wydane ogłoszenie o rozstrzygnięciu przetargu.

2. Sekcja 20 pozwolenia oraz wniosku o pozwolenie zawiera następujący zapis:

„Rozporządzenie (WE) nr 951/2006 (Dz.U. L 178 z 1.7.2006, str. 24), termin składania ofert:...”.

3. Pozwolenie na wywóz wydawane jest na ilość zawartą w odpowiednim ogłoszeniu o rozstrzygnięciu przetargu. W sekcji 22 pozwolenia wskazuje się stawkę refundacji wywozowej ustalonej w tym ogłoszeniu, wyrażoną w EUR. Sekcja zawiera następujący zapis:

„Stawka stosowanej refundacji: ...”.

4. Artykuł 49 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1291/2000 ⁽¹⁾ nie ma zastosowania.

Artykuł 7

Pozwolenie na wywóz cukru, izogłukozy lub syropu inulinowego bez refundacji

Jeżeli cukier, izogłukoza lub syrop inulinowy, znajdujące się w swobodnym obrocie na rynku wspólnotowym i nie traktowane jako produkty „pozakwotowe”, mają być objęte wywozem bez refundacji, sekcja 22 pozwolenia i wniosku o pozwolenie zawiera następujący zapis, stosownie do produktu w danym przypadku:

„[Cukier] lub [Izogłukoza] lub [Syrop inulinowy] niezaliczany/-a do produktów »pozakwotowych«, przeznaczony/-a na wywóz bez refundacji.”.

Artykuł 8

Ważność pozwoleń na wywóz

1. Pozwolenia na wywóz produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 318/2006 w ilościach przekraczających 10 ton są ważne od dnia ich rzeczywistego wydania do końca trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym pozwolenie zostało wydane.

2. Pozwolenia na wywóz ilości produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 318/2006 nieprzekraczających 10 ton są ważne od dnia ich wydania w

rozumieniu art. 23 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 do końca trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym pozwolenie zostało wydane.

W przypadku określonym w akapicie pierwszym zainteresowana strona nie może używać więcej niż jednego takiego pozwolenia na ten sam wywóz.

3. Pozwolenia na wywóz produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. a), d), e), f) i g) rozporządzenia (WE) nr 318/2006 są ważne od dnia ich wydania w rozumieniu art. 23 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 do końca trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym pozwolenie zostało wydane.

Artykuł 9

Zawieszenie wydawania pozwoleń na wywóz

1. W przypadku gdy istnieje ryzyko, że wydanie pozwoleń na wywóz spowoduje przekroczenie dostępnych środków budżetowych lub maksymalnych ilości i/lub zobowiązań w zakresie nakładów finansowych ustalonych w Porozumieniu w sprawie rolnictwa ⁽²⁾ na dany okres, Komisja może:

a) ustalić procentowy współczynnik akceptacji dla ilości wnioskowanych, na które nie wydano jeszcze pozwoleń;

b) odrzucić wnioski, dla których jeszcze nie wydano pozwoleń na wywóz;

c) zawiesić składanie wniosków o pozwolenie na maksymalnie pięć dni roboczych; Komisja może wyznaczyć dłuższy okres zawieszenia, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 39 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

2. Środki przewidziane w ust. 1 mogą być również przyjęte w przypadku gdy wnioski o pozwolenie na wywóz dotyczą ilości, które przekraczają lub mogą przekraczać normalną wielkość wymiany handlowej z jednym miejscem przeznaczenia lub grupą miejsc przeznaczenia, a wydawanie pozwoleń, o które wnioskowano, pociągałoby za sobą ryzyko spekulacji, zakłócenia konkurencji między podmiotami gospodarczymi lub zakłócenia handlu lub rynku wspólnotowego.

3. W przypadku zmniejszenia lub odrzucenia wnioskowanych ilości zabezpieczenia pozwolenia zostają niezwłocznie zwolnione na nieprzyznane ilości.

4. Składający wnioski mogą je wycofać w ciągu 10 dni roboczych po opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* procentowego współczynnika akceptacji, jak określono w ust. 1 lit. a), jeżeli jest on niższy niż 80 %. W wyniku tego państwa członkowskie zwalniają zabezpieczenie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, str. 22.

ROZDZIAŁ IV

POZWOLENIA NA PRZYWÓZ

Artykuł 10

Pozwolenia na przywóz i ich ważność

1. Cały przywóz do Wspólnoty produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, z wyjątkiem produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. h) tego rozporządzenia, podlega okazaniu pozwolenia na przywóz.

2. Pozwolenia na przywóz produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 318/2006 w ilościach przekraczających 10 ton są ważne od dnia ich rzeczywistego wydania do końca miesiąca następującego po miesiącu, w którym pozwolenie zostało wydane.

Pozwolenia na przywóz produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 318/2006 w ilościach nieprzekraczających 10 ton oraz pozwolenia na przywóz produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. a), c), d), e), f) i g) tego rozporządzenia, są ważne od dnia wydania w rozumieniu art. 23 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 do końca miesiąca następującego po miesiącu, w którym pozwolenie zostało wydane.

ROZDZIAŁ V

WSPÓLNE ZASADY DOTYCZĄCE POZWOLEŃ NA WYWÓZ I PRZYWÓZ

SEKCJA 1

Wydawanie pozwoleń i zabezpieczenie

Artykuł 11

Wniosek o pozwolenie na przywóz i wywóz i wydawanie takich pozwoleń

1. Pozwolenia na cukier objęty kodem CN 1701 dla ilości przekraczających 10 ton wydaje się:

- w przypadku pozwoleń na przywóz — trzeciego dnia roboczego po dniu złożenia wniosku;
- w przypadku pozwoleń na wywóz — piątego dnia roboczego po dniu złożenia wniosku;
- w przypadku pozwoleń na wywóz przy ustalonej z góry kwocie refundacji — piątego dnia roboczego po dniu złożenia wniosku, pod warunkiem że w międzyczasie Komisja nie podjęła działań szczególnych, określonych w art. 9 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Akapitu pierwszego nie stosuje się do:

- cukru kandyzowanego;
- cukru zawierającego środki aromatyzujące; cukru z dodatkiem środków barwiących;
- cukru preferencyjnego do przywozu do Wspólnoty zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 950/2006 ⁽¹⁾.

2. Jeżeli w odniesieniu do produktów, do których stosuje się ust. 1 akapit pierwszy, wniosek o pozwolenie dotyczy ilości nieprzekraczających 10 ton, zainteresowana strona może składać w tym samym dniu i do tego samego właściwego organu władzy najwyższej jeden wniosek.

Artykuł 12

Zabezpieczenie

1. Zabezpieczenie pozwolenia na produkty wymienione w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, z wyjątkiem produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. h) tego rozporządzenia, na 100 kilogramów produktu netto lub na 100 kilogramów izoglukozy w postaci suchej masy netto, lub na 100 kilogramów suchej masy netto syropu inulinowego wyrażonej w ekwiwalencie cukru/izoglukozy wynosi:

- w przypadku pozwolenia na przywóz:
 - 0,30 EUR w odniesieniu do produktów objętych kodami CN 1701, 1702 i 2106, z wyjątkiem kodów CN 1702 50 00 i 1702 90 10 oraz syropu inulinowego,
 - 0,06 EUR w odniesieniu do produktów objętych kodami CN 1212 91, 1212 99 20 i 1703,
 - 0,60 EUR w odniesieniu do syropu inulinowego objętego kodami CN ex 1702 60 80 i 1702 90 80;
- w przypadku pozwolenia na wywóz:
 - 11,00 EUR w odniesieniu do produktów objętych kodem CN 1701,
 - 0,90 EUR w odniesieniu do produktów objętych kodami CN 1212 91, 1212 99 20 i 1703,
 - 4,20 EUR w odniesieniu do produktów objętych kodami CN 1702 20, 1702 60 95, 1702 90 60, 1702 90 71, 1702 90 99 oraz 2106 90 59, z wyjątkiem syropu inulinowego,
 - 4,20 EUR w odniesieniu do produktów objętych kodami CN 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 i 1702 90 30 oraz 2106 90 30,
 - 8,00 EUR w odniesieniu do syropu inulinowego objętego kodem CN 1702 60 80 oraz 0,60 EUR w odniesieniu do syropu inulinowego objętego kodem CN 1702 90 80.

⁽¹⁾ Patrz: 1 str. niniejszego Dziennika Urzędowego.

2. W odniesieniu do produktów objętych kodem CN 1701 posiadacz pozwolenia składa dodatkowe zabezpieczenie w przypadku gdy:

- a) nie zostało wypełnione zobowiązanie wynikające z pozwoleń na wywóz, niezwiązanych z przetargiem zorganizowanym we Wspólnocie, z wyjątkiem przypadków siły wyższej; oraz
- b) po zmniejszeniu refundacji podanej w pozwoleniu kwota zabezpieczenia, o której mowa w ust. 1 lit. b) tiret pierwsze i drugie, jest niższa od kwoty refundacji wywozowej obowiązującej w ostatnim dniu ważności pozwolenia.

Wysokość dodatkowego zabezpieczenia jest równa różnicy kwot, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b).

SEKCJA 2

Pozwolenia na szczególne działania rafinacyjne („EX/IM”)

Artykuł 13

Zasady ogólne

1. W drodze odstępstwa od art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, w przypadku gdy na podstawie pozwolenia na mocy art. 116 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92⁽¹⁾ ma miejsce wywóz cukru białego objętego kodem CN 1701 99 10, po którym następuje przywóz cukru surowego objętego kodami CN 1701 11 10, 1701 11 90, 1701 12 10, 1701 12 90, wymagane jest pozwolenie na wywóz cukru białego i przywóz cukru surowego.

2. W drodze odstępstwa od art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, prawa wynikające z pozwoleń na wywóz i przywóz, o których mowa w ust. 1, są niezbywalne.

Artykuł 14

Wnioski o wydanie pozwolenia

1. Wniosek o wydanie pozwolenia na wywóz cukru białego jest przyjmowany pod warunkiem przedłożenia pozwolenia, o którym mowa w art. 13 ust. 1, i jednocześnie złożenia wniosku o pozwolenie na przywóz cukru surowego.

2. Wniosek o pozwolenie na przywóz odnosi się do ilości cukru surowego o jakości standardowej, która — z uwzględnieniem uzysku — odpowiada ilości cukru białego wykazanego we wniosku o pozwolenie na wywóz. Uzysk cukru surowego

oblicza się przez odjęcie 100 od kwoty uzyskanej przez pomnożenie stopnia polaryzacji cukru przez dwa.

W przypadku gdy przywożony cukier surowy nie odpowiada normie jakości, ilość cukru surowego, który ma zostać przywieziony na podstawie pozwolenia, oblicza się przez pomnożenie ilości cukru surowego o jakości standardowej określonej w pozwoleniu, przez wskaźnik korygujący. Wskaźnik korygujący uzyskuje się, dzieląc liczbę 92 przez procentowy uzysk cukru surowego rzeczywiście przywiezionego.

3. Sekcja 20 pozwolenia i wniosku o pozwolenie na wywóz cukru białego oraz pozwolenia i wniosku o pozwolenie na przywóz cukru surowego zawiera następujący zapis:

„EX/IM, art. 116 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 — pozwolenie ważne w ... (państwo członkowskie wydające pozwolenie).”

Sekcja 20 pozwolenia na wywóz zawiera również numer odpowiedniego pozwolenia na przywóz oraz — w odpowiedniej sekcji pozwolenia na przywóz — numer odpowiedniego pozwolenia na wywóz.

4. Wycofanie na mocy art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 stosuje się równocześnie do pozwolenia na przywóz oraz pozwolenia na wywóz, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 15

Ważność pozwoleń

1. W drodze odstępstwa od art. 9 i art. 11, pozwolenie na wywóz cukru białego oraz pozwolenie na przywóz cukru surowego są ważne:

- a) do dnia 30 czerwca w przypadku gdy wniosek został złożony — w rozumieniu art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 — w dniu lub po dniu 1 października danego roku gospodarczego;
- b) do dnia 30 września w przypadku gdy wniosek został złożony — w rozumieniu art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 — w dniu lub po dniu 1 lipca danego roku gospodarczego.

2. Na podstawie art. 561 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, termin, w którym musi zostać dokonany przywóz cukru surowego, odpowiadający uprzedniemu wywozowi cukru białego, jest taki sam jak okres ważności pozwolenia na przywóz dla cukru surowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1.

Artykuł 16

Zabezpieczenie

1. W drodze odstępstwa od art. 12 ust. 1, oraz bez uszczerbku dla poniższych ustępów, zabezpieczenie pozwoleń na przywóz, o których mowa w art. 13 ust. 1, wynosi 11,50 EUR na 100 kilogramów netto.

2. Artykuł 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 nie ma zastosowania do pozwoleń na wywóz, o których mowa w art. 13 ust. 1 niniejszego rozporządzenia. Artykuł 35 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 nie ma zastosowania do pozwoleń na przywóz, o których mowa w art. 13 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

3. W drodze odstępstwa od art. 8 ust. 5 oraz art. 35 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000:

a) całość zabezpieczenia w odniesieniu do pozwolenia na przywóz zwracana jest jedynie w przypadku gdy ilość cukru surowego rzeczywiście przywieziona jest równa lub wyższa od rzeczywiście wywiezionej ilości cukru białego, z uwzględnieniem uzysku cukru surowego;

b) w przypadku gdy rzeczywiście przywieziona ilość cukru surowego jest mniejsza niż rzeczywiście wywieziona ilość cukru białego, zabezpieczenie ulega przypadkowi w kwocie odpowiadającej różnicy między ilością cukru białego rzeczywiście wywiezionego, a ilością rzeczywiście przywiezionego cukru surowego.

Akapit pierwszy lit. b) stosuje się z uwzględnieniem uzysku cukru surowego.

ROZDZIAŁ VI

INFORMACJE PRZEKAZYWANE PRZEZ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE

Artykuł 17

Informacje dotyczące wydanych pozwoleń na wywóz

W odniesieniu do wywozu do państw trzecich każde państwo członkowskie informuje Komisję do 15 dnia każdego miesiąca odnośnie do poprzedniego miesiąca:

a) o ilościach, na które zostały faktycznie wydane pozwolenia, wraz z kwotami refundacji wywozowych ustalonych na podstawie art. 33 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 318/2006, z podziałem na:

— cukier biały objęty kodami CN 1701 91 00, 1701 99 10 oraz 1701 99 90,

— cukier surowy w stanie naturalnym (*tel quel*) objęty kodami CN 1701 11 90 oraz 1701 12 90,

— syropy sacharozowe, wyrażone jako cukier biały, objęte kodami CN 1702 60 90, 1702 90 60, 1702 90 71, 1702 90 99 oraz 2106 90 59,

— izoglukozę, wyrażoną jako sucha masa, objętą kodami CN 1702 40 10, 1702 60 10, 1702 90 30 oraz 2106 90 30,

— syrop inulinowy, wyrażony jako sucha masa ekwiwalentu cukru/izoglukozy, objęty kodem CN ex 1702 60 90;

b) o ilościach cukru białego objętego kodem CN nr 1701 99 10, na które zostały faktycznie wydane pozwolenia wraz z kwotami refundacji wywozowych ustalonych zgodnie z art. 33 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 318/2006;

c) o ilościach, z odpowiadającymi kwotami refundacji wywozowych ustalonych na podstawie art. 33 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 318/2006, cukru białego, ilościach cukru surowego i syropu sacharozowego, wyrażonego jako cukier biały, oraz ilościach izoglukozy, wyrażonej jako sucha masa, na które zostały faktycznie wydane pozwolenia na wywóz w celu wywozu w postaci produktów określonych w art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 2201/96 ⁽¹⁾.

Artykuł 18

Informacje na temat wywiezionych ilości

Każde państwo członkowskie informuje Komisję:

1) nie później niż do końca każdego miesiąca kalendarzowego odnośnie do poprzedniego miesiąca kalendarzowego, o ilościach cukru białego, o którym mowa w art. 17 lit. b), wywiezionego zgodnie z art. 8 ust. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000;

2) dla każdego miesiąca kalendarzowego, lecz nie później niż do końca trzeciego miesiąca kalendarzowego następującego po danym miesiącu kalendarzowym:

a) o ilościach, z odpowiadającymi kwotami refundacji wywozowych, cukru i syropu wyrażonych jako cukier biały, określonych w art. 5 ust. 1 tiret czwarte rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, wywiezionych bez dalszego przetwarzania i bez pozwolenia na wywóz;

b) o objętych kwotami ilościach cukru, wywiezionych jako cukier biały lub w postaci produktów przetworzonych wyrażonych jako cukier biały, na które zostały wydane pozwolenia na wywóz w celu zrealizowania wspólnotowej lub krajowej pomocy żywnościowej w ramach konwencji międzynarodowych lub innych programów uzupełniających oraz w celu zrealizowania innych wspólnotowych środków w zakresie bezpłatnych dostaw żywności;

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 29.

c) w przypadku wywozu, o którym mowa w art. 4 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 800/1999, o ilościach cukru i syropów sacharozowych wyrażonych jako cukier biały oraz izoglukozy wyrażonej jako sucha masa, wywiezionych bez dalszego przetwarzania, wraz z podaniem kwot odpowiadających refundacji;

d) o ilościach cukru białego wraz z odpowiednimi kwotami refundacji wywozowych, ustalonych zgodnie z art. 33 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 318/2006, o ilościach cukru surowego i syropu sacharozowego wyrażonych jako cukier biały oraz o ilościach izoglukozy, wyrażonej jako sucha masa, wywiezionych w postaci produktów, o których mowa w załączniku II do rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 ⁽¹⁾, oraz w postaci produktów, o których mowa w załączniku II do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1043/2005 ⁽²⁾;

e) w przypadku wywozu, o którym mowa w art. 17 lit. c) i d), tego artykułu o ilościach wywiezionych bez refundacji.

Notyfikacje, o których mowa w lit. d) oraz e), są przekazywane Komisji oddzielnie dla każdego rozporządzenia mającego zastosowanie do danego produktu przetworzonego.

Artykuł 19

Informacje dotyczące pozwoleń na przywóz

Każde państwo członkowskie informuje Komisję:

- 1) każdego miesiąca odnośnie do poprzedniego miesiąca, o ilościach *tel quel* cukru białego oraz surowego, innego niż cukier preferencyjny, syropów cukrowych, izoglukozy i syropu inulinowego, na które zostały faktycznie wydane pozwolenia na przywóz;
- 2) każdego tygodnia odnośnie do poprzedniego tygodnia, o ilościach cukru białego oraz ilościach *tel quel* cukru surowego, na które zostały wydane pozwolenia na przywóz lub pozwolenia na wywóz zgodnie z art. 13;
- 3) dla każdego kwartału, lecz nie później niż do końca drugiego miesiąca kalendarzowego następującego po danym kwartale, oddzielnie, o ilościach cukru przywiezionego z państw trzecich i wywiezionych jako produkty kompensacyjne w ramach ustaleń dotyczących uszlachtowania czynnego, o którym mowa w art. 116 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Artykuł 20

Doraźne przekazywanie informacji dotyczących pozwoleń na wywóz bez refundacji

Na wniosek Komisji i we wskazanym okresie państwa członkowskie bezzwłocznie przystępują do codziennego powiadamiania Komisji:

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48.

⁽²⁾ Dz.U. L 172 z 5.7.2005, str. 24.

a) o wszystkich wnioskach o pozwolenia na wywóz produktów podlegających refundacji ustalonej okresowo w ilościach przekraczających 10 ton;

b) ilościach, na które wpływ miały działania podjęte na mocy art. 9 ust. 1.

Artykuł 21

Środki komunikacji

Informacje od państw członkowskich, przewidziane w niniejszym rozdziale, przekazuje się w postaci elektronicznej, z użyciem formularzy dostarczonych państwom członkowskim przez Komisję.

ROZDZIAŁ VII

ZARZĄDZANIE PRZYWOZEM

SEKCJA 1

Obliczanie cen cif dla cukru białego i cukru surowego

Artykuł 22

Określanie cen cif

Komisja ustala ceny cif dla cukru białego i cukru surowego w oparciu o najkorzystniejsze możliwości zakupu na rynku światowym. Ceny te są obliczane zgodnie z art. 23–26.

Artykuł 23

Uwzględniane informacje

Przy ustalaniu najkorzystniejszych możliwości zakupu na rynku światowym uwzględniane są wszystkie informacje, do których Komisja ma dostęp bezpośrednio lub które są jej przekazywane przez właściwe agencje państw członkowskich, odnoszące się do:

- a) ofert składanych na rynku światowym;
- b) cen notowanych na najważniejszych giełdach w zakresie międzynarodowego obrotu cukrem;
- c) cen odnotowywanych na najważniejszych rynkach państw trzecich;
- d) transakcji sprzedaży zawieranych w ramach międzynarodowej wymiany handlowej.

Artykuł 24

Informacje nieuwzględniane

Przy ustalaniu najkorzystniejszych możliwości zakupu informacje nie są uwzględniane, gdy:

- a) towar nie posiada dobrej i właściwej jakości handlowej; lub

- b) możliwość zakupu po cenie zamieszczonej w ofercie dotyczy tylko niewielkiej ilości towaru nieodzwierciedlającej sytuacji rynkowej; lub
- c) ogólny rozwój cen lub informacje posiadane przez Komisję nasuwają przypuszczenie, że rozważana cena ofertowa nie odzwierciedla faktycznych tendencji rynkowych.

Artykuł 25

Korekta do poziomu cen portu w Rotterdamie

1. Ceny, które nie obowiązują dla dostaw masowych cif Rotterdam, podlegają dostosowaniu.

Przy korekcie uwzględniane są w szczególności różnice kosztów transportu towaru między portem załadunku i portem przeznaczenia z jednej strony oraz portem załadunku i Rotterdamem z drugiej strony.

2. Jeżeli cena odnosi się do towaru pakowanego w worki, zostaje zmniejszona o 0,88 EUR na 100 kilogramów.

Artykuł 26

Korekta do jakości standardowej

1. Przy dostosowywaniu cen obowiązujących w przypadku niestandardowej jakości:

- a) w odniesieniu do cukru białego stosuje się premie lub obniżki ustalone stosownie do art. 18 rozporządzenia (WE) nr 318/2006/EWG;
- b) w odniesieniu do cukru surowego stosuje się współczynniki korygujące uzyskane w wyniku podzielenia liczby 92 przez procentowy uzysk cukru, do którego odnosi się cena.

2. Uzysk jest obliczany metodą opisaną w pkt III ust. 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

SEKCJA 2

Określenie jakości standardowej i obliczanie ceny cif dla melasy

Artykuł 27

Jakość standardowa melasy

Melasa jakości standardowej posiada:

- a) dobrą i właściwą jakość rynkową;
- b) całkowitą zawartość cukru na poziomie 48 %.

Artykuł 28

Określanie cen cif

Komisja ustala ceny cif dla melasy na podstawie najkorzystniejszych możliwości zakupu na rynku światowym. Ceny te są obliczane zgodnie z art. 29–33.

Artykuł 29

Uwzględniane informacje

Przy ustalaniu najkorzystniejszych możliwości zakupu na rynku światowym uwzględniane są wszystkie informacje odnoszące się do:

- a) ofert składanych na rynku światowym;
- b) cen odnotowywanych na najważniejszych rynkach państw trzecich;
- c) transakcji sprzedaży zawieranych w ramach międzynarodowej wymiany handlowej, do których Komisja ma dostęp bezpośrednio lub które są jej przekazywane przez właściwe agencje państw członkowskich.

Artykuł 30

Informacje nieuwzględniane

Przy ustalaniu najkorzystniejszych możliwości zakupu informacje nie są uwzględniane, gdy:

- a) towar nie posiada dobrej i właściwej jakości handlowej; lub
- b) możliwość zakupu po cenie zamieszczonej w ofercie dotyczy tylko niewielkiej ilości towaru nie odzwierciedlającej sytuacji rynkowej; lub
- c) ogólny rozwój cen lub informacje posiadane przez Komisję nasuwają przypuszczenie, że rozważana cena ofertowa nie odzwierciedla faktycznych tendencji rynkowych.

Artykuł 31

Korekta do poziomu cen portu w Amsterdamie

Ceny, które nie obowiązują dla dostaw masowych cif Amsterdam, podlegają dostosowaniu.

Przy korekcie uwzględniane są w szczególności różnice kosztów transportu towaru między portem załadunku i portem przeznaczenia z jednej strony oraz portem załadunku i Amsterdamem z drugiej strony.

Artykuł 32

Korekta do jakości standardowej

Ceny określone podczas ustalania najkorzystniejszych możliwości zakupu oraz nieodnoszące się do jakości standardowej zostają:

- a) zwiększone o jedną czterdziestą ósmą za każdy punkt procentowy całkowitej zawartości cukru, w przypadku gdy zawartość cukru w danej melasie wynosi mniej niż 48 %;

- b) pomniejszone o jedną czterdziestą ósmą za każdy punkt procentowy całkowitej zawartości cukru, w przypadku gdy zawartość cukru w danej melasie wynosi więcej niż 48 %.

Artykuł 33

Cena średnia

Podczas ustalania najkorzystniejszych możliwości zakupu na rynku światowym istnieje możliwość przyjęcia za podstawę wartości średniej z kilku cen, o ile taką średnią można uznać za reprezentatywną dla rzeczywistych tendencji rynkowych.

SEKCJA 3

Dodatkowe cło przywozowe

Artykuł 34

Dodatkowe cło na melasę

1. Dodatkowe cła przywozowe, o których mowa w art. 27 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, mają zastosowanie w odniesieniu do melasy objętej kodami CN 1703 10 00 oraz 1703 90 00.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia reprezentatywne ceny melasy na rynku światowym lub na rynku przywozowym Wspólnoty, o których mowa w art. 27 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, oznaczają ceny cif dla tego rodzaju produktów, określone przez Komisję zgodnie z przepisami sekcji 2, zwane dalej „cenami reprezentatywnymi melasy”.

Ceny te są ustalane na każdy rok gospodarczy zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 39 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006. Komisja może je zmieniać w tym okresie, jeżeli posiadane przez nią informacje wskazują na zmianę o co najmniej 0,5 EUR na 100 kilogramów w stosunku do ustalonych wcześniej cen reprezentatywnych.

3. Do 15 dnia każdego miesiąca państwa członkowskie przekazują Komisji posiadane przez siebie informacje, o których mowa w art. 29.

Artykuł 35

Ceny progowe melasy

Za 100 kilogramów melasy o jakości standardowej, o której mowa w art. 27 niniejszego rozporządzenia, cena progorowa, o której mowa w art. 27 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, stanowi równowartość:

- a) 7,90 EUR w odniesieniu do melasy objętej kodem CN 1703 10 00;
- b) 8,20 EUR w odniesieniu do melasy objętej kodem CN 1703 90 00.

Artykuł 36

Dodatkowe cło na produkty cukrownicze

1. Dodatkowe cła przywozowe, o których mowa w art. 27 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, mają zastosowanie w

odniesieniu do produktów oznaczanych kodami 1701 11 10, 1701 11 90, 1701 12 10, 1701 12 90, 1701 91 00, 1701 99 10, 1701 99 90 oraz 1702 90 99.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia reprezentatywne ceny cukru białego i surowego na rynku światowym lub na rynku przywozowym Wspólnoty, o których mowa w art. 27 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, oznaczają ceny cif dla tego rodzaju produktów ustanowione zgodnie z przepisami sekcji 1, zwane dalej „cenami reprezentatywnymi cukru”.

Ceny te są ustalane na każdy rok gospodarczy zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 39 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006. Komisja może je zmieniać w tym okresie, jeżeli wahania wartości składników obliczenia powodują wzrost lub spadek o 1,20 EUR lub więcej na 100 kilogramów w stosunku do ustalonych wcześniej cen reprezentatywnych.

3. Cena reprezentatywna cukru w przypadku produktów objętych kodem CN 1702 90 99 jest ceną reprezentatywną ustaloną dla cukru białego, stosowaną na 1 % zawartości sacharozy na 100 kilogramów netto danego produktu.

Artykuł 37

Ceny progowe produktów cukrowniczych

Cena progorowa za 100 kilogramów produktu netto, o której mowa w art. 27 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, stanowi równowartość:

- a) 53,10 EUR w odniesieniu do cukru białego objętego kodami CN 1701 99 10 i 1701 99 90, o jakości standardowej określonej w pkt II załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 318/2006;
- b) 64,70 EUR w odniesieniu do cukru objętego kodem CN 1701 91 00;
- c) 54,10 EUR w odniesieniu do surowego cukru buraczanego objętego kodem CN 1701 12 90, o jakości standardowej określonej w pkt III załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 318/2006;
- d) 41,30 EUR w odniesieniu do surowego cukru buraczanego objętego kodem CN 1701 12 10, o jakości standardowej określonej w pkt III załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 318/2006;
- e) 55,20 EUR w odniesieniu do surowego cukru trzcinowego objętego kodem CN 1701 11 90, o jakości standardowej określonej w pkt III załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 318/2006;
- f) 41,80 EUR w odniesieniu do surowego cukru trzcinowego objętego kodem CN 1701 11 10, o jakości standardowej określonej w pkt III załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 318/2006;
- g) 1,184 EUR w odniesieniu do produktów objętych kodem CN 1702 90 99 na 1 % zawartości sacharozy.

Artykuł 38

Dowody

1. Wysokość dodatkowych cel przywozowych dla każdego z rodzajów melasy, o których mowa w art. 34 ust. 1, oraz produktów cukrowniczych, o których mowa w art. 36 ust. 1, ustala się na podstawie ceny importowej cif danej przesyłki, zgodnie z art. 39.

W przypadku melasy cena importowa cif danej przesyłki jest przeliczana na cenę melasy o jakości standardowej poprzez korektę, o której mowa w art. 32.

W przypadku cukru białego lub surowego cena importowa cif danej przesyłki jest przeliczana odpowiednio na cenę cukru o jakości standardowej, określonej odpowiednio w pkt II oraz pkt III załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 318/2006, lub cenę równoważną dla produktu objętego kodem CN 1702 90 99.

2. Jeżeli cena importowa cif na 100 kilogramów przesyłki przekracza stosowną cenę reprezentatywną melasy, o której mowa w art. 34 ust. 2, lub cenę reprezentatywną cukru, o której mowa w art. 36 ust. 2, importer przedstawia właściwym organom importującego państwa członkowskiego przynajmniej następujące dowody:

- a) umowę kupna lub dokument równoważny;
- b) umowę ubezpieczenia;
- c) fakturę;
- d) świadectwo pochodzenia (gdzie jest to stosowne);
- e) umowę przewozu;
- f) konosament — w przypadku transportu morskiego.

W celu zweryfikowania ceny importowej cif danej przesyłki organy importującego państwa członkowskiego mogą zażądać dodatkowych informacji lub dokumentów uznanych za niezbędne.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, importer wnosi zabezpieczenie, o którym mowa w art. 248 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, równe różnicy między wysokością dodatkowego cła przywozowego, obliczonego na podstawie ceny reprezentatywnej mającej zastosowanie w odniesieniu do danego produktu, a wysokością dodatkowego cła przywozowego obliczonego na podstawie ceny importowej cif danej przesyłki.

4. Złożone zabezpieczenie jest zwalniane w stopniu, w jakim zostały udowodnione, w sposób zgodny z wymogami właściwych organów, warunki rozdysponowania towaru. W przeciwnym wypadku zabezpieczenie przepada w drodze zapłaty dodatkowych cel przywozowych.

5. Jeżeli przy weryfikacji właściwe organy stwierdzą, że wymogi niniejszego artykułu nie zostały spełnione, ściągają należne cło zgodnie z art. 220 rozporządzenia (EWG)

nr 2913/92. Kwota cła, która ma zostać odzyskana lub pozostaje do odzyskania, obejmuje odsetki narosłe od daty dopuszczenia do swobodnego obrotu do daty ściągnięcia cła. Stosowana jest stopa procentowa obowiązująca w odniesieniu do ściągania należności na mocy prawa krajowego

Artykuł 39

Obliczanie dodatkowego cła przywozowego

Jeżeli różnica między daną ceną progową melasy, o której mowa w art. 34, lub ceną progową produktów cukrowniczych, cukrowniczych której mowa w art. 36, a ceną importową cif danej przesyłki:

- a) wynosi 10 % lub mniej niż 10 % ceny progowej, dodatkowe cło wynosi zero;
- b) wynosi powyżej 10 %, ale nie więcej niż 40 % ceny progowej, dodatkowe cło wynosi 30 % kwoty przekraczającej 10 %;
- c) wynosi powyżej 40 %, ale nie więcej niż 60 % ceny progowej, dodatkowe cło wynosi 50 % kwoty przekraczającej 40 %, do której dodawane jest dodatkowe cło, o którym mowa w lit. b);
- d) wynosi powyżej 60 %, ale nie więcej niż 75 % ceny progowej, dodatkowe cło wynosi 70 % kwoty przekraczającej 60 %, do której dodawane są dodatkowe cła, o których mowa w lit. b) i c);
- e) wynosi powyżej 75 % ceny progowej, dodatkowe cło wynosi 90 % kwoty przekraczającej 75 %, do której dodawane są dodatkowe cła, o których mowa w lit. b), c) i d).

SEKCJA 4

Zawieszenie lub zmniejszenie cel przywozowych na melasę

Artykuł 40

Zawieszenie cel przywozowych na melasę

Jeżeli cena reprezentatywna melasy, o której mowa w art. 34 ust. 2, plus cło przywozowe obowiązujące w odniesieniu do melasy z trzciny cukrowej objętej kodem CN 1703 10 00 lub w odniesieniu do melasy z buraków cukrowych objętej kodem CN 1703 90 00, dla danego produktu przekraczają cenę 8,21 EUR/100 kg, wówczas cła przywozowe są zawieszane i zastępowane kwotą stanowiącą różnicę stwierdzoną przez Komisję. Kwota ta jest ustalana jednocześnie z cenami reprezentatywnymi, o których mowa w art. 34 ust. 2.

Jeżeli jednak istnieje ryzyko, że zawieszenie cel przywozowych może być niekorzystne dla wspólnotowego rynku melasy, można ustanowić przepis dotyczący niestosowania zawieszenia przez określony okres zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 39 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

Artykuł 41

Preferencyjny przywóz melasy

1. Łączne cło przywozowe obowiązujące w odniesieniu do melasy trzcinowej objętej kodem CN 1703 10 00 lub w odniesieniu do melasy buraczanej objętej kodem CN 1703 90 00 pochodzącej z państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (państw AKP) zostaje zmniejszone do zera dla ilości nieprzekraczającej kontyngentu w wysokości 600 000 ton na rok gospodarczy. Jednakże w roku gospodarczym 2006/2007 kontyngent ten wyniesie 750 000 ton.
2. Do celów niniejszego artykułu pojęcie „produkt pochodzący” i metody współpracy administracyjnej są określone w protokole nr 1 załączonym do Porozumienia z Cotonou.
3. Komisja zarządza kontyngentem taryfowym, o którym mowa w ust. 1, zgodnie z art. 308a, 308b i 308c rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

SEKCJA 5

Obliczanie zawartości sacharozy w cukrze surowym i niektórych syropach

Artykuł 42

Metody obliczeń

1. Jeśli uzysk z przywożonego cukru surowego, jak określono zgodnie z pkt III załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 318/2006, różni się od uzysku ustalonego dla jakości standardowej, stawki celne według taryfy celnej na produkty objęte kodami CN 1701 11 10 i 1702 12 10 oraz dodatkowe cło na produkty objęte kodami CN 1701 11 10, 1701 11 90, 1701 12 10 i 1702 12 90, nakładane na 100 kilogramów wymienionego cukru surowego, obliczane są przez pomnożenie odpowiedniej stawki celnej ustalonej dla cukru surowego o jakości standardowej przez współczynnik korygujący. Współczynnik korygujący jest wynikiem podzielenia procentu uzysku z przywożonego cukru surowego przez 92.
2. W odniesieniu do produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 318/2006, zawartość sacharozy z uwzględnieniem innych cukrów wyrażonych w postaci sacharozy jest określana metodą Landa i Eynona (metody redukcji miedzi) w roztworze inwertowanym według Clergeta-Herzfelda. Określona w ten sposób całkowita zawar-

tość cukru jest wyrażana jako sacharoza przez pomnożenie jej przez 0,95.

Niemniej jednak zawartość sacharozy, w tym innych cukrów wyrażonych jako sacharoza, w produktach zawierających poniżej 85 % sacharozy lub innych cukrów wyrażonych jako sacharoza oraz cukru inwertowanego wyrażonego jako sacharoza, jest określana poprzez ustalenie zawartości suchej masy. Zawartość suchej masy określa się zgodnie z ciężarem właściwym roztworu rozcieńczonego w proporcji 1:1 wagowo, a dla produktów w formie stałej przez suszenie. Zawartość suchej masy jest wyrażana jako sacharoza pomnożona przez współczynnik 1.

3. W odniesieniu do produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. d) oraz g) rozporządzenia (WE) nr 318/2006, zawartość suchej masy określa się zgodnie z drugim akapitem ust. 2 niniejszego artykułu.

4. W odniesieniu do produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 318/2006, przeliczenia na ekwiwalent sacharozy dokonuje się poprzez pomnożenie zawartości suchej masy określonej zgodnie z drugim akapitem ust. 2 niniejszego artykułu przez współczynnik 1,9.

ROZDZIAŁ VIII

UCHYLENIE I PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 43

Uchylenie

Niniejszym uchyla się rozporządzenie (EWG) nr 784/68, rozporządzenie (EWG) nr 785/68, rozporządzenie (WE) nr 1422/95, rozporządzenie (WE) nr 1423/95, rozporządzenie (WE) nr 1464/95 oraz rozporządzenie (WE) nr 2135/95.

Jednakże rozporządzenie (WE) nr 1464/95 nadal ma zastosowanie w odniesieniu do pozwoleń wydanych na mocy jego przepisów przed dniem 1 lipca 2006 r.

Artykuł 44

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 czerwca 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

A. Zapis, o którym mowa w art. 6 ust. 2:

- w języku hiszpańskim: «Reglamento (CE) n° 951/2006 (DO L 178 de 1.7.2006, p. 24), plazo para la presentación de ofertas:...»,
- w języku czeskim: „Nařízení (ES) č. 951/2006 (Úř. věst. L 178, 1.7.2006, s. 24), lhůta pro předložení nabídek vyprší:...“
- w języku duńskim: »Forordning (EF) nr. 951/2006 (EUT L 178 af 1.7.2006, s. 24), frist for indgivelse af tilbud:...«
- w języku niemieckim: „Verordnung (EG) Nr. 951/2006 (ABl. L 178 vom 1.7.2006, S. 24), Ablauf der Angebotsfrist am:...“
- w języku estońskim: “Määrus (EÜ) nr 951/2006 (ELT L 178, 1.7.2006, lk 24), pakkumiste esitamise tähtaeg:...”
- w języku greckim: «Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 951/2006 (ΕΕ L 178 της 1.7.2006, σ. 24), προθεσμία για την υποβολή προσφορών:...»
- w języku angielskim: ‘Regulation (EC) No 951/2006 (OJ L 178, 1.7.2006, p. 24), time limit for submission of tenders:...’
- w języku francuskim: «Règlement (CE) n° 951/2006 (JO L 178 du 1.7.2006, p. 24), délai de présentation des offres:...»
- w języku włoskim: «Regolamento (CE) n. 951/2006 (GU L 178 del 1.7.2006, pag. 24), termine per la presentazione delle offerte:...»
- w języku łotewskim: “Regula (EK) Nr. 951/2006 (OV L 178, 1.7.2006., 24. lpp.), piedāvājumu iesniegšanas termiņš:...”
- w języku litewskim: „Reglamentas (EB) Nr. 951/2006 (OL L 178, 2006 7 1, p. 24), galutinis paraiškų pateikimo terminas:...“
- w języku węgierskim: „951/2006/EK rendelet (HL L 178, 2006.7.1., 24. o.), a pályázatok benyújtásának határideje:...”
- w języku niderlandzkim: „Verordening (EG) nr. 951/2006 (PB L 178 van 1.7.2006, p. 24), termijn voor het indienen van de aanbiedingen:...”
- w języku polskim: „Rozporządzenie (WE) nr 951/2006 (Dz.U. L 178 z 1.7.2006, str. 24), termin składania ofert:...”
- w języku portugalskim: «Regulamento (CE) n.º 951/2006 (JO L 178 de 1.7.2006, p. 24), prazo para apresentação de propostas:...»
- w języku słowackim: „Nariadenie (ES) č. 951/2006 (Ú. v. EÚ L 178, 1.7.2006, s. 24), lehota na predkladanie ponúk:...“
- w języku słoweńskim: „Uredba (ES) št. 951/2006 (UL L 178, 1.7.2006, str. 24), rok za oddajo predlogov:...“
- w języku fińskim: “Asetus (EY) N:o 951/2006 (EUVL L 178, 1.7.2006, s. 24), tarjousten tekemiselle asetettu määräaika päätty:...”
- w języku szwedzkim: “Förordning (EG) nr 951/2006 (EUT L 178, 1.7.2006, s. 24), tidsgräns för inlämnande av anbudsinfordran:...”

B. Zapis, o którym mowa w art. 6 ust. 3:

- w języku hiszpańskim: «Tasa de la restitución aplicable: ...»,
- w języku czeskim: „sazba použitelné náhrady“
- w języku duńskim: »Restitutionssats«
- w języku niemieckim: „Anwendbarer Erstattungssatz“
- w języku estońskim: “Kohaldatav toetuse määr”
- w języku greckim: «Ύψος της ισχύουσας επιστροφής»
- w języku angielskim: ‘rate of applicable refund’
- w języku francuskim: «Taux de la restitution applicable»
- w języku włoskim: «Tasso della restituzione applicabile: ...»
- w języku łotewskim: “Piemērojamā eksporta kompensācijas likme”
- w języku litewskim: „Taikoma grąžinamosios išmokos norma“
- w języku węgierskim: „Alkalmazandó visszatérítés mértéke: ...”
- w języku niderlandzkim: „Toe te passen restitutiebedrag: ...”
- w języku polskim: „stawka stosowanej refundacji”
- w języku portugalskim: «Taxa da restituição aplicável: ...»
- w języku słowackim: „výška uplatniteľnej náhrady“
- w języku słoweńskim: „višina nadomestila“
- w języku fińskim: “Tuetta vietävä [sokeri] tai [isoglukoosi] tai [inuliinisiirappi], jota ei pidetä kiintiön ulkopuolisenä”.
- w języku szwedzkim: “Exportbidragssatsen: ...”

C. Zapisy, o których mowa w art. 7:

- w języku hiszpańskim: «[Azúcar] o [Isoglucosa] o [Jarabe de inulina] no considerado “al margen de cuota” para la exportación sin restitución»,
- w języku czeskim: „(Cukr) nebo (Isoglukosa) nebo (Inulinový sirup), (který/která) se nepovažuje za produkt „mimo rámc kvót“, pro vývoz bez náhrady.“
- w języku duńskim: »[Sukker] eller [Isoglucose] eller [Inulinsirup], der ikke anses for at være »uden for kvote« til eksport uden restitution«
- w języku niemieckim: »[Nicht als „Nichtquotenerzeugung“ geltender Zucker]/[Nicht als „Nichtquotenerzeugung“ geltende Isoglucose]/[Nicht als „Nichtquotenerzeugung“ geltender Inulinsirup] für die Ausfuhr ohne Erstattung“
- w języku estońskim: “Kvoodivälisena mittekäsitatava [suhkru] või [isoglükooosi] või [inuliinisiirupi] eksportimiseks ilma toetuseta.”
- w języku greckim: «[Ζάχαρη] ή [Ισογλυκόζη] ή [Σιρόπι ινουλίνης] που δεν θεωρείται “εκτός ποσόστωσης” προς εξαγωγή χωρίς επιστροφή.»
- w języku angielskim: ‘(Sugar) or (Isoglucose) or (Inulin syrup) not considered as “out-of-quota” for export without refund.’
- w języku francuskim: «[Sucre] ou [isoglucose] ou [sirop d’inuline] non considéré “hors quota” pour les exportations sans restitution.»
- w języku włoskim: «[Zucchero] o [isoglucosio] o [sciroppo di inulina] non considerato “fuori quota” per le esportazioni senza restituzione»
- w języku łotewskim: “[Cukurs] vai [izoglikoze] vai [inulīna sīrups], kas nav uzskatāms par “ārpuskvotu” produkciju eksportam bez kompensācijas.”
- w języku litewskim: „Virškvotiniu nelaikomas (cukrus) ar (izogliukožė) ar (inulino sirupas) eksportui be grąžinamosios išmokos.“
- w języku węgierskim: „A [cukrot] vagy az [izoglikózt] vagy az [inulinszirupot] nem tekintik »kvótán felülinek« a visszatérítés nélküli kivitel tekintetében.”
- w języku niderlandzkim: „[Suiker] of [Isoglucose] of [Inulinestroop] die niet als „buiten het quotum geproduceerd” wordt beschouwd, bestemd voor uitvoer zonder restitutie.”
- w języku polskim: „[Cukier] lub [Izoglukoza] lub [Syrop inulinowy] niezaliczany/-a do produktów »pozakwotowych«, przeznaczony/-a na wywóz bez refundacji.”
- w języku portugalskim: «[Açúcar] ou [Isoglucose] ou [Xarope de inulina] não considerado(a) “extra-quota” para exportação sem restituição.»
- w języku słowackim: „[Cukor] alebo [izoglukóza] alebo [inulínový sirup], ktorý sa nepovažuje za „nad rámec kvóty“ na vývoz bez náhrady.“
- w języku słoweńskim: „[Sladkor] ali [izoglukoza] ali [inulinski sirup] se ne štejejo kot „izven kvote“ za izvoz brez nadomestila.“
- w języku fińskim: ”Tuetta vietävä [sokeri] tai [isoglukoosi] tai [inuliinisiirappi], jota ei pidetä kiintiön ulkopuolisena”.
- w języku szwedzkim: ”[Socker] eller [isoglukos] eller [inulinsirap] som inte anses vara ”utomkvotsprodukter” för export utan bidrag.”

D. Zapis, o którym mowa w art. 14 ust. 3:

- w języku hiszpańskim: «EX/IM, artículo 116 del Reglamento (CEE) n° 2913/92 — certificado válido en ... (Estado miembro de emisión).»,
- w języku czeskim: „EX/IM, článek 116 nařízení (EHS) č. 2913/92 — licence platná v ... (vydávající členský stát)“
- w języku duńskim: »EX/IM, artikel 116 i forordning (EØF) nr. 2913/92 — licens gyldig i ... (udstedende medlemsstat)«
- w języku niemieckim: „EX/IM, Artikel 116 der Verordnung (EWG) Nr. 2913/92 — Lizenz gültig in ... (erteilender Mitgliedstaat)“
- w języku estońskim: “EX/IM, määruse (EMÜ) nr 2913/92 artikkel 116 — litsents kehtib ... (väljaandev liikmesriik).”
- w języku greckim: «EX/IM, άρθρο 116 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 — πιστοποιητικό που ισχύει στ ... (κράτος μέλος έκδοσης).»
- w języku angielskim: ‘EX/IM, Article 116 of Regulation (EEC) No 2913/92 — licence valid in ... (issuing Member State)’.
- w języku francuskim: «EX/IM, article 116 du règlement (CEE) n° 2913/92 — certificat valable au/en (État membre d’émission)»
- w języku włoskim: «EX/IM, articolo 116 del regolamento (CEE) n. 2913/92 — titolo valido in ... (Stato membro di rilascio)»

- w języku łotewskim: "EX/IM, Regulas (EEK) Nr. 2913/92 116. pants — licence ir derīga ... (izsniedzēja dalībvalsts)"
 - w języku litewskim: „EX/IM, Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 116 straipsnis — licencija galioja ... (išduodanti valstybė narė)“
 - w języku węgierskim: „EX/IM, a 2913/92/EGK rendelet 116. cikke — az engedély ...-ban/-ben (kibocsátó tagállam) érvényes.”
 - w języku niderlandzkim: „EX/IM, artikel 116 van Verordening (EEG) nr. 2913/92 — certificaat geldig in ... (lidstaat van afgifte)“
 - w języku polskim: „EX/IM, art. 116 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 — pozwolenie ważne w (państwo członkowskie wydające pozwolenie).“
 - w języku portugalskim: «EX/IM, Artigo 116.º do Regulamento (CEE) n.º 2913/92 — certificado eficaz em ... (Estado-Membro de emissão).»
 - w języku słowackim: „vývoz/dovoz, článok 116 nariadenia (EHS) č. 2913/92 — licencia platná v ... (vydávající členský stát)“
 - w języku słoweńskim: „IZ/UV, člen 116 Uredbe (EGS) št. 2913/92 — dovoljenje veljavno v ... (država članica izdajateljica).“
 - w języku fińskim: "EX/IM, asetuksen (ETY) N:o 2913/92 116 artikla — Todistus on voimassa ... (myöntäjäjäsenvaltio).“
 - w języku szwedzkim: "EX/IM, artikel 116 i förordning (EEG) nr 2913/92 — licens giltig i ... (utfärdande medlemsstat).“
-

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 952/2006**z dnia 29 czerwca 2006 r.****ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do zarządzania rynkiem wewnętrznym cukru oraz systemu kwot**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

zasadach i z taką samą częstotliwością jak producenci cukru.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 40,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Stosowanie systemu kwot w sektorze cukru wymaga dokładnego zdefiniowania pojęć produkcji przez przedsiębiorstwo cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego. Należy ograniczyć do szczególnych przypadków możliwość zaliczenia części produkcji jednego przedsiębiorstwa innemu przedsiębiorstwu, które wyprodukowało cukier w ramach umowy kontraktacji.
- (2) Artykuł 17 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 przewiduje, że państwa członkowskie wydają zatwierdzenie na wniosek przedsiębiorstwa produkującego cukier, izoglukozę lub syrop inulinowy, a także na wniosek zakładów przetwarzających te produkty na jeden z produktów określonych w art. 13 wspomnianego rozporządzenia. Należy doprecyzować treść wniosku o zatwierdzenie, który producenci cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego, a także zakłady rafinacyjne powinny przedłożyć właściwym organom państw członkowskich. Niezbędne jest zdefiniowanie zobowiązań, które przedsiębiorstwo musi podjąć w następstwie dokonania zatwierdzenia, a w szczególności obowiązku prowadzenia ewidencji ilości surowców przyjętych, przetworzonych i wywiezionych w postaci produktu końcowego.
- (3) Należy ustalić zobowiązania państw członkowskich w zakresie kontroli zatwierdzonych przedsiębiorstw i określić wystarczająco odstraszący system kar.
- (4) Artykuł 4 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 przewiduje system informacji o cenach stosowanych na rynku cukru. Artykuł 17 wspomnianego rozporządzenia przewiduje dostarczenie przez zatwierdzone przedsiębiorstwa informacji o ilości sprzedanego cukru białego oraz cenach i warunkach sprzedaży. Należy określić częstotliwość i treść informacji o ustalonych cenach, które producenci cukru i zakłady rafinacyjne muszą sporządzić i przekazać Komisji. W celu uzyskania krótkoterminowej prognozy istotne jest, aby przedsiębiorstwa sporządzały i przekazywały również średnie prognozowane ceny sprzedaży na trzy kolejne miesiące. Zatwierdzone przedsiębiorstwa, które wykorzystują cukier do jego przetworzenia na jeden z produktów wymienionych w art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, również powinny sporządzić i przekazać Komisji informację o cenach zakupionego cukru, na tych samych

- (5) W celu zapewnienia publikacji danych o poziomie cen zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, przy jednoczesnym zachowaniu poufności danych, należy przewidzieć, aby Komisja informowała Komitet Zarządzający ds. Cukru dwa razy w roku o średnich cenach cukru białego wprowadzonego do obrotu na rynku wspólnotowym w ciągu poprzedniego półrocza, przy zachowaniu rozróżnienia na cukier kwotowy i cukier pozakwotowy.
- (6) Przewiduje się sprawozdanie na temat oceny działania systemu rejestrowania cen i informowania o nich, przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, aby zaproponować istotne ulepszenia, jak również wprowadzenie informatycznego systemu informowania o cenach. W oczekiwaniu na te ulepszenia, jako środek przejściowy w latach 2006 i 2007, ceny ustalone przez przedsiębiorstwa muszą być przekazywane bezpośrednio Komisji, dla celów informacyjnych w ramach Komitetu Zarządzającego ds. Cukru.
- (7) W przypadku gdy stosowane są przepisy art. 14 lub art. 19 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, producent może przenieść część swojej produkcji na kolejny rok gospodarczy, tak aby była ona traktowana jako część produkcji z tego roku. W konsekwencji dla tego roku gospodarczego producent zobligowany jest zawrzeć umowy na dostawy buraków po cenie minimalnej wyłącznie w odniesieniu do ilości cukru mieszczącej się w ramach jego podstawowej kwoty, której jeszcze nie wykorzystał.
- (8) W celu zapewnienia prawidłowego działania systemu kwot należy zdefiniować pojęcia „przedsiewne” oraz „cena minimalna”, o których mowa w art. 6 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 318/2006. Ustalając inną datę zakończenia zasiewów, należy uwzględnić warunki rolnicze i środowiskowe specyficzne dla uprawy buraków w niektórych regionach Włoch.
- (9) Artykuł 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 przewiduje, że cena minimalna jest korygowana poprzez podwyższenie lub obniżenie ceny, aby umożliwić uwzględnienie odchyleń od jakości standardowej. Jakość, a w związku z tym wartość buraków cukrowych, w znacznym stopniu zależy od zawartości cukru. Najbardziej odpowiednią metodą ustalenia wartości buraków o jakości odbiegającej od jakości standardowej jest ustanowienie skali wzrostów i obniżek cen wyrażonych jako procent ceny minimalnej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1.

- (10) Artykuł 8 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 przewiduje przydzielenie dodatkowych kwot cukru. Przydział ten, który ma na celu ułatwienie przejścia z poprzedniego systemu kwot do systemu obecnego, powinien zostać zarezerwowany dla przedsiębiorstw, które korzystały z kwot w latach 2005/2006. Należy ponadto uściślić, w jakich warunkach przydział jest możliwy dla roku gospodarczego 2006/2007.
- (11) Artykuł 9 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 przewiduje przydzielenie dodatkowych kwot izoglukozy. Dane państwa członkowskie powinny przydzielać te kwoty przedsiębiorstwom proporcjonalnie do kwoty izoglukozy, jaka została im przyznana, w poszanowaniu zasady niedyskryminacji. Niezbędne jest ustalenie daty końcowej dokonania jednorazowej opłaty przewidzianej w art. 9 ust. 3 wspomnianego rozporządzenia.
- (12) Artykuł 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 definiuje produkcję cukru kwotowego jako produkcję ilości cukru przypisaną do danego roku gospodarczego w ramach kwoty danego przedsiębiorstwa. W ust. 9 wspomnianego artykułu zdefiniowano pojęcie buraka cukrowego jako buraka przetwarzanego na cukier kwotowy. Niezbędne jest zatem ustanowienie przepisów w sprawie przyznania produkcji cukru do danego roku gospodarczego, przy jednoczesnym pozostawieniu państwom członkowskim marginesu elastyczności przewidzianego dla sytuacji specyficznych związanych z produkcją cukru z buraków jesiennych oraz produkcją cukru trzcinowego.
- (13) W celu zapewnienia skutecznego zarządzania systemem kwotowym, określenia miesięcznego spożycia cukru oraz sporządzenia bilansu zaopatrzenia należy ustanowić przepisy w sprawie powiadomień przekazywanych z jednej strony pomiędzy zatwierdzonymi przedsiębiorstwami a państwami członkowskimi, a z drugiej strony między państwami członkowskimi a Komisją. Powiadomienia te powinny dotyczyć zapasów, wielkości produkcji i obszarów zasiewu.
- (14) Artykuł 18 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 przewiduje środki interwencji w postaci interwencyjnego skupu cukru. Wdrażanie wspólnotowych środków interwencyjnych wymaga, aby cukier był przejmowany przez agencje interwencyjne w określonym miejscu. Stosownie do tego przejmowany może być tylko cukier znajdujący się w miejscu składowania zatwierdzonym w chwili przedstawiania oferty.
- (15) W celu umożliwienia dostępu do skupu interwencyjnego na obszarach, gdzie jest to szczególnie niezbędne z uwagi na znaczenie produkcji na tych obszarach, maksymalna ilość ustalona w art. 18 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 powinna początkowo zostać rozdzielona między wszystkie produkujące państwa członkowskie w zależności od ich kwot produkcji cukru. Należy wprowadzić możliwość dostosowania tego podziału z jednej strony przed każdym nowym rokiem gospodarczym, uwzględniając zmiany wyniki przyznaniu kwot państwom członkowskim, a z drugiej strony w trakcie każdego roku w celu dokonania ewentualnego przesunięcia niewykorzystanych kwot.
- (16) W odniesieniu do warunków przyznawania i wycofywania zatwierdzenia miejsc składowania należy wziąć pod uwagę wymogi przechowywania cukru w dobrym stanie oraz jego łatwo dostępny odbiór, jak również zdolności wyładunkowe
- (17) Nie należy dopuszczać do interwencji cukru posiadającego właściwości, które będą stanowić przeszkodę w późniejszym jego zbywaniu i prawdopodobnie powodować utratę jego właściwości podczas składowania, oraz określić jego minimalną wymaganą jakość. Ponadto należy zapewnić, aby umowa składu, od której uzależnia się zakup cukru interwencyjnego, była zawarta między agencją interwencyjną a sprzedawcą.
- (18) Aby ułatwić zarządzanie mechanizmami interwencji, cukier powinien być oferowany partiami; należy dlatego określić, co to jest partia, w szczególności ustalając wielkość partii.
- (19) Agencja interwencyjna musi znać wszelkie fakty potrzebne do ustalenia, czy oferta odpowiada wszystkim wymaganym warunkom. W tym celu strona składająca ofertę musi przedstawić jej wszystkie niezbędne informacje.
- (20) Rozporządzenie (WE) nr 318/2006 przewiduje w art. 18 ust. 2, że ceny skupu są dostosowywane, gdy jakość cukru odbiega od jakości standardowej. Należy zatem sporządzić tabele wzrostu i obniżek cen uwzględniające jakość oferowanego cukru i stosowane do cen skupu. Tabele i obniżki, jakie z nich wynikają, można ustalić na podstawie obiektywnych danych zwykle wykorzystywanych w transakcjach handlowych.
- (21) Cukier będący w posiadaniu agencji interwencyjnych musi być sprzedawany między odbiorcami wspólnotowymi w sposób niedyskryminujący oraz na możliwie jak najlepszych warunkach ekonomicznych. Z zasady cele te mogą być osiągnięte przy wykorzystaniu systemu przetargów. Aby uniemożliwić zbyt cukru na niekorzystnych warunkach rynkowych, zaproszenia do składania ofert powinny być uzależnione od uzyskania uprzedniego zezwolenia. W pewnych okolicznościach preferowane jest zastosowanie innych procedur niż przetargi.

- (22) Aby zapewnić, że wszystkie zainteresowane strony we Wspólnocie są równo traktowane, zaproszenia do składania ofert, wydane przez agencje interwencyjne, muszą odpowiadać jednolitym regułom. W związku z tym konieczne jest zapewnienie, że cukier jest rzeczywiście przekazany do zamierzonego wykorzystania.
- (23) Kryteria stosowane do ustalania kategorii sprzedanego cukru białego oraz wydajności sprzedanego cukru surowego powinny być takie same jak kryteria stosowane, gdy cukier jest skupowany przez agencje interwencyjne. Równość traktowania wszystkich zainteresowanych stron może być zapewniona tylko przez wprowadzenie jednolitych i dokładnie określonych przepisów w celu dostosowania, w zależności od przypadku, ceny sprzedaży lub refundacji eksportowych, a także korygujących pozwoleń na wywóz, w przypadku gdy stwierdza się, że cukier ma inną jakość niż podana w zaproszeniu do składania ofert.
- (24) Dla jasności należy uchylić rozporządzenie Komisji (WE) nr 1261/2001 z dnia 27 czerwca 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 w odniesieniu do umów na dostawy buraków oraz wzrostów i obniżek cen mających zastosowanie do ceny buraków⁽¹⁾, rozporządzenie Komisji (WE) nr 1262/2001 z dnia 27 czerwca 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 w odniesieniu do zakupu i sprzedaży cukru przez agencje interwencyjne⁽²⁾ oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 314/2002 z dnia 20 lutego 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania systemu kwot w sektorze cukru⁽³⁾ i zastąpić je nowym rozporządzeniem.
- (25) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY WSTĘPNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006, w szczególności w odniesieniu do określenia produkcji, zatwierdzania producentów i zakładów rafinacyjnych, systemu cen i kwot, jak również warunków zakupu i sprzedaży cukru interwencyjnego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 46.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 218/2006 (Dz.U. L 38 z 9.2.2006, str. 19).

⁽³⁾ Dz.U. L 50 z 21.1.2002, str. 40. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 493/2006 (Dz.U. L 89 z 28.3.2006, str. 11).

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „surowiec”: buraki cukrowe, trzcina cukrowa, cykoria, zboża, cukier do rafinacji lub każda inna postać pośrednia tych produktów z przeznaczeniem do przetworzenia na produkt końcowy;
- b) „produkt końcowy”: cukier, syrop inulinowy lub izoglukozę;
- c) „producent”: przedsiębiorstwo produkujące produkty końcowe, z wyjątkiem zakładów rafinacyjnych, określone w art. 2 ust. 13 rozporządzenia (WE) nr 318/2006;
- d) „miejsce składowania”: silos lub magazyn.

ROZDZIAŁ II

OKREŚLENIE PRODUKCJI

Artykuł 3

Produkcja cukru

1. Do celów stosowania tytułu II rozporządzenia (WE) nr 318/2006 „produkcja cukru” oznacza łączną ilość wyrażoną jako cukier biały:

- a) cukru białego;
- b) cukru surowego;
- c) cukru inwertowanego;
- d) syropów należących do jednej z następujących kategorii, zwanych dalej „syropami”:
 - i) syropy sacharozy lub cukru inwertowanego, o stopniu czystości co najmniej 70 % i produkowane z buraków cukrowych;
 - ii) syropy sacharozy lub cukru inwertowanego, o czystości co najmniej 75 % i produkowane z trzciny cukrowej.

2. W zakres produkcji cukru nie wchodzi:

- a) ilości cukru białego wyprodukowane z cukru surowego lub syropów, które nie zostały wyprodukowane w przedsiębiorstwie, w którym wytworzono cukier biały;
- b) ilości cukru białego wyprodukowane z cukru surowego, syropów i okruszyn cukru, które nie zostały wyprodukowane podczas tego samego roku gospodarczego; w którym został wytworzony dany cukier biały;
- c) ilości cukru surowego wyprodukowane z syropów, które nie zostały wyprodukowane w przedsiębiorstwie wytwarzającym cukier surowy;
- d) ilości cukru surowego wyprodukowane z syropów, które nie zostały wyprodukowane w tym samym roku gospodarczym, w którym dany cukier surowy został wytworzony;

- e) ilości cukru surowego przetworzone na cukier biały w czasie danego roku gospodarczego w przedsiębiorstwie, które je wyprodukowało;
- f) ilości syropów przetworzone na cukier lub cukier inwertowany w czasie danego roku gospodarczego w przedsiębiorstwie, w którym je wyprodukowano;
- g) ilości cukru, cukru inwertowanego oraz syropów wyprodukowanych na mocy ustaleń o czynnym uszlachetnieniu;
- h) ilości cukru inwertowanego wyprodukowane z syropów, które nie zostały wyprodukowane w przedsiębiorstwie wytwarzającym ten cukier inwertowany;
- i) ilości cukru surowego wyprodukowane z syropów, które nie zostały wyprodukowane w tym samym roku gospodarczym, w którym dany cukier surowy został wytworzony.
3. Produkcja cukru jest wyrażana w cukrze białym w następujący sposób:
- a) w przypadku cukru białego, z pominięciem różnic jakości;
- b) w przypadku cukru surowego, na podstawie uzysku określonego zgodnie z załącznikiem I pkt III rozporządzenia (WE) nr 318/2006;
- c) w przypadku cukru inwertowanego, przez pomnożenie produkcji przez współczynnik 1;
- d) w przypadku syropów uznanych za półprodukty, na podstawie zawartości cukru ekstraktywnego, określonej zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu;
- e) w przypadku syropów, które nie są uznane za półprodukty, na podstawie zawartości cukru wyrażonej jako sacharoza, zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2135/95 ⁽¹⁾.
4. Okruszyny cukru z poprzedniego roku gospodarczego wyraża się jako cukier biały w stosunku do zawartości sacharozy.
5. Stopień czystości syropów oblicza się przez dzielenie łącznej zawartości cukru przez zawartość suchej masy.

Zawartość cukru ekstraktywnego oblicza się przez odjęcie różnicy między zawartością suchej masy a stopniem polaryzacji tego syropu, pomnożonej przez 1,70, od stopnia polaryzacji syropu, o którym mowa. Zawartość suchej masy określa się zgodnie z metodą areometryczną lub metodą refraktometrii.

Jednakże zawartość cukru powstałego z ekstrakcji może być ustalona, na cały rok gospodarczy, na podstawie rzeczywistego uzysku syropów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 214 z 8.9.1995, str. 16.

Artykuł 4

Produkcja izoglukozy

1. Do celów stosowania tytułu II rozporządzenia (WE) nr 318/2006, „produkcja izoglukozy” oznacza łączną ilość produktu otrzymanego z glukozy lub jej polimerów, zawierającego w stanie suchym 10 % fruktozy w masie, niezależnie od zawartości fruktozy w nadwyżce ponad ten limit. Produkcja izoglukozy jest wyrażona jako sucha masa i zarejestrowana zgodnie z ust. 2.

2. Rejestracja produkcji izoglukozy następuje niezwłocznie po zakończeniu procesu izomeryzacji, ale przed jakimkolwiek działaniem mającym na celu wyodrębnienie składników glukozy i fruktozy lub mającym na celu wytwarzanie mieszanin, poprzez fizyczne odmierzenie objętości produktu jako takiego i określenie zawartości suchej masy przy pomocy refraktometrii.

3. Każdego producenta izoglukozy zobowiązuje się do bezzwłocznego zgłaszania wszelkich urzędów mogących służyć izomeryzacji glukozy lub jej polimerów.

Zgłoszenia dokonuje się państwu członkowskiemu, na którego terytorium znajduje się każde urządzenie. Państwo członkowskie może zażądać od producenta dostarczenia dodatkowych informacji w tej sprawie.

Artykuł 5

Produkcja syropu inulinowego

1. Do celów stosowania tytułu II rozporządzenia (WE) nr 318/2006 „produkcja syropu inulinowego” oznacza łączną ilość produktu otrzymanego po procesie hydrolizy inuliny lub oligofruktozy, zawierającego w stanie suchym 10 % fruktozy w masie w wolnej postaci lub w postaci sacharozy, niezależnie od zawartości fruktozy w nadwyżce ponad ten limit, o czystości co najmniej 70 %. Produkcja syropu inulinowego jest wyrażona jako sucha masa odpowiednika cukru/izoglukozy.

Przez „czystość” należy rozumieć procent cukrów prostych i złożonych w suchej masie, ustalony za pomocą metody *International Commission for Uniform Methods of Sugar Analysis*, dalej zwaną „metodą Icumsa” (ICUMSA method GS7/8/4-24).

2. Rejestracja produkcji syropu inulinowego odbywa się za pomocą połączenia następujących czynności:

- a) fizyczne odmierzenie objętości produktu jako takiego, niezwłocznie po opuszczeniu pierwszego parownika po każdej hydrolizie, ale przed jakąkolwiek czynnością mającą na celu wyodrębnianie składników glukozy i fruktozy lub mającą na celu wytwarzanie mieszanin;
- b) określenie zawartości suchej masy przy pomocy refraktometrii i obliczenie zawartości fruktozy w masie w stanie suchym, na podstawie codziennego reprezentatywnego pobierania próbek;
- c) przetworzenie zawartości fruktozy na 80 % masy w stanie suchym poprzez pomnożenie ilości określonej w suchej masie przez współczynnik stanowiący stosunek mierzonej zawartości fruktozy w ilości syropu i 80 %;
- d) wyrażenie jako odpowiednik cukru/izoglukozy przez zastosowanie współczynnika 1,9.

3. Każde przedsiębiorstwo niezwłocznie zawiadamia o wszystkich urządzeniach służących do hydrolizy inuliny, a także o rocznej ilości i użyciu produktów wymienionych w ust. 1, których czystość jest jednak niższa niż 70 %.

Informacje te są przedstawiane państwu członkowskiemu, na którego terytorium znajdują się takie urządzenia. Państwo to może domagać się od przedsiębiorstw wszelkich dodatkowych informacji, w szczególności w celu upewnienia się, że produkty uboczne, o których mowa w pierwszym akapicie, nie są wykorzystywane na rynku wspólnotowym jako substancje słodzące przeznaczone do spożycia przez ludzi.

Najpóźniej do dnia 31 stycznia każdego roku dane państwo członkowskie przekazuje Komisji szczegółowe sprawozdanie zawierające informacje dotyczące poprzedniego roku. Pierwsze sprawozdanie przekazuje się najpóźniej do dnia 31 stycznia 2007 r.

Artykuł 6

Produkcja realizowana przez przedsiębiorstwo

1. Do celów stosowania tytułu II rozporządzenia (WE) nr 318/2006 „produkcja cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego realizowana przez przedsiębiorstwo” oznacza produkcję cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego, określonych w art. 3, 4 i 5 niniejszego rozporządzenia, faktycznie wytworzoną przez to przedsiębiorstwo.

2. Dla danego roku gospodarczego łączną produkcją cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego przedsiębiorstwa jest produkcja, o której mowa w ust. 1:

— zwiększona o ilość cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego przeniesioną na ten rok gospodarczy i pomniejszona

o ilość cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego przeniesioną na następny rok gospodarczy, na podstawie odpowiednio art. 14 i 19 rozporządzenia (WE) nr 318/2006,

— zwiększona o ilość wyprodukowaną przez przetwórców w ramach umów kontraktacji zgodnie z ust. 3 i zmniejszona o ilość wyprodukowaną przez przedsiębiorstwo na rachunek zleceniodawców w ramach umowy kontraktacji zgodnie z ust. 3.

3. Jeśli dwa przedsiębiorstwa przedłożą zainteresowanemu państwu członkowskiemu podpisane pisemne wnioski, ilość cukru wyprodukowaną przez przedsiębiorstwo (zwane dalej „przetwórcą”) w ramach umowy kontraktacji uważa się za część produkcji przedsiębiorstwa (zwanego dalej „zleceniodawcą”), które miało wyprodukować cukier w ramach tej umowy, pod warunkiem że spełniony jest jeden z poniższych warunków:

a) łączna produkcja cukru przetwórcy jest mniejsza od jego kwoty;

b) łączna produkcja cukru przetwórcy i zleceniodawcy jest większa od sumy ich odpowiednich kwot.

Łączną produkcją cukru, określoną w pierwszym akapicie lit. b), realizowaną przez przedsiębiorstwo, jest produkcja, o której mowa w ust. 1, do której dodaje się ilość przeniesioną z poprzedniego roku gospodarczego i ilość wyprodukowaną przez przetwórców na rzecz wspomnianego przedsiębiorstwa w ramach umowy kontraktacji i od której odejmuje się ilość wyprodukowaną przez przedsiębiorstwo na rachunek zleceniodawców w ramach umowy kontraktacji.

Zamiast faktycznie wyprodukowanych ilości, o których mowa w akapicie drugim, właściwe organy państw członkowskich mogą, w przypadku gdy łączna produkcja jest wyższa, wykorzystać produkcję oszacowaną na podstawie umów dostawy zawartych przez przedsiębiorstwa.

4. Jeżeli zakłady zleceniodawcy i przetwórcy leżą na terytorium różnych państw członkowskich, wniosek określony w ust. 3 zostaje skierowany do dwóch zainteresowanych państw członkowskich. W takiej sytuacji zainteresowane państwa członkowskie porozumiewają się w kwestii odpowiedzi, której udzieli i podejmują niezbędne kroki w celu sprawdzenia, czy spełniane są warunki określone we wspomnianym ustępie.

5. Ilość cukru wyprodukowana przez przetwórcę może być uważana za wyprodukowaną przez zleceniodawcę, jeżeli w przypadkach działania siły wyższej, uznanych przez państwo członkowskie, buraki, trzcina lub melasa muszą zostać przetworzone na cukier w przedsiębiorstwie innym niż przedsiębiorstwo zleceniodawcy.

ROZDZIAŁ III

ZATWIERDZANIE PRODUCENTÓW I ZAKŁADÓW RAFINACYJNYCH

Artykuł 7

Wnioski o przyznanie zatwierdzenia

1. Zatwierdzenie mogą otrzymać przedsiębiorstwa, które składają wniosek o zatwierdzenie i prowadzą działalność jako:

- a) producent cukru;
- b) producent izoglukozy;
- c) producent syropu inulinowego;
- d) rafineria przemysłowa w rozumieniu art. 13 pkt 318 rozporządzenia (WE) nr 2006/2.

Wniosek określony w akapicie pierwszym zostaje złożony do właściwego organu państwa członkowskiego lub państw członkowskich, na których terytorium dane przedsiębiorstwo prowadzi swoją działalność.

Przedsiębiorstwo może złożyć wniosek o zatwierdzenie dotyczący jednego bądź kilku rodzajów działalności wymienionych w akapicie pierwszym.

2. We wniosku o zatwierdzenie przedsiębiorstwo podaje swoją nazwę, adres, zdolności produkcyjne cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego, a w odpowiednim przypadku — liczbę zakładów produkcyjnych działających w państwie członkowskim, podając adres i zdolność produkcyjną każdego z tych zakładów.

3. Przedsiębiorstwo, które składa wniosek o zatwierdzenie działalności z tytułu ust. 1 akapit pierwszy lit. d), przedstawia dowód na to, że działalność ta odpowiada definicji podanej w art. 2 ust. 13 rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

Artykuł 8

Zobowiązania

1. W celu otrzymania zatwierdzenia, przedsiębiorstwo zobowiązuje się na piśmie, że będzie:

- a) niezwłocznie zgłaszać właściwym organom państwa członkowskiego wszelkie zmiany dotyczące danych określonych w art. 7 ust.2;
- b) prowadzić i udostępniać właściwemu organowi państwa członkowskiego ewidencję zgodnie z art. 9 oraz ustalone ceny sprzedaży zgodnie z art. 13;
- c) przekazywać informacje państwu członkowskiemu zgodnie art. 21;

d) dostarczać, na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego, wszelkich informacji i dokumentów niezbędnych do zarządzania i kontroli.

2. Zatwierdzenie przyjmuje formę aktu wydanego przez właściwy organ, wraz z dokumentem podpisanym przez przedsiębiorstwo podejmujące zobowiązania określone w ust. 1.

3. Zatwierdzenie zostaje cofnięte, jeśli stwierdzono, że jeden z warunków przewidzianych w ust. 1 nie jest spełniany. Wycofanie zatwierdzenia może nastąpić w roku gospodarczym. Wycofanie nie działa wstecz.

Artykuł 9

Rejestry

Właściwy organ państwa członkowskiego określa ewidencję, jaką prowadzić musi każde przedsiębiorstwo zatwierdzone zgodnie z art. 7 i 8, w każdym z zakładów produkcyjnych, a także okresowość prowadzonych rejestrów, które należy prowadzić w cyklu miesięcznym.

Rejestry przechowywane są przez przedsiębiorstwo przez okres co najmniej trzech lat następujących po roku bieżącym i zawierają co najmniej następujące elementy:

- 1) ilości otrzymanego surowca, a w przypadku buraka i trzciny cukrowej zawartość cukru, określoną przy dostawie do przedsiębiorstwa;
- 2) w stosownych przypadkach, otrzymane produkty końcowe lub półprodukty;
- 3) ilość otrzymanych produktów końcowych, a także ilość produktów ubocznych;
- 4) straty podczas procesu przetwarzania;
- 5) ilości zniszczone wraz z uzasadnieniem ich zniszczenia;
- 6) ilości wysłanych produktów końcowych.

Artykuł 10

Przeprowadzanie kontroli

1. W trakcie każdego roku gospodarczego właściwy organ państwa członkowskiego dokonuje kontroli każdego zatwierdzonego producenta i zatwierdzonego zakładu rafinacyjnego.

2. Kontrole mają na celu stwierdzenie dokładności i kompletności danych w ewidencjach, o których mowa w art. 9, oraz powiadomień, o których mowa w art. 21, w szczególności z zastosowaniem analizy zbieżności pomiędzy ilością dostarczonego surowca a ilością otrzymanych produktów końcowych, a także analizy zgodności dokumentów handlowych lub innych istotnych dokumentów.

Kontrole obejmują sprawdzenie dokładności przyrządów do ważenia oraz analiz laboratoryjnych wykorzystywanych do określenia dostaw surowców i przekazania ich do produkcji oraz oszacowania otrzymanych produktów i zmian stanu zapasów.

Kontrole obejmują dokładność i kompletność danych wykorzystywanych do ustalenia średnich miesięcznych cen sprzedaży przez przedsiębiorstwo określonych w art. 13 ust. 2.

Odnosnie do producentów cukru, kontrole dotyczą również przestrzegania obowiązku zapłaty minimalnej ceny producentom buraków.

Co najmniej raz na dwa lata kontrole obejmują bezpośrednie kontrole zapasów.

3. Jeśli właściwe organy państwa członkowskiego przewidziały, że niektóre elementy kontroli mogą być realizowane na podstawie próbek, musi ona zapewniać rzetelny i reprezentatywny poziom kontroli.

4. Państwo członkowskie może zażądać od zatwierdzonych przedsiębiorstw, by zwróciły się do uznanych w państwie członkowskim służb zatwierdzających rachunki w celu wystawienia przez nie zaświadczenia dotyczącego danych w zakresie cen, o których mowa w art.13.

5. Po każdej kontroli sporządzane jest sprawozdanie z kontroli podpisane przez inspektora, w którym szczegółowo opisane są poszczególne elementy kontroli. Sprawozdanie to zawiera w szczególności:

- a) datę kontroli i obecne osoby;
- b) okres i ilości objęte kontrolą;
- c) zastosowane techniki kontroli, w tym — o ile dotyczy — odnośniki do metod pobierania próbek;
- d) wyniki kontroli i ewentualnie wymagane środki naprawcze;
- e) ocenę wagi, skali, stopnia trwałości i czasu trwania ewentualnie stwierdzonych błędów i nieprawidłowości, wraz ze wszystkimi innymi elementami, które należy uwzględnić przy zastosowaniu sankcji.

Każde sprawozdanie z kontroli jest archiwizowane i przechowywane przez co najmniej trzy lata następujące po roku, w którym przeprowadzono kontrolę, w sposób ułatwiający dostęp do niego służbom kontrolnym Komisji.

Artykuł 11

Kary

1. Jeżeli właściwy organ państwa członkowskiego stwierdzi rozbieżność między posiadanymi zapasami a zapasami odnoto-

wanymi w ewidencjach określonych w art. 9 lub niespójności pomiędzy ilością surowca a produktami końcowymi bądź między istotnymi dokumentami a zadeklarowanymi lub zewidencjonowanymi ilościami, określa lub, w stosownym przypadku, szacuje rzeczywiste ilości produkcji i zapasów dla bieżącego roku gospodarczego i ewentualnie poprzednich lat gospodarczych.

Każda ilość produkcji, na podstawie której sporządzono nieprawidłową deklarację i która spowodowała nienależne korzyści finansowe, podlega opłacie 500 EUR za tonę danej ilości.

2. Jeżeli właściwy organ państwa członkowskiego stwierdza, że przedsiębiorstwo nie wypełniło zobowiązań przewidzianych w art. 8 i że brakuje odpowiednich dokumentów wystarczających do osiągnięcia celów kontroli przewidzianej w art. 10 ust. 2, właściwy organ nakłada karę 500 EUR za tonę, stosowaną do ilości ryczałtowej produktu końcowego określonej przez państwo członkowskie w zależności od wagi naruszenia.

3. Ustępy 1 i 2 nie znajdują zastosowania w przypadku, gdy stwierdzone błędy i nieprawidłowości nie przekraczają 5 % wagi ilości produktów końcowych zadeklarowanych lub zarejestrowanych i poddanych kontroli, lub jeżeli wyniki one z powodu przeoczenia lub zwykłego błędu administracyjnego, pod warunkiem że podjęte zostaną środki naprawcze w celu uniknięcia podobnych uchybień w przyszłości.

4. Kary przewidziane w ust. 1 i 2 nie mają zastosowania w przypadkach działania siły wyższej.

Artykuł 12

Przekazywanie informacji Komisji

1. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji:

- a) listę zatwierdzonych przedsiębiorstw;
- b) kwotę przyznaną każdemu z zatwierdzonych producentów.

Powiadomienie dokonywane jest najpóźniej do dnia 31 stycznia każdego roku gospodarczego. Dla roku gospodarczego 2006/2007 pierwszego powiadomienia dokonuje się najpóźniej do dnia 31 lipca 2006 r.

W przypadku cofnięcia zatwierdzenia państwo członkowskie niezwłocznie powiadamia o tym Komisję.

2. Najpóźniej do dnia 31 marca następującego po danym roku gospodarczym państwo członkowskie przedstawia Komisji roczne sprawozdanie zawierające informacje dotyczące liczby kontroli przeprowadzonych zgodnie z art. 10 oraz nieprawidłowości stwierdzonych podczas każdej kontroli, podjętych działań i zastosowanych kar.

ROZDZIAŁ IV

CENY

Artykuł 13

Ustalenie średnich cen

1. Każdego miesiąca przedsiębiorstwa zatwierdzone zgodnie z art. 7 i 8 niniejszego rozporządzenia, a także przetwórcy zatwierdzeni zgodnie z art. 17 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 ustalają, odpowiednio dla cukru białego kwotowego i cukru białego pozakwotowego, następujące średnie ceny:

- a) za poprzedni miesiąc, średnie ceny sprzedaży lub odpowiednio cenę zakupu, a także odpowiadającą im ilość sprzedaną lub odpowiednio ilość zakupioną;
- b) dla bieżącego miesiąca i dwóch następnych miesięcy, średnie prognozowane ceny sprzedaży, lub odpowiednio cenę zakupu, i odpowiadającą im ilość przewidziane w ramach umów lub innych transakcji.

Cena dotyczy białego cukru w hurcie, luzem, po opuszczeniu fabryki, o standardowej jakości zgodnie z załącznikiem I pkt II do rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006.

2. Aby umożliwić kontrole przewidziane w art. 10, zatwierdzone przedsiębiorstwa zachowują dane dotyczące ustalania cen i ilości, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przez co najmniej trzy kolejne lata po ich ustaleniu.

Artykuł 14

Informacje dotyczące cen

W czerwcu i grudniu każdego roku Komisja informuje Komitet Zarządzający ds. Cukru odpowiednio o średniej cenie białego cukru w pierwszym półroczu bieżącego roku gospodarczego i drugim półroczu poprzedniego roku gospodarczego. Jednak pierwsze informacje przekazuje się w czerwcu 2007 r. i obejmują one okres od dnia 1 lipca 2006 r. do dnia 31 marca 2007 r.

Cena jest zróżnicowana w zależności od białego cukru kwotowego i pozakwotowego

Informacje oparte są na średniej ważonej cen ustalonych przez przedsiębiorstwa na podstawie art. 13 ust.1 lit. a) i zgłoszonych zgodnie z art. 15.

Artykuł 15

Postanowienia przejściowe w sprawie przekazania danych dotyczących cen

Najpóźniej do dnia 20 października 2006 r., 20 stycznia 2007 r., 20 kwietnia 2007 r. i 20 lipca 2007 r. przedsiębior-

stwa zatwierdzone zgodnie z art. 7 i 8 niniejszego rozporządzenia oraz przetwórcy zatwierdzeni zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) 318/2006 przekazują Komisji informacje o cenach ustalonych w ciągu poprzednich trzech miesięcy zgodnie z art. 13 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Odbiór, przetwarzanie i przechowywanie danych są zapewnione przez Komisję w sposób gwarantujący ich poufność.

Inne podmioty działające na rynku cukru, w szczególności kupujący, mogą informować Komisję o średniej cenie cukru, ustalonej przy zachowaniu zasad wymienionych w art. 13. Podmioty te podają swoje nazwisko, adres i nazwę przedsiębiorstwa.

Artykuł 16

Umowa dostawy

1. Do celów art. 6 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 umowa zawarta między producentem cukru a sprzedawcą buraków uprawiającym buraki uważana jest za umowę dostawy.

2. W przypadku gdy producent przenosi część swojej produkcji na kolejny rok gospodarczy na mocy art. 14 lub art. 19 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, kwota tego producenta jest uważana za zmniejszoną w odniesieniu do tego roku o ilość przeniesioną do celów art. 6 ust. 5 tego rozporządzenia.

3. Wyłącznie umowy zawarte przed wszystkimi zasiewami i w każdym przypadku:

- przed dniem 1 kwietnia we Włoszech,
- przed dniem 1 maja w pozostałych państwach członkowskich

uznaje się za umowy przewidziane.

Artykuł 17

Zwiększanie i zmniejszanie cen

1. Do celów zwiększania lub zmniejszania cen przewidzianego w art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 cena minimalna kuraka kwotowego, o której mowa w ust. 1 tego artykułu, zostaje za każde 0,1 % zawartości sacharozy:

- a) zwiększona o nie mniej niż:
 - i) 0,9 % za zawartość przekraczającą 16 %, lecz nieprzekraczającą 18 %;
 - ii) 0,7 % za zawartość przekraczającą 18 %, lecz nieprzekraczającą 19 %;
 - iii) 0,5 % za zawartość przekraczającą 19 %, lecz nieprzekraczającą 20 %;

b) zmniejszona o nie więcej niż:

- i) 0,9 % za zawartość poniżej 16 %, lecz nie poniżej 15,5 %;
- ii) 1 % za zawartość poniżej 15,5 %, lecz nie poniżej 14,5 %.

Cena za buraki o zawartości sacharozy przekraczającej 20 % nie może być niższa niż cena minimalna skorygowana zgodnie z lit. a) ppkt iii).

2. Umowy na dostawy oraz porozumienia handlowe w rozumieniu art. 6 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 mogą przewidywać, w odniesieniu do zwiększania lub zmniejszania cen, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu:

- a) dalsze zwiększanie cen za zawartość sacharozy przekraczającej 20 %;
- b) dalsze zmniejszanie cen za zawartość sacharozy nieprzekraczającej 14,5 %.

Takie umowy oraz porozumienia mogą definiować, w przypadku buraków o zawartości sacharozy nieprzekraczającej 14,5 %, buraki nadające się do przetworzenia na cukier, jeżeli dalsze zmniejszanie cen za zawartość sacharozy nieprzekraczającej 14,5 %, ale przekraczającej minimalną zawartość sacharozy określoną w takiej definicji, jest ustalone we wspomnianych umowach i porozumieniach.

Jeżeli definicja, o której mowa w akapicie drugim, nie została zawarta w umowach oraz porozumieniach, dane państwo członkowskie może ustanowić taką definicję. W takim przypadku ustala ono równocześnie dalsze zmniejszanie cen, o którym mowa w tym akapicie.

ROZDZIAŁ V

KWOTY

Artykuł 18

Dodatkowe kwoty cukru

1. Dodatkowe kwoty cukru, o których mowa w art. 8 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, mogą zostać przyznane wyłącznie tym producentom cukru, którym przyznano kwoty w roku gospodarczym 2005/2006.

2. We wniosku o dodatkowe kwoty cukru przedsiębiorstwo określa, czy chciałoby otrzymać dodatkową kwotę w roku gospodarczym 2006/2007 lub 2007/2008.

W przypadku przyznania dodatkowej kwoty przedsiębiorstwu państwo członkowskie podaje rok gospodarczy, od którego decyzja o przyznaniu staje się skuteczna. Jednakże decyzje o przyznaniu podjęte po dniu 1 stycznia 2007 r. stają się skuteczne od roku gospodarczego 2007/2008.

Artykuł 19

Dodatkowe kwoty izoglukozy

1. Włochy, Litwa i Szwecja przyznają dodatkowe kwoty izoglukozy, o których mowa w art. 9 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 w jednym lub kilku z czterech lat gospodarczych od 2006/2007 do 2009/2010 w taki sposób, aby uniknąć dyskryminacji między zainteresowanymi przedsiębiorstwami.

2. Każde przedsiębiorstwo musi wnieść jednorazową opłatę, o której mowa w art. 9 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, przed terminem wyznaczonym przez państwo członkowskie, lecz nie później niż do dnia 31 grudnia roku gospodarczego, od którego dodatkowa kwota izoglukozy jest przyznawana.

Jeżeli jednorazowa opłata nie zostaje wniesiona najpóźniej przed data końcową określoną w akapicie pierwszym, uznaje się, że dodatkowe kwoty izoglukozy nie zostały przyznane danemu przedsiębiorstwu.

Artykuł 20

Przypisanie zbiorów buraków

Cukier otrzymany z buraków zasianych podczas danego roku gospodarczego jest przypisywany następnemu rokowi gospodarczemu.

Jednakże Hiszpania, Włochy i Portugalia, z zastrzeżeniem odpowiedniego systemu kontroli, mogą postanowić, że cukier uzyskany z buraków zasianych jesienią w danym roku gospodarczym jest przypisywany bieżącemu rokowi gospodarczemu.

Hiszpania, Włochy i Portugalia informują Komisję o ich decyzji podjętej zgodnie z niniejszym artykułem najpóźniej do dnia 30 września 2006 r.

Artykuł 21

Informacje dotyczące produkcji i zapasów

1. Do 20 dnia każdego miesiąca każdy producent cukru lub każdy zatwierdzony zakład rafinacyjny powiadamia właściwy organ państwa członkowskiego, w którym odbywa się produkcja lub rafinacja, o ogólnej ilości syropu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. a), b), c) i d), wyrażonej jako cukier biały:

- posiadanej lub objętej gwarancją,
- składowanej w swobodnym obrocie na terytorium Wspólnoty pod koniec poprzedniego miesiąca.

Powyższe ilości są podawane w odniesieniu do składującego państwa członkowskiego, w rozbiściu na:

— cukier wyprodukowany przez dane przedsiębiorstwo, z podaniem ilości w ramach kwoty, poza kwotą lub przeniesionych, zgodnie z art. 14 lub art. 19 rozporządzenia (WE) nr 318/2006,

— inne rodzaje cukru.

2. Przed końcem drugiego miesiąca następującego po danym miesiącu każde państwo członkowskie powiadamia Komisję o ilościach cukru składowanych pod koniec każdego miesiąca przez przedsiębiorstwo, o którym mowa w ust. 1, w podziale na rodzaj cukru zgodnie z akapitem drugim tego ustępu.

W przypadku składowania w państwach członkowskich innych niż państwo, które powiadamia Komisję, przed końcem następnego miesiąca musi ono powiadomić zainteresowane państwa członkowskie o składowanych ilościach i miejscach składowania na ich terytorium.

3. Przed dniem 30 listopada każdy zatwierdzony producent izoglukozy lub syropu inulinowego powiadamia właściwy organ państwa członkowskiego, w którym odbywa się produkcja, o ilościach izoglukozy wyrażonych w suchej masie lub odpowiednio syropu inulinowego wyrażonych jako cukier biały, należących lub składowanych w swobodnym obrocie na terytorium Wspólnoty pod koniec poprzedniego roku gospodarczego, w rozbiściu na:

a) izoglukozę lub syrop inulinowy wyprodukowane przez dane przedsiębiorstwo, z podaniem ilości w ramach kwoty, poza kwotą lub przeniesionych zgodnie z art. 14 lub art. 19 rozporządzenia nr (WE) 318/2006;

b) inne.

Przed dniem 31 grudnia każde państwo członkowskie powiadamia Komisję o ilościach izoglukozy i syropu inulinowego składowanych pod koniec poprzedniego roku gospodarczego, według podziału w akapicie pierwszym.

4. Przed dniem 15 dniem każdego miesiąca każde przedsiębiorstwo produkujące izoglukozę powiadamia państwo członkowskie, na którego terytorium odbywa się produkcja, o ilościach izoglukozy wyrażonych w suchej masie, rzeczywiście wyprodukowanych w poprzednim miesiącu.

W odniesieniu do każdego miesiąca i przed końcem drugiego miesiąca państwa członkowskie powiadamiają Komisję o produkcji izoglukozy w każdym zainteresowanym przedsiębiorstwie.

Informacje o ilościach wyprodukowanych w ramach systemu uszlachetniania czynnego są podawane oddzielnie.

Artykuł 22

Bilans dostaw

1. Dla każdego roku gospodarczego sporządza się wspólny bilans dostaw cukru, izoglukozy i syropu inulinowego. Bilanse są konsolidowane pod koniec następnego roku gospodarczego.

2. Przed dniem 1 marca państwa członkowskie sporządzają informacje o przybliżonej wielkości produkcji cukru i syropu inulinowego z bieżącego roku gospodarczego w odniesieniu do każdego przedsiębiorstwa znajdującego się na jego terytorium i przekazują je Komisji. Produkcję cukru przedstawia się w podziale na poszczególne miesiące.

W przypadku departamentów francuskich na Gwadelupie i Martynice oraz Hiszpanii w odniesieniu do cukru wyprodukowanego z trzciny cukrowej informacje o przybliżonej wielkości produkcji sporządza się i przekazuje przed dniem 1 lipca.

3. Przed dniem 1 czerwca państwa członkowskie powiadamiają Komisję o powierzchni upraw i produkcji buraków przeznaczonych do produkcji odpowiednio cukru, bioetanolu lub innych produktów oraz o cykorii przeznaczonej do produkcji syropu inulinowego w bieżącym roku gospodarczym i w następnym roku gospodarczym (na podstawie prognoz).

4. Przed dniem 30 listopada państwa członkowskie sporządzają informacje o przybliżonej wielkości produkcji cukru i syropu inulinowego z bieżącego roku gospodarczego w odniesieniu do każdego przedsiębiorstwa znajdującego się na jego terytorium i przekazują je Komisji. Całkowitą produkcję cukru przedstawia się w podziale na poszczególne miesiące.

5. Jeżeli występuje konieczność zmiany ostatecznej wielkości produkcji cukru na podstawie przekazanych informacji, o których mowa w ust. 4, różnica, która z niej wypływa, jest uwzględniana podczas określania ostatecznej produkcji w roku gospodarczym, w którym różnica została stwierdzona.

ROZDZIAŁ VI

PUBLICZNY SKUP INTERWENCYJNY

SEKCJA 1

Oferty dla agencji interwencyjnych

Artykuł 23

Oferta

1. Oferta w ramach interwencji jest przedstawiana na piśmie agencji interwencyjnej państwa członkowskiego, na którego terytorium znajduje się oferowany cukier w momencie składania oferty.

2. Oferta jest ważna jedynie wtedy, gdy jest składana przez zatwierdzonego producenta w rozumieniu art. 7 i 8, w odniesieniu do cukru wyprodukowanego przez niego w ramach kwoty w bieżącym roku gospodarczym, składowanego w momencie składania oferty oddzielnie w zatwierdzonym miejscu składowania zgodnie z art. 24.

3. W jednym roku gospodarczym państwa członkowskie mogą przyjąć w ramach interwencji maksymalną ilość określoną dla każdego w nich w Załączniku. W przypadku gdy oferty przekraczają ilości maksymalne, właściwy organ państwa członkowskiego stosuje w odniesieniu do ofert jednolity współczynnik redukcji w taki sposób, aby całkowita zaakceptowana ilość była równa dostępnej ilości.

4. Przed rozpoczęciem każdego roku gospodarczego Komisja zmienia ilości ustalone w Załączniku do niniejszego rozporządzenia w zależności od dostosowań, o których mowa w art. 10 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, i w ramach całkowitej ilości ustalonej w art. 18 ust. 2 tego rozporządzenia.

Ilości ustalone w Załączniku do niniejszego rozporządzenia są zmieniane, w stosownych przypadkach, w ciągu ostatniego kwartału każdego roku gospodarczego w zależności od niewykorzystanych ilości, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 39 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 i w ramach całkowitej ilości ustalonej w art. 18 ust. 2 tego rozporządzenia.

Artykuł 24

Zatwierdzenie miejsca składowania

1. Na wniosek producenta do agencji interwencyjnej zatwierdzenie jest wydawane wyłącznie na miejsce składowania, które spełnia następujące warunki

- a) jest dostosowane do przechowywania cukru;
- b) jest usytuowane w miejscu umożliwiającym transport odbieranego cukru;
- c) umożliwia oddzielne składowanie ilości objętych skupem interwencyjnym.

Agencje interwencyjne mogą określić dodatkowe warunki.

2. Zatwierdzenie miejsca składowania jest wydawane w odniesieniu do składowania luzem lub składowania w opakowaniach. Określa ono całkowitą ilość składowanego cukru nieprzekraczającą pięćdziesięciokrotnej dziennej zdolności wydania cukru, którą wnioskodawca zobowiązuje się udostępnić agencji interwencyjnej. Zatwierdzenie określa całkowitą ilość, na którą jest wydawane, i dzienną zdolność wydania cukru.

3. Cukier musi być składowany w taki sposób, aby był dostępny i możliwy do zidentyfikowania. W przypadku cukru w opakowaniach musi on znajdować się na paletach, z wyjątkiem „dużych opakowań”.

4. Agencja interwencyjna cofa zatwierdzenie, jeżeli stwierdzi, że jeden z warunków, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, nie jest spełniony. Cofnięcie zatwierdzenia może nastąpić w ciągu roku gospodarczego. Wycofanie nie działa wstecz.

Artykuł 25

Minimalna wymagana jakość cukru

1. Cukier oferowany w ramach interwencji musi odpowiadać następującym wymogom:

- a) musi być wyprodukowany w ramach kwoty w roku gospodarczym, w którym oferta jest składana;
- b) mieć postać krystaliczną.

2. Cukier biały oferowany w ramach interwencji musi być cukrem solidnej i dobrej jakości handlowej, w stanie sypkim, o wilgotności nieprzekraczającej 0,06 %.

3. Cukier surowy oferowany w ramach interwencji musi być cukrem solidnej i dobrej jakości handlowej, którego uzysk, obliczony zgodnie z przepisami załącznika I pkt III do rozporządzenia (WE) nr 318/2006, nie jest niższy niż 89 %.

Surowy cukier trzcinowy ma współczynnik bezpieczeństwa nieprzekraczający 0,30.

Surowy cukier buraczany posiada:

- wartość pH, która nie jest niższa od 7,9 w chwili przyjęcia oferty,
- zawartość cukru inwertowanego nieprzekraczającą 0,07 %,
- temperaturę, która nie pociąga za sobą żadnego ryzyka zepsucia,
- współczynnik bezpieczeństwa, który nie jest wyższy niż 0,45, w przypadku gdy stopień polaryzacji wynosi 97 lub więcej, lub zawartość wilgoci nieprzekraczającą 1,4 %, w przypadku gdy stopień polaryzacji jest niższy niż 97.

Współczynnik bezpieczeństwa określa się, dzieląc procentową zawartość wilgoci w danym cukrze przez różnicę między wartością 100 a stopniem polaryzacji tego cukru.

Artykuł 26

Partia

Każda oferta cukru w ramach interwencji jest przedstawiana w partiach.

Do celów niniejszej sekcji określenie „partia” oznacza przynajmniej 2 000 ton cukru jednolitego pod względem jakościowym i opakowania, który znajduje się w tym samym miejscu składowania.

Artykuł 27**Treść oferty**

1. Oferta składana agencji interwencyjnej zawiera:
 - a) nazwisko/nazwę i adres oferenta;
 - b) miejsce składowania, w którym cukier znajduje się w chwili składania oferty;
 - c) zdolność wydania cukru gwarantowaną przy odbiorze oferowanego cukru;
 - d) ilość netto oferowanego cukru;
 - e) rodzaj, jakość oferowanego cukru i rok gospodarczy, w którym został wyprodukowany;
 - f) rodzaj opakowania.
2. Agencja interwencyjna może wymagać dodatkowych informacji.
3. Do oferty dołączona jest deklaracja stron zaświadczająca, że dany cukier nie był uprzednio zakupiony w ramach interwencji, że są one jego właścicielami oraz że cukier odpowiada wymagom ustalonym w art. 25 ust. 1 lit. a).

Artykuł 28**Rozpatrywanie ofert**

1. Oferta pozostaje ważna przez okres trzech tygodni od daty jej złożenia. Jednakże może zostać wycofana w ciągu tego okresu za zgodą agencji interwencyjnej.
2. Agencja interwencyjna rozpatruje ofertę. Zatwierdza ją nie później niż do końca okresu, o którym mowa w ust. 1. Jednakże agencja interwencyjna odrzuca ofertę, jeżeli podczas rozpatrywania okazuje się, że jeden z warunków nie został spełniony

SEKCJA 2**Składowanie****Artykuł 29****Umowy składu**

1. Umowy składu, które mają być zawarte między oferentami a agencją interwencyjną przed przyjęciem oferty, są zawierane na czas nieokreślony.

Umowy składu stają się skuteczne pięć tygodni od dnia zatwierdzenia oferty i wygasają z końcem dziesięciodniowego okresu,

w trakcie którego odbiór ilości danego cukru zostaje zakończony.

Do celów niniejszego artykułu „okres dziesięciodniowy” oznacza jeden z następujących okresów każdego miesiąca kalendarzowego: od pierwszego do dziesiątego, od jedenastego do dwudziestego, lub od dwudziestego pierwszego do końca miesiąca.

2. Umowy składu określają w szczególności:

- a) że umowa wygasa zgodnie z warunkami wymienionymi w niniejszym rozporządzeniu, z co najmniej dziesięciodniowym okresem wypowiedzenia;
 - b) wysokość kosztów składowania ponoszonych przez agencję interwencyjną.
3. Agencja interwencyjna pokrywa koszty składowania, poczynwszy od dziesięciodniowego okresu, w którym umowa określona w ust. 2 staje się skuteczna, do wygaśnięcia umowy.
 4. Koszty składowania nie mogą przekroczyć kwoty 0,48 EUR za tonę i za dziesięciodniowy okres.
 5. Umowa składu wygasa po zakończeniu odbioru, o którym mowa w art. 50.

Artykuł 30**Przeniesienie własności**

1. Przeniesienie prawa własności cukru stanowiącego przedmiot umowy składu następuje podczas płatności za cukier.
2. Do chwili odbioru sprzedający pozostaje odpowiedzialny za jakość cukru, o którym mowa w ust. 1, oraz za opakowanie, w którym cukier został przyjęty przez agencję interwencyjną.

Artykuł 31**Dostosowanie norm jakości lub opakowania**

1. W przypadku stwierdzenia, że ilość cukru nie odpowiada wymaganiom, o których mowa w art. 25, sprzedający niezwłocznie zastępuje tę ilość równoważną ilością cukru spełniającego te wymagania, znajdującą się albo w tym samym miejscu składowania, albo w innym miejscu składowania zatwierdzonym zgodnie z art. 24.
2. Jeżeli cukier jest składowany w opakowaniu i stwierdza się, że dane opakowanie nie odpowiada przewidzianym warunkom, agencja interwencyjna wymaga, aby sprzedający zastąpił je opakowaniem zgodnym z normą.

SEKCJA 3

Warunki skupu interwencyjnego

Artykuł 32

Cena skupu i jakość cukru białego

1. Cena skupu interwencyjnego cukru białego wynosi:

— 505,52 EUR za tonę w roku gospodarczym 2006/2007;

— 433,20 EUR za tonę w roku gospodarczym 2007/2008;

— 323,52 EUR za tonę w latach gospodarczych 2008/2009 i 2009/2010.

2. Cukier biały dzieli się na cztery następujące kategorie:

a) kategoria 1: cukier o jakości wyższej niż standardowa;

b) kategoria 2: cukier o jakości określonej w pkt II załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 318/2006;

c) kategorie 3 i 4: cukier o jakości niższej niż standardowa.

3. Cukier kategorii 1 posiada następujące właściwości:

a) solidna i dobra jakość handlowa, suchy, jednolicie granulowany, o sypkich kryształkach;

b) maksymalna zawartość wilgoci: 0,06 %;

c) maksymalna zawartość cukru inwertowanego: 0,04 %;

d) liczba punktów nie przekracza łącznie ośmiu, ani:

— sześciu w odniesieniu do zawartości popiołów,

— czterech pod względem typu barwnego określonego zgodnie z metodą Instytutu Technologii Rolniczej i Cukrownictwa w Brunszwiku (zwaną dalej „metodą Brunszwik”),

— 3 jednostki barwy roztworu ustalonej zgodnie z metodą ICUMSA.

Jeden punkt odpowiada:

a) 0,0018 % zawartości popiołu ustalonej zgodnie z metodą Icumsa przy 28° Brix;

b) 0,5 jednostki typu barwnego określonego zgodnie z metodą Brunszwik;

c) 7,5 jednostki barwy roztworu określonej zgodnie z metodą Icumsa.

4. Cukier kategorii 3 posiada następujące właściwości:

a) solidna i dobra jakość handlowa, suchy, jednolicie granulowany, o sypkich kryształkach;

b) minimalna polaryzacja: 99,7° S;

c) maksymalna zawartość wilgoci: 0,06 %;

d) maksymalna zawartość cukru inwertowanego: 0,04 %;

e) typ barwny: maksymalnie nr 6, określony zgodnie z metodą Brunszwik.

5. Cukier kategorii 4 obejmuje cukier, który nie mieści się w kategoriach 1, 2 i 3.

6. Cena skupu wyznaczona w ust. 1 jest obniżana:

a) o 7,30 EUR za tonę w odniesieniu do cukru kategorii 3;

b) o 13,10 EUR za tonę w odniesieniu do cukru kategorii 4.

Artykuł 33

Cena skupu cukru surowego

1. Cena skupu interwencyjnego cukru surowego wynosi:

— 397,44 EUR za tonę w roku gospodarczym 2006/2007;

— 359,04 EUR za tonę w roku gospodarczym 2007/2008;

— 268,16 EUR za tonę w latach gospodarczych 2008/2009 i 2009/2010.

2. Cena skupu ustalona w ust. 1 jest:

a) podwyższana, gdy wydajność cukru jest wyższa niż 92 %;

b) obniżana, gdy wydajność cukru jest niższa od 92 %.

3. Kwota zwiększania i zmniejszania ceny, wyrażona w euro za tonę, jest równa różnicy między ceną interwencyjną za cukier surowy a tą samą ceną pomnożoną przez współczynnik. Współczynnik otrzymuje się przez podzielenie uzysku danego cukru surowego przez 92 %.

4. Uzysk cukru surowego oblicza się zgodnie z załącznikiem I pkt III do rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

Artykuł 34

Termin płatności

Agencja interwencyjna dokonuje płatności najwcześniej w sto dwudziestym dniu od daty przyjęcia oferty, o ile zgodnie z sekcją 4 zostaną przeprowadzone kontrole dotyczące wag i właściwości jakościowych oferowanych partii.

SEKCJA 4

Przeprowadzanie kontroli

Artykuł 35

Próbki do celów kontroli jakości

Eksperci zatwierdzeni przez właściwe organy danego państwa członkowskiego lub eksperci wyznaczeni w drodze porozumienia przez agencję interwencyjną i sprzedającego pobierają cztery reprezentatywne próbki do celów analizy w terminie, o którym mowa w art. 34. Jedna próbka jest przekazywana każdej umawiającej się stronie. Dwie pozostałe próbki są przechowywane przez eksperta lub laboratorium zatwierdzone przez właściwe organy.

Każda z próbek jest analizowana dwukrotnie, a średnia z obydwu wyników jest uważana za wynik analizy danej próbki.

Artykuł 36

Spory dotyczące jakości

1. W przypadku stwierdzenia różnicy między wynikami analiz, które zgodnie z art. 35 zlecił sprzedający i kupujący, średnia arytmetyczna z dwóch otrzymanych wyników jest określana w celu określenia kategorii danego cukru, jeśli różnica wynosi:

- w odniesieniu do cukru kategorii 1, nie więcej niż jeden punkt dla każdej z właściwości, o których mowa w art. 32 ust. 3 lit. d);
- w odniesieniu do cukru kategorii 2, nie więcej niż dwa punkty dla każdej z właściwości przyjętych do określenia tej kategorii, jeżeli chodzi o właściwości określone za pomocą punktów.

Jednakże na wniosek jednej z umawiających się stron laboratorium, o którym mowa w art. 35 akapit pierwszy, przeprowadza analizę arbitrażową. W tym przypadku wyciąga się średnią arytmetyczną z wyniku analizy arbitrażowej i z wyników analizy dokonanej przez sprzedającego i przez kupującego, który najbliższy jest wynikowi analizy arbitrażowej.

Średnia ta ma decydujące znaczenie dla stwierdzenia kategorii cukru. Jeżeli wartość wyniku analizy arbitrażowej leży pośrodku wyników analiz zleconych przez sprzedającego i przez kupującego, to analiza arbitrażowa jest jedyną, która posiada znaczenie decydujące dla stwierdzenia kategorii cukru.

2. Jeżeli różnica stwierdzona między wynikami analiz, które zgodnie z art. 35 zlecił sprzedający i kupujący, jest większa od różnicy określonej w ust. 1 akapit pierwszy tiret pierwsze lub drugie niniejszego artykułu, w zależności od przypadku prze-

prowadza się analizę w laboratorium zatwierdzonym przez właściwe organy. W tym przypadku stosuje się procedurę przewidzianą w ust. 1 akapit drugi niniejszego artykułu.

3. W przypadku sporów dotyczących górnej granicy typu barwy cukru w odniesieniu do kategorii 3, polaryzacji, wilgotności lub zawartości cukru inwertowanego stosuje się procedurę przewidzianą w ust. 1 i 2.

Jednakże różnice, określone w ust. 1, zastępuje się przez:

- 1,0 jednostkę typu barwnego w przypadku cukru kategorii 3,
- 0,2°S w przypadku polaryzacji,
- 0,02 % w przypadku zawartości wilgoci,
- 0,01 % w przypadku zawartości cukru inwertowanego.

4. Jeżeli powstaje spór w odniesieniu do uzysku zakupionego cukru surowego w związku z zastosowaniem art. 35, wówczas analiza arbitrażowa jest przeprowadzana przez laboratorium, o którym mowa w akapicie pierwszym tego artykułu. W tym przypadku wyciąga się średnią arytmetyczną z wyniku analizy arbitrażowej i z wyników analizy dokonanej przez sprzedającego i przez kupującego, który najbliższy jest wynikowi analizy arbitrażowej.

Średnia ta ma decydujące znaczenie dla stwierdzenia uzysku cukru surowego. Jeżeli wartość wyniku analizy arbitrażowej leży pośrodku wyników analiz zleconych przez sprzedającego i przez kupującego, analiza arbitrażowa jest jedyną, która posiada znaczenie decydujące dla stwierdzenia uzysku cukru surowego.

5. Koszty związane z analizą arbitrażową określoną w ust. 1 ponoszone są przez umawiającą się stronę zgłaszającą wniosek o przeprowadzenie analizy.

Koszty związane z analizą arbitrażową określoną w ust. 1 ponosi w równych częściach agencja interwencyjna i sprzedający.

Koszty związane z analizą arbitrażową określoną w ust. 3 ponosi umawiająca się strona, która nie zgadza się z wynikiem analizy przeprowadzonej zgodnie z ust. 35.

Artykuł 37

Kontrola miejsc składowania

Właściwy organ odpowiedzialny za kontrolę przeprowadza niezapowiadzaną kontrolę miejsc składowania, o której mowa w art. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2148/96 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 288 z 9.11.1996, str. 6.

Artykuł 38

Kontrola wagi i powiązanych kosztów

1. Eksperci, o których mowa w art. 35, przystępują do sprawdzenia wagi sprzedanego cukru.

Sprzedający podejmuje wszelkie konieczne środki pozwalające ekspertom sprawdzić wagę i pobranie próbek.

2. Koszty związane ze sprawdzeniem wagi ponosi sprzedający.

3. Koszty dotyczące ekspertów, którzy sprawdzają wagę i pobranie próbek, ponosi agencja interwencyjna.

4. Ilość może zostać stwierdzona na podstawie księgowości materiałowej, która musi odpowiadać wymogom zawodowym oraz wymogom określonym przez agencję interwencyjną, o ile:

- a) księgowość materiałowa wykazuje wagę ustaloną w wyniku ważenia i fizyczne właściwości jakościowe w momencie ważenia, przy czym ważenie nie może być przeprowadzone więcej niż dziesięć miesięcy wcześniej;
- b) składający oświadczy, że wszystkie elementy oferowanej partii odpowiadają informacjom znajdującym się w księgowości materiałowej;
- c) właściwości jakościowe stwierdzone w momencie ważenia są zbieżne z właściwościami próbek reprezentatywnych.

SEKCJA 5

Sprzedaż interwencyjna

Artykuł 39

Sprzedaż

1. Agencje interwencyjne mogą sprzedawać cukier wyłącznie po podjęciu decyzji w tej sprawie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 39 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

2. Sprzedaż cukru zgodnie z warunkami, o których mowa w art. 18 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, odbywa się w drodze przetargu lub innej procedury sprzedaży.

3. Podczas podejmowania decyzji dotyczącej otwarcia przetargu ustalane są warunki przetargu, w tym zamierzone przeznaczenie cukru, który ma być sprzedany.

Dla celów niniejszej sekcji „przeznaczenie” oznacza:

a) żywienie zwierząt;

b) wywóz;

c) inne cele, które w razie potrzeby są określone.

Celem przetargu jest ustalenie, w zależności od przypadku, ceny sprzedaży, kwoty premii denaturacyjnej lub kwoty refundacji wywozowej.

4. Warunki przetargu muszą gwarantować równy dostęp i równe traktowanie wszystkim zainteresowanym stronom, bez względu na miejsce prowadzenia działalności we Wspólnocie.

Artykuł 40

Ogłoszenie o przetargu

1. Przetarg jest organizowany przez zainteresowaną agencję interwencyjną i dotyczy ilości posiadanego przez nią cukru.

2. Każda agencja interwencyjna sporządza ogłoszenie o przetargu, które jest publikowane co najmniej osiem dni przed rozpoczęciem okresu wyznaczonego na składanie ofert.

Agencja interwencyjna przekazuje Komisji przed jego publikacją ogłoszenie o przetargu wraz z naniesionymi przez siebie zmianami.

3. Ogłoszenie o przetargu zawiera następujące informacje:

a) nazwę i adres agencji interwencyjnej organizującej przetarg;

b) warunki przetargu;

c) termin składania ofert;

d) partie cukru oferowane do przetargu oraz, w odniesieniu do każdej partii:

— numer referencyjny,

— ilość,

— jakość cukru,

— rodzaj opakowania,

— lokalizację miejsca składowania, w którym dany cukier jest składowany,

— etap dostawy,

— w razie potrzeby, wszelkie urządzenia znajdujące się w magazynie, służące do ładowania na środki transportu rzeczno, morskiego lub kolejowego.

Do celów niniejszej sekcji „partia” oznacza pewną ilość towaru o jednolitej jakości, opakowaną w taki sam sposób i składowaną w tym samym miejscu składowania. Minimalna oferta dla każdego przetargu częściowego wynosi 250 ton.

4. Agencja interwencyjna wprowadza mechanizmy, które uznają za konieczne, aby umożliwić zainteresowanym stronom, które o to wnioskuje, zbadanie cukru oferowanego do sprzedaży.

Artykuł 41

Przetarg

1. Udzielenie zamówienia wybranemu oferentowi jest równoznaczne z zawarciem umowy sprzedaży na daną ilość przyznanego cukru. W zależności od przypadku, udzielenia zamówienia dokonuje się na podstawie następujących elementów zawartych w ofercie:

- a) ceny do zapłacenia przez wybranego oferenta;
 - b) kwoty premii denaturacyjnej;
 - c) kwoty refundacji wywozowej.
2. Cena do zapłacenia przez wybranego oferenta jest:
- a) ceną wskazaną w ofercie przetargowej, w przypadku ust. 1 lit. a);
 - b) ceną wskazaną w warunkach zaproszenia do przetargu, w przypadku ust. 1 lit. b) i c).

Artykuł 42

Warunki przetargu

1. Do celów procedury przetargowej w decyzji o otwarciu przetargu określone są następujące warunki:

- a) całkowita ilość lub ilości oferowane do przetargu;
 - b) przeznaczenie;
 - c) termin składania ofert;
 - d) cena do zapłacenia przez wybranego oferenta, jeżeli cukier jest przeznaczony do żywienia zwierząt lub do wywozu.
2. W decyzji o otwarciu przetargu mogą zostać określone dodatkowe warunki, w szczególności:
- a) minimalna cena za cukier oferowany do sprzedaży w innym celu niż żywienie zwierząt lub wywóz;
 - b) maksymalna kwota premii denaturacyjnej lub refundacji wywozowej;
 - c) minimalna ilość na oferenta lub na partię;

- d) maksymalna ilość na oferenta lub na partię;
- e) szczególny okres ważności certyfikatu na premię denaturacyjną lub pozwolenia na wywóz.

Artykuł 43

Stały przetarg

1. Istnieje możliwość ogłoszenia stałego przetargu, jeżeli sytuacja na rynku cukru we Wspólnocie na to pozwala.

W okresie ważności stałego przetargu przeprowadzane są przetargi częściowe.

2. Ogłoszenie o stałym przetargu jest publikowane dopiero przed otwarciem przetargu. Ogłoszenie może zostać zmienione lub zastąpione w okresie ważności stałego przetargu. Jest ono zmieniane lub zastępowane, jeżeli zmieniają się warunki procedury przetargowej podczas jego okresu ważności.

Artykuł 44

Składanie ofert

1. Przedłożone oferty przekazywane są agencji interwencyjnej w formie elektronicznej.

2. Oferta określa:

- a) numer referencyjny przetargu;
- b) nazwisko/nazwę i adres oferenta;
- c) numer referencyjny partii;
- d) ilość objętą ofertą;
- e) następujące dane na tonę, wyrażone w euro z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku:
 - proponowaną cenę, z wyłączeniem opłat wewnętrznych,
 - proponowaną kwotę premii denaturacyjnej,
 - proponowaną kwotę refundacji wywozowej.

Agencja interwencyjna może wymagać dodatkowych informacji.

3. Uznaje się, że oferta przetargowa dotycząca kilku partii zawiera tyle ofert przetargowych, ilu partii dotyczy.

4. Oferta jest ważna tylko, jeśli:

- a) przed wygaśnięciem terminu na złożenie ofert zostanie dostarczony dowód potwierdzający, że zostało złożone zabezpieczenie przetargowe w wysokości 200 EUR za tonę cukru;

b) w odniesieniu do ilości cukru przyznanego albo do premii czy refundacji wywozowej zawiera oświadczenie oferenta zobowiązujące do:

- ubiegania się o premię denaturacyjną i złożenia wymaganego w związku z tym zabezpieczenia, jeżeli procedura przetargowa odnosi się do cukru przeznaczonego do żywienia zwierząt,
- ubiegania się o pozwolenie na wywóz i złożenia wymaganego w związku z tym zabezpieczenia, jeżeli procedura przetargowa odnosi się do cukru przeznaczonego na wywóz.

5. W ofercie przetargowej może być zawarte zastrzeżenie, że jest ona traktowana jako złożona jedynie, jeżeli udzielone zamówienie:

- a) dotyczy całości lub określonej części ilości wskazanej w ofercie;
- b) zostało dokonane nie później niż w określonym czasie i terminie.

6. Oferta przetargowa niezgodna z ust. 1–5 lub zawierająca warunki inne niż podane w ogłoszeniu o przetargu nie jest rozpatrywana.

7. Złożona oferta nie może być wycofana.

Artykuł 45

Rozpatrywanie ofert przetargowych

1. Oferty są rozpatrywane przez agencję interwencyjną na sesjach niepublicznych. Osoby obecne podczas rozpatrywania ofert zobowiązują się do zachowania tajemnicy.

2. Komisja jest niezwłocznie informowana o złożonych ofertach.

Artykuł 46

Ustalanie wysokości kwot

Jeżeli warunki przetargu nie określają ceny minimalnej ani maksymalnej kwoty premii denaturacyjnej lub refundacji wywozowej, to są one ustalane na podstawie procedury, o której mowa w art. 39 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, po rozpatrzeniu ofert, z uwzględnieniem

koniunktury rynkowej i potencjalnego rynku zbytu. Jednakże może zostać podjęta decyzja o wstrzymaniu przetargu.

Artykuł 47

Udzielenie zamówienia

1. Z wyjątkiem przypadków podjęcia decyzji o wstrzymaniu przetargu w ramach procedury przetargowej lub procedury przetargu częściowego, a także z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, zamówienie zostaje udzielone oferentowi, którego oferta nie jest niższa niż cena minimalna lub nie jest wyższa niż maksymalna kwota premii denaturacyjnej lub refundacji wywozowej.

2. W odniesieniu do tej samej partii zamówienie zostaje udzielone oferentowi, którego oferta określa albo najwyższą cenę, albo najniższą kwotę premii denaturacyjnej lub refundacji wywozowej.

Jeżeli dana partia nie jest w pełni wyczerpana w ramach przetargu, pozostała jej część jest przyznawana pozostałym oferentom w zależności od kwoty podanej w ofertach, poczynając od kolejnej najwyższej ceny albo kolejnej najniższej premii denaturacyjnej lub refundacji wywozowej.

3. Jeżeli kilku oferentów proponuje taką samą cenę albo taką samą kwotę premii denaturacyjnej lub refundacji wywozowej za jedną partię lub część partii, agencja interwencyjna przyznaje daną ilość według jednego z poniższych sposobów:

- a) proporcjonalnie do ilości wskazanych w danych ofertach;
- b) dzieląc tę ilość między oferentów w porozumieniu z nimi;
- c) w drodze losowania.

Artykuł 48

Prawa i obowiązki wynikające z udzieleniem zamówienia

1. Jeżeli cukier jest przeznaczony do żywienia zwierząt, wówczas udzielenie zamówienia:

- a) przyznaje prawo do wydania certyfikatu w odniesieniu do ilości, na jaką przyznana jest premia denaturacyjna, w szczególności ze wskazaniem premii określonej w ofercie przetargowej;
- b) pociąga za sobą obowiązek ubiegania się o taki certyfikat na daną ilość w agencji interwencyjnej, w której została złożona oferta.

2. Jeżeli cukier jest przeznaczony do wywozu, udzielenie zamówienia:

a) przyznaje prawo do wydania pozwolenia na wywóz w odniesieniu do ilości, na jaką przyznana jest refundacja wywozowa, w szczególności ze wskazaniem refundacji wywozowej oraz, w przypadku cukru białego, kategorii określonej w ogłoszeniu o przetargu;

b) pociąga za sobą obowiązek ubiegania się o takie pozwolenie na daną ilość oraz, w przypadku cukru białego, na daną kategorię w agencji interwencyjnej, w której została złożona oferta.

3. Korzystanie z prawa i spełnienie obowiązku następuje w ciągu osiemnastu dni po wygaśnięciu terminu składania ofert.

4. Prawa i obowiązki wynikające z udzielenia zamówienia nie podlegają przeniesieniu.

Artykuł 49

Oświadczenie o udzieleniu zamówienia

1. Agencja interwencyjna niezwłocznie przesyła oświadczenie o udzieleniu zamówienia wyłonionym oferentom i powiadamia wszystkich oferentów o wynikach przetargu.

2. Oświadczenie o udzieleniu zamówienia zawiera co najmniej:

a) numer referencyjny przetargu;

b) numer referencyjny partii oraz przyznaną ilość;

c) w zależności od przypadku cenę, kwotę premii denaturacyjnej lub kwotę refundacji wywozowej, zaakceptowane w odniesieniu do przyznanej ilości.

Artykuł 50

Odbiór zakupionego cukru

1. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej odbiór zakupionego cukru następuje ze nie później niż cztery tygodnie po dniu, w którym oświadczenie określone w art. 49 zostało otrzymane. Zamiast odbioru cukru, wybrany oferent może uzgodnić z agencją interwencyjną, że w tym terminie zostanie zawarta umowa składu z podmiotem zajmującym się składowaniem danego cukru.

Jednakże jeżeli pojawiają się techniczne problemy z odbiorem, agencja interwencyjna może w razie potrzeby zezwolić na dłuższy okres odbioru określonych partii ze składu.

2. W przypadku działania siły wyższej agencja interwencyjna określa niezbędne środki w związku z okolicznościami wskazanymi przez wybranego oferenta.

Artykuł 51

Zamówienie odbioru

1. Wybrany oferent nie może odebrać zakupionego cukru ze składu ani zawrzeć umowy składu na mocy art. 50 ust. 1 do chwili wystawienia zamówienia odbioru na przyznaną ilość.

Jednakże zamówienia odbioru mogą być wystawiane na części tej ilości.

Zamówienia odbioru są wystawiane przez daną agencję interwencyjną na wniosek zainteresowanej strony.

2. Agencja interwencyjna nie wystawia zamówienia odbioru do chwili potwierdzenia, że wybrany oferent albo złożył zabezpieczenie w celu zagwarantowania płatności ceny za przyznany cukier w ustalonym terminie albo dostarczył instrument przeznaczone.

Zabezpieczenie i zbywalny instrument płatniczy odpowiadają cenie, która ma być zapłacona przez wybranego oferenta za ilość cukru, o którą wnioskował w zamówieniu odbioru.

Artykuł 52

Płatność

1. Należność za przyznany cukier musi być wpłacona na konto agencji interwencyjnej nie później niż trzydziestego dnia po wystawieniu zamówienia odbioru.

2. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej, zabezpieczenie, określone w art. 51 ust. 2 jest zwracane tylko w odniesieniu do ilości, za którą wybrany oferent wpłacił należność na konto agencji interwencyjnej w terminie określonym w ust. 1 niniejszego artykułu. Zabezpieczenie jest zwracane niezwłocznie.

3. W przypadku działania siły wyższej agencja interwencyjna określa niezbędne środki w związku z okolicznościami wskazanymi przez wybranego oferenta.

Artykuł 53

Przeniesienie prawa własności

1. Prawo własności cukru przyznanego w ramach procedury przetargowej jest przenoszone w chwili odbierania cukru ze składu.

2. Jednakże agencja interwencyjna i wybrany oferent mogą uzgodnić, że prawo własności jest przenoszone na innym etapie. Jeżeli agencja interwencyjna i wybrany oferent osiągnęli porozumienie na mocy art. 50 ust. 1, wówczas mogą wspólnie ustalić, na jakim etapie ma się odbyć przeniesienie prawa własności.

3. Porozumienie w sprawie przeniesienia prawa własności jest ważne tylko wtedy, gdy jest zawarte na piśmie.

Artykuł 54

Ustalenie kategorii lub uzysku

Do celów ustalenia kategorii lub uzysku danego cukru w chwili jego odbierania ze składu stosuje się przepisy art. 35 i 36.

Jednakże po udzieleniu zamówienia umawiające się strony mogą uzgodnić, że kategoria lub uzysk, stwierdzone przez agencję interwencyjną w chwili skupu cukru, mają zastosowanie do cukru sprzedanego w ramach procedury przetargowej.

Artykuł 55

Dostosowanie ceny cukru

1. Jeżeli zastosowanie art. 35 i 36 prowadzi do stwierdzenia, że cukier biały ma kategorię niższą niż kategoria wskazana w ogłoszeniu o przetargu, cena za cukier, którego przeznaczenie zostało określone w art. 39 ust. 3 akapit drugi lit. b) i c), zostaje dostosowana zgodnie z przepisami art. 32 ust. 6.

2. Jeżeli zostaje ustalone, że cukier biały przeznaczony na wywóz ma kategorię inną niż kategoria wskazana w zaproszeniu do przetargu, wówczas kategoria wymieniona w pozwoleniu na wywóz jest korygowana.

3. Jeżeli zastosowanie przepisów art. 35 i 36 prowadzi do stwierdzenia, że uzysk cukru surowego jest inny niż wskazany w ogłoszeniu o przetargu:

a) cena za ten cukier jest dostosowywana zgodnie z art. 33;

b) kwota premii denaturacyjnej lub refundacji wywozowej jest dostosowywana poprzez pomnożenie jej przez współczynnik równy ustalonemu uzyskowi, podzielony przez uzysk wskazany w ogłoszeniu o przetargu.

Artykuł 56

Zwolnienie zabezpieczenia

1. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej zabezpieczenie przetargowe jest zwracane tylko w odniesieniu do ilości, na które:

a) albo wybrany oferent:

— spełniwszy wymagania, złożył wniosek o wydanie certyfikatu na premię denaturacyjną lub pozwolenia na wywóz,

— wniósł zabezpieczenie określone w art. 51 ust. 2 lub przedstawił zbywalny instrument płatniczy, o których mowa w art. 51 ust. 2,

— odebrał cukier ze składu w ustalonym terminie;

b) albo nie wybrano żadnej oferty.

2. Zabezpieczenie niezwłocznie jest zwalniane.

3. W przypadku działania siły wyższej agencja interwencyjna określa niezbędne środki w związku z okolicznościami wskazanymi przez wybranego oferenta.

Artykuł 57

Powiadomienie o ilościach

Natychmiast po uzyskaniu odpowiednich informacji państwa członkowskie powiadamiają Komisję o ilościach cukru białego i cukru surowego:

— oferowanych, lecz dotychczas niezaakceptowanych przez agencję interwencyjną,

— zaakceptowanych przez agencję interwencyjną,

— sprzedanych przez agencję interwencyjną.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE*Artykuł 58***Przekazywanie informacji**

Informacje, o których mowa w art. 12, 21, 22 i 57 niniejszego rozporządzenia, są przekazywane Komisji drogą elektroniczną za pomocą formularzy udostępnionych państwom członkowskim przez Komisję.

*Artykuł 59***Uchylenia**

Rozporządzenia (WE) nr 1261/2001, (WE) nr 1262/2001 oraz (WE) nr 314/2002 tracą moc.

Jednak rozporządzenia (WE) nr 1262/2001 i (WE) nr 314/2002 w dalszym ciągu stosuje się w odniesieniu do produkcji w roku gospodarczym 2005/2006, a rozporządzenie (WE) nr 1262/2001 w dalszym ciągu stosuje się w odniesieniu do cukru przyjętego do skupu interwencyjnego przed dniem 10 lutego 2006 r.

*Artykuł 60***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2006 r.

Artykuły 23 do 38 stosują się do dnia 30 września 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 2006 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

ILOŚCI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 23 UST. 3, W PODZIALE NA PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE

Państwo Członkowskie	Ilości (tony)
Belgia	28 204
Republika Czeska	15 648
Dania	14 475
Niemcy	117 550
Grecja	10 923
Hiszpania	34 298
Francja (metropolia)	113 141
Francja (DOM)	16 522
Irlandia	6 855
Włochy	53 580
Łotwa	2 288
Litwa	3 544
Węgry	13 819
Niderlandy	29 743
Austria	13 325
Polska	57 519
Portugalia (kontynentalna)	2 398
Portugalia (Azory)	342
Słowenia	1 822
Słowacja	7 136
Finlandia	5 026
Szwecja	12 669
Zjednoczone Królestwo	39 172